

قاسىۋاغا خەن سەھىۋەر بىر بىر دۇ

(ئۇيغۇر خەلق تەممىسىلىك چۆچەكلىرى)

شىنجاڭ ئۈزۈل سەنئەت - فۇتو سۈرەت نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلىكترون ئۇن - سىن نەشرىياتى

كلاسىكىلار گۈلستانى

ۋائىرقا ئەمەن مۇساق قۇرىم بىردو

(ئۇيغۇر خەلق تەمسىللەك چۆچەكلىرى)

پىلانلىغۇچى: مۇرات ئېلى

باش تۈزگۈچى: ئادىل مۇھەممەت

تۈزگۈچى: ئابلىز بەختىيار

شىنجاك گۈزەل سەنئەت - فۇتو سۈرەت نەشرىياتى

شىنجاك ئېلېكترون ئۇن - سىن نەشرىياتى

ئۇغۇر كىتاب

ئۇغۇر كىتاب

ئۇغۇر كىتاب

تۈزگۈچىدىن

ھۆرمەتلەك ئوقۇرەن، تارىختا ئۆتكەن مەشھۇر كلاسسىكلارنىڭ ئەخلاق - پەزىلەت، تەلىم - تەرىبىيىنى ئاساسىي مەقسەت قىلىپ يازغان ئەسەرلىرى زاماننىڭ ئۇنىشى، كىشىلەر ئاڭ سەۋىيىسىنىڭ ئۇسۇشى بىلەن يەنمۇ ئۆز قىممىتىنى نامايان قىلىپ كەلمەكتە. ئۇلاردا ئالغا سۈرۈلگەن ئىلغار ئىدىيىلەر، ئەخلاقىي دەۋەتلەر قەدىمكى دەۋردىلا ئەمەس، بەلكى بۈگۈنكى دەۋردىمۇ ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرۇپ، جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي ئەخلاق قۇرۇلۇشىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە بىلگىلىك رول ئوينىماقتا. بىز دەۋر قەدىمگە ماسلىشىش، تارىختا ئۆتكەن مۇتەپەككۈزۈلەرنىڭ ھياتىي پائالىيىتى ۋە ئىجادىي ئەمگەكلىرى ئارقىلىق ئەۋلادلارنىڭ مەنىۋى جەھەتنىن يۈكىسىلىشىگە ئىلھام بېرىش مەقسىتىدە، كلاسسىكلار قەلىمىگە مەنسۇپ بولغان ئەسەرلەر ئىچىدىن دىداكتىك مەزمۇن ئاساسىي ئورۇندا تۈرىدىغانلىرىنى تالالاپ «كلاسسىكلار گۈلىستانى» ناملىق بۇ مەجمۇئەنى تۈزدۈق. دىققىتىڭىزگە سۇنۇلۇۋاتقان «قاتىقى ياغاچنى يۇمىشاق قۇرت يەيدۇ» دېگەن كىتاباتا ئۇيغۇر خەلق تەمسىللەرنىڭ كېلىپ چىقىشىغا دائىر ھېكايدەتلىك چۆچەكلىر تۇنۇشتۇرۇلدى.

ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمسىللرى ھەققىدە

ئوسمان ئىسمايىل تارىم

ماقال - تەمىسىل خەلق ئاممىسىنىڭ ئەمگەك ۋە تۈرمۇش تەجربىلىرىنى خۇلاسىلەپ بېرىدىغان ئۇبرازلىق ۋە ئىچخام تىبل جەۋھەرى. ئۇ بىر خىل بىلىم قىممىتىگە ۋە پەلسەپىۋى چۈشەنچىگە ئىگە تارقىلىشچان ئەقللىيە سۆز.

ماقال - تەمىسىل خەلق تىلىنىڭ تەركىبىي قىسىمى، ئۇنى ئادەتتە كىشىلەر ئۆز نۇتقىدا دائم قوللىنىدۇ. ئەمما، ئۇ كىشىلەرنىڭ ئادەتتىكى تىلى ئەمەس، بەلكى خەلق تىلىنىڭ تاۋالىنىپ چىققان مېغىزىدۇر. بىز ئۇنى تىلىنىڭ جەۋھىرى، مېغىزى دېگەندە ئۇلارنىڭ تۆۋەندىكى توت خىل ئالاھىدىلىكىنى كۆزدە نۇتىمىز:

۱. مقالا - ته‌مسیل چوڭقۇر مەزمۇنلۇق تىلدۈر. مقالا
ته‌مىسىلىدىكى چوڭقۇر مەزمۇن ئۇنىڭدا ئىپادە قىلىنغان
ئىشلە پېچىقىرىش بىلەملى ۋە تۇرمۇش تەجربىلىرىدىن
كېلىدۇ. ئۇيغۇر خەلق ماقالا - ته‌مىسىلىرىنى ئالساق،
ئۇنىڭدا ئاتا - بۇ ئىلىرىمىزنىڭ نەچچە مىڭ يىل جەريانىدا
ھاسىل قىلغان دېھانچىلىق («يەر ھەيدىسەڭ كۆز ھەيدە، كۆز
ھەيدىمىسەڭ يۈز ھەيدە»)، چارۋىچىلىق («ئات يۈتەلەسە ئوقۇر

سال، کالا يۆتەلەپ بىچاق»)، باغۇھەنچىلىك («ئانارنى چۆلگە تىك، ئەنجۇرنى كۆلگە»)، تېبابەتچىلىك («سامساق، ئۇنىي پېگەننىڭ تېنى ساق») ھەقىدىكى بىلىملىرى، شۇنداقلا كۈندىلىك تۇرمۇش تەجربىلىرى («ئايىلغاننى ئېيىق يەر، بۆلۈنگەننى بۆرە»)، كىشىلىك مۇناسىۋەت قائىدىلىرى («ئالماقنىڭ بەرمىكى بار، چىقماقنىڭ چۈشىمىكى») ۋە ئەخلاقىي كۆرقاراشلار («مېۋىلىك دەرەخنىڭ بېشى تۆۋەن») كەڭ كۆلەمەدە ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىلگەن بولۇپ، بۇ خىل بىلىم ۋە تەجربىلىرى ئەجداڭلىرىمىز تەرىپىدىن قايتا - قايتا ئەمەلىيەتنىڭ سىنىقىدىن ئۆتكۈزۈلۈپ، قايتا - قايتا ئىسپاتلىنىپ، بىر خىل مەڭگۈلۈك ھەقىقەتكە ئايلاڭغان.

2. ماقال - تەمىسىل ئوبرازلىق تىلدار. ماقال - تەمىسىلنىڭ ئوبرازچانلىقى — ئۇنىڭ پىكىرنى ئابسٹراكت ئۆقۇم، نەزەرىيىۋى چۈشەنچە ھالىتىدە ئەمەس، بەلكى كونكىرىت، ھېسىسى، جانلىق ھالەتتە ئەكس ئەتتۈرۈشىگە قارىتلەغان. مەسىلەن: ماقال - تەمىسىللەرە «كىم جىنايەت ئۆتكۈزىسى، شۇ جاجىسىنى تارتىدۇ» دېگەن پىكىر «ئۇنى كىم تۇتسا، شۇنىڭ قولى كۆيىر» دەپ، «ھەرقانداق ئىشنى ۋاقتىدا قىلىش كېرەك» دېگەن پىكىر «تۆمۈرنى قىزىقىدا سوق» دەپ، «ساختا قىياپەتكە كىرىۋالسالاڭ، ھامان چاندۇرۇپ قويىسىن» دېگەن پىكىر «كۆلەلمىگەن نېمەڭگە ھىجايمى» دەپ ئىپادە قىلىنىدۇ. ئۇنىڭ ئالدىنلىقى ئابسٹراكت خۇلاسە - يەكۈن بولسا، كېيىنكىسى ئوبرازلىق، ھېسىسى شەكىلدۇر. دېمەك، ئۇ پەلسەپىۋى چۈشەنچىلەرنى ئوبرازلىق سۆزلىر ئارقىلىق

کونکریتلاشتۇرۇپ، كۆز ئالدىمىزدا جانلىق گەۋىدىلەندۈرۈپ بېرىدۇ.

3. ماقال - تەمىسىل يۈكىسىك دەرىجىدىكى ئىچام تىلدۈر. ماقال - تەمىسىلىنىڭ ئىخچاملىقلقى ئۇنىڭ تۇرمۇش تەجربى - ساۋاقلارنى يىغىنچاقلاپ ئىپادە قىلىشىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇنىڭ ئىخچاملاش ئىقتىدارى ھەرقانداق ئەددەبى شەكىلىدىن يۇقىرى بولۇپ، ئىنتايىن ئاز سۆز بىلەن ئاجايىپ چوڭقۇر مەزمۇننى ئەكس ئەتتۇرۇپ بېرىدەيدۇ. مەسىلەن: «ھەق ئېگىلەر سۇنماس»، «ياش تۆكۈچە، مۇشت تۈگ»، «پۇل تاپقۇچە، ئەقىل تاپ» دېگەن ماقالالار كۆپ يىللېق ئىجتىمائىي ئەمەلىيەت جەريانىدا ھاسىل قىلىنغان قىممەتلەك تەجربى - ساۋاقلارنى ئومۇملاشتۇرۇپ، ناھايىتى قىسقا سۆزلەر بىلەن ئىپادە قىلىپ بېرىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ ھەربىرىنى ئادەتتىكى سۆز بىلەن شەرھلىسىك، نەچچە ئۇن جۇملە بولۇشى مۇمكىن. ماقال - تەمىسىل ئەنە شۇنداق ئىخچام شەكىلگە ئىگە بولۇپ، ئۇ يەنىمۇ قىسقارىتىشقا بولمايدىغان ئەڭ ئاخىرقى چەككە يەتكەن.

4. ماقال - تەمىسىل ئاھاڭدار تىلدۈر. ماقال - تەمىسىلىنىڭ ئاھاڭدارلىقى — ئۇنىڭ قېلىپلاشقان ۋە تۇراقلق شېئىرىي رىتىمغا ئىگە بولۇشىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمىسىللىرىنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكىدە تۇراق، ۋەزىن، قاپىيە بولىدۇ. مەسىلەن:

ئەر كۆركى — ساقال،
سۆز كۆركى — ماقال.

ياخشى سۆز تاشنى يارار،
يامان سۆز باشنى يارار.

ماقال - تەمىسىللىرىنىڭ قاپىيە شەكىللەرى ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىككە ئىگە بولۇپ، ئۇ ئاياغ قاپىيە («يۈرۈت قوغدىسالڭ ئۆسەرسەن، قوغدىمىسالڭ ئۆچەرسەن»)، باش قاپىيە («مېھنەتتىن قاچماي، مىننەتتىن قاچ»)، ئىچ قاپىيە («ئىش قورالىڭ ساز بولسا، مۇشەققىتىڭ ئاز بولار»)، ئارىلاش قاپىيە («ئورغاڭ تۇتۇپ ئاتالىڭ قالغۇچە، ئوبىماق تۇتۇپ ئانالىڭ قالسۇن»)، «ئېگىلگەنگە ئېگىلگىن بېشىڭ يەرگە تەگكۈچە، كېرىلگەنگە كېرىلگىن بېشىڭ كۆككە يەتكۈچە») شەكىللەرىدە بولىدۇ. ماقال - تەمىسىلىنىڭ مۇنداق ئاهادىللىق خۇسۇسىيىتى ئۇنىڭ ئەستە قالدۇرۇشقا ئاسان، تارقىلىشى كەڭ بولۇشتەك ئالاھىدىلىكىنى بەلگىلىگەن.

يۇقىرقىلاردىن كۆرۈشكە بولىدۇكى، ماقال - تەمىسىل خەلق تىلىنىڭ چوڭقۇرمەزمۇنلۇق، ئوبرازلىق، ئىخچام ۋە ئاهادىدار شەكلىدۇر.

ماقال - تەمىسىل بىر مىللەت تىلىنىڭ تەركىبى قىسىمى بولۇش سۈپىتى بىلەن، سۆز ۋە جۈملەرەدە بولۇشقا تېگىشلىك خۇسۇسىيەتلەرنى ئۆزىدە هازىرلىغان بولىدۇ. نۇتوق پائالىيەتلەرىمىزدىكى ماقال - تەمىسىل بەزىدە سۆز، بەزىدە سۆز بىرىكمىسى ۋە بەزىدە جۈملە رولىنى ئوينىайдۇ. مەسىلەن: ئەگەر بىز «جىنىڭ قەستى شاپتۇلدا» دېگەن تەمىسىلىنى يالغۇز ئىشلەتسەك، ئۇ بىر تولۇق ئاياغلاشقان جۈملە

ھېسابلىنىدۇ. ئەگەر بىز ئۇنى مەلۇم بىر جۇنلىنىڭ ئىچىگە قويۇپ «جىنىڭ قەستى شاپتۇلدا»، ئىكەنلىكى ئىتىق تۇرمامادۇ» دەپ ياكى «جىنىڭ قەستى شاپتۇلدا» دېگەندەك، «ئۇ ماڭا ئەمەس، بەلكى مېنىڭ پۇلۇمغا دوست» دەپ ئىشلەتسەك، ئۇ ھالدا ئۇ جۈملە تەركىبىدە سۆز ياكى سۆز بىرىكمىسى بولۇپ كېلىدۇ. ماقال - تەمىسىل ئەنە شۇنداق سۆز ۋە سۆز بىرىكمىسىنىڭ ئالاھىدىلىكىگە ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئەسلەي مەندىكىسى بولىدۇ (مەسىلەن: «پولۇ قورۇشتىن، شورپا سورۇشتىن»)، كۆچمە مەندىكىسى بولىدۇ (مەسىلەن: «قااتتىق ياغاچنى يۇمشاق قۇرت يەيدۇ»)، كەڭ مەندىكىسى بولىدۇ (مەسىلەن: «چىقماقنىڭ چۈشمىكى بار، ئالماقنىڭ بەرمىكى»)، ئەكس مەندىكىسى بولىدۇ (مەسىلەن: «مۇزلىساڭ مۇزدا يات») ۋە مەنداشلىرى بولىدۇ (مەسىلەن: «تۈيغا بارساڭ تۈيۈپ بار، بەش بالاڭنى قويۇپ بار»، «تۈيغا بارساڭ تۈيۈپ بار، بۆز خالتائىنى قويۇپ بار»)، شۇنداقلا زىت مەندىكىلىرىمۇ بولىدۇ (مەسىلەن: «ئاتىشقا كىرگەن ئاتىدىن ئەقىل سورىما» ←→ «چوڭنىڭ ئەقلىمۇ چوڭ»).

ماقال - تەمىسىللەر كۈچلۈك مىللەي خاراكتېرگە ئىگە بولىدۇ. بۇنداق مىللەي خاراكتېر ئۇنىڭ مەزمۇنى ۋە ئىپادىلەش ۋاستىلىرىدە ئەڭ روشەن كۆرۈلىدۇ. مەسىلەن: «بىزى ئادەملەر مەلۇم ئىقتىسادىي مەنپەئەت ئالدىدا ئۆزىنىڭ ئېتىقادىنى يوقىتىپ قويىدۇ» دېگەن بۇ پىكىرنى ئالساق، ئۇ ئۇيغۇر تىلدا «ئاش كەلسە ئىمان قېچىپتۇ» دېگەن ماقال بىلەن ئىپادىلەنسە، خەنزوپتىلدا «和尚见钱经也卖

(راهب پولنی کوْرگه‌نده نومنیمۇ سېتىۋېتىدۇ) دېگەن ماقال ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ. دېمەك، بۇ يەردە ئوخشاش بىر پىكىر ئۇيغۇزلاردا ئىسلام دىنى، خەنزوڭلاردا بۇددا دىنى ۋاستىسى ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن. دەل مۇشۇ سەۋەبتىن، بەزى ماقال - ئەمىسلىلەرنى باشقۇا مىللەتنىڭ تىلىغا ئۇدۇلمۇئۇدول تەرجىمە قىلغاندا مەنسىنى ئېنىق ئىپادىلەپ بەرگىلى بولمايدۇ. ئالايلۇق، بىز ئەگەر «جىنىنىڭ قەستى شاپتۇلدا» دېگەن بۇ ئەمىسلىنى خەنزوڭتىلىغا «鬼魂的企图在桃子上» دەپ تەرجىمە قىلساق، خەنزوڭلار بۇنىڭدىن ھېچنېمىنى چۈشىنەلمىدۇ. دېمەك، ماقال - تەمىسىل مەلۇم بىر مىللەتنىڭ ئۆزىگە خاس تەپەككۈر ئۇسۇلى، پىسخىكىسى، ياشاش شارائىتى، دىنىي ئېتىقادى، ئەخلاق چۈشەنچىلىرى، ئېستېتىك كۆزقاراشلىرى، ئورپ - ئاداتى قاتارلىقلارنى ئەڭ ئېنىق ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدىغان ئەدەبىي شەكىلدۈر. ئىككىنچى تۈرلۈك قىلىپ ئېيتقاندا، ئۇ مىللەي مەددەنېتىنىڭ كۆزىكىدۇ.

ماقال - تەمىسىل ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئۆز ئىجادىيەتى بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئىنتايىن ئۇزۇن تارىخقا ئىنگە بولىدۇ، يەنە كېلىپ ئۇ ئىنسانلارنىڭ قىممەتلەك بىلىم ۋە تەجربە - ساۋاقلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بەرگەنلىكى ئۈچۈن ئەۋلادمۇئەۋلاد قوللىنىلىپ كېلىنىۋېرىدۇ. مەسىلەن: «تۈركىي تىللار دېۋانى» دا خاتىرىلەنگەن «كىشى ئالەسى ئىچتىن، يىلىقى ئالەسى تاشتىن»، «ئاش تاتىقى تۇز»، «كېڭىشلىك بىلىك ئارتاماس»، «ئىركەچ گۆشى ئەم بولار، ئۆچكە گۆشى يەل بولار»،

دېگەنگە ئوخشاش ماقال - تەمىزلىرى بۇنىڭدىن مىڭ يېل
بۇزۇنلا ئىجاد قىلىنغان بولۇپ، ئۇلار ئەۋۇمۇ ئۇلاد
قوللىنىلىپ، ئۆز پېتى ياكى قىسىمن ئۆزگەرگەن ھالەتتە
دەۋرىمىزگىچە يېتىپ كەلگەن. بۇ ھال ئەئەننى
مەدەننەتىنىڭ مىللەي گېنى سۈپىتىدە مىللەتتىنىڭ ۋۇجۇدىدا
ئەۋلادمۇ ئەۋلاد داۋاملىشىپ كېلىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ
بېرىدۇ. ئەلۋەتتە، يەنە بىر قىسىم قەدىمكى ماقال -
تەمىزلىرىمىز ئىجتىمائىي تۈزۈم، ئۆرپ - ئادەت ۋە دىنى
ئېتىقادنىڭ ئۆزگەرىشى بىلەن ئاللىقاچان ئىستېمالدىن
قالغان. مەسىلەن: «قۇل ياغى، ئىت بۇرى» (قۇل دۇشمەن،
ئىت بۇرە)، «ئىم بىلسە ئەر ئۆلمەس» (پارۇل بىلگەن ئەر
ئۆلمەيدۇ)، «يەر ياۋۇزى قازغان، بودۇن ياۋۇزى بارسغان»
(يەرنىڭ ئەسكىسى قازغان، خەلقنىڭ ئەسكىسى بارسغان)
قاتارلىق ماقال - تەمىزلىرى بۇگۈنکى كۈندە
ئىشلىتىلمەيدىغان بولۇپ قالغان. بۇنداق قىسىمن ماقال -
تەمىزلىرىنىڭ يوقلىشى ۋە ئۇنىڭ ئورنىغا يېڭى ماقال -
تەمىزلىرىنىڭ پەيدا بولۇشىمۇ بىر خىل مۇقەررەر ھادىسە
بولۇپ، ئۇ ئىنسانىيەت مەدەننەتەت تەرەققىياتىنىڭ ئەندىزلىك
قانۇنىيەتىدۇر. ئۇيغۇر خەلقنىڭ ئىستېمالدىن قالغان
بۇنداق ماقال - تەمىزلىرى بىزگە يېراق ئۆتۈمۈشتن ئۇچۇر
بېرىدۇ. ئۇ بىزگە قەدىمكى ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ قائىدە -
تۈزۈملەرى، تۇرمۇش يولى، تەپەككۈر ئۇسۇلى ۋە ئېتىقاد -
چۈشەنچىلىرىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.
ئۇيغۇر خەلقنىڭ ماقال - تەمىزلىرى شەكىل

قۇرۇلۇشى، تۈزۈلۈشى ۋە مەنە ئىپادىلەش خۇسۇسىيىتى جەھەتسىن ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىككە ئىگە. بىز بۇ خىل ئالاھىدىلىكلەرگە ئاساسەن ماقال - تەمىسىلەرنى ئۈچ تۈرگە بۇلەلەيمىز:

1. ماقال — ئەمگەكچى خەلقنىڭ قىممەتلەك بىلىملىرى ۋە تۇرمۇش تەجربىلىرىنى بىۋاسىتە ھالدا ئىخچام ئىپادە قىلىپ بېرىدىغان ئىقلىيە سۆزدۇر. ماقالنىڭ تۈپ ئالاھىدىلىكى شۇكى، ئۇنىڭدىكى پىكىر ھايۋانات ۋە باشقا نەرسىلەرنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن ئەمەس، بەلكى توغرىدىن - توغرا، ئۇچۇق - ئاشكارا ئوتتۇرۇغا قويۇلمايدۇ. مەسىلەن: «ئالىم بولساڭ، ئالىم سېنىڭىكى»، «ئىينىپ سۆزلىسىڭمۇ، ئويلاپ سۆزلە» دېگەنلەرگە ئوخشاش.

2. تەمىسىل. تەمىسىل — ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى ھەرخىل ھادىسە ۋە تەجربە - ساۋاقلارنى ھايۋانات ۋە باشقا نەرسىلەرنىڭ خۇسۇسىيىتى سۈپىتىمە ئوتتۇرۇغا قويىدىغان كۆچمە مەندىكى ئىقلىيە سۆزدۇر. تەمىسىلنىڭ تۈپ ئالاھىدىلىكى شۇكى، ئۇنىڭدا پىكىر ماقاللارغا ئوخشاش بىۋاسىتە ئوتتۇرۇغا قويۇلمايدۇ، بەلكى تەبىئەت دۇنياسىدىكى ھەرخىل نەرسىلەرنىڭ قىياپەت - خۇسۇسىيەتلەرى ئارقىلىق ۋاسىتىلىك ئوتتۇرۇغا قويۇلمايدۇ. مەسىلەن: «قاغا بالام ئاپئاق بالام، كىرپە بالام يۇمشاڭ بالام»، «تۇخۇ دائىگال چۈشەر، ئۇچكە جائىگال» دېگەنلەرگە ئوخشاش. تەمىسىلەرنىڭ بەزىلىرىدە ئىپادە قىلىنغان نەرسىلەرنىڭ ئالاھىدىلىكى ئەمدىلييەتتە شۇ نەرسىلەرددە ئەسلا مەۋجۇت بولمىغان ۋە

بولمايدىغان خۇسۇسييەتلەر بولۇپ، ئۇ پوتونلىكى ئىجاد قىلغۇچىلار تەرىپىدىن تىسىدۇر ئارقىلىق ئۇزىدۇرۇپ چىقىرىلغان ۋە شۇ نەرسىگە يۈكىلەپ قويۇلغان. مەسىلەن: «تۆشۈك يېرىتىقىن كۈلەر، چۆمۈج قازاندىن» دېگەن تەمىسىلە ئېتىلغاندەك، تۆشۈكىنىڭ يېرىتىقنى، چۆمۈچىنىڭ قازاننى مەسخىرە قىلىشى رېئاللىقتا مەۋجۇت بولمايدىغان ئىشلاردۇر. ناھايىتى روشنەنكى، بۇنداق تەمىسىلەر ئەمەلىيەتتە ھەرگىزىمۇ تەبىئەت دۇنياسىدىكى ھەرخىل نەرسىلەرگە قارىتىلغان بولماستىن، ئىجتىمائىي ئادەم ۋە ئۇنىڭ ئالاھىدىلىكىگە قارىتىلغاندۇر. يەنە بەزى تەمىسىلەردا ھەرخىل نەرسىلەرنىڭ ئۆزىدە مەۋجۇت بولغان ئالاھىدىلىكلەر بايان قىلىنىدۇ. مەسىلەن: «ئىت يېنىدا سۆڭەك تۇرماس»، «قاتىق ياغاچنى يۇمشاق قۇرت يەيدۇ» دېگەنلەرگە ئوخشاش. بىراق قانداق بولۇشتىن قەتئىنەزەر، تەمىسىلەرنىڭ مەقسىتى ھەرگىزىمۇ تەبىئەت دۇنياسىدىكى نەرسىلەرنىڭ ئالاھىدىلىكى ۋە قىياپىتىنى بايان قىلىش ئەمەس، بەلكى ئۇلار ئارقىلىق ئىجتىمائىي تۇرمۇش ھادىسىلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈشتىن ئىبارەت.

3. تەمىسىللىك ماقال. تەمىسىللىك ماقال — تەبىئەت دۇنياسىدىكى ھەرخىل نەرسىلەرنىڭ خۇسۇسييەتلەرى ئىجتىمائىي تۇرمۇش ھادىسىلىرىگە ئوخشىتىلغان، ئوخشالغۇچى بىلەن ئوخشىغۇچى بىۋاستىتە ئوتتۇرۇغا قويۇلغان، يەنى تەمىسىل ئارقىلىق ماقال ئىزاھلانغان ئەقلەيە سۆزدۇر. تەمىسىللىك ماقال تەمىسىل بىلەن ماقالنى ئۆزئارا

بىرلەشتۈرۈش تىن شەكىللەنگەن بولۇپ، ئۇنىڭ خدا
تەمىسىلىكىگە ئوخشاش تەبئەت دۇنياسىدىكى ھەر خىل
نەرسىلەرنىڭ ئالاھىدىلىكى ئىپادە قىلىنىپلا قالماستىن، يەنە
بۇ ئالاھىدىلىكلىرىنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى قانداق
ھادىسىگە ئىشارە قىلىنىۋاتقانلىقىمۇ ئوچۇق ئېيتىپ
بېرىلىدۇ. مەسىلەن: «ئالتۇن ئوتتا، ئادەم مېھنەتتە بىلىنەر»،
«ئاي تۇنده كېرەك، ئەقىل كۈنده»، « يولۇس ئىزىدىن
قايتىماس، يىگىت سۆزىدىن» دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ماقال، تەمىسىل ۋە تەمىسىللىك ماقالالارنىڭ كۆپىنچىسى
ئىككى بۆلەكتىن تۈزۈلىدۇ. مەسىلەن: «بىلىم — ئەقىل
چىرىغى، يوقتۇر يولنىڭ يىرقى» (ماقال)، «تۇخۇ داڭگال
چۈشەر، ئۆچكە جاڭگال» (تەمىسىل)، «ئۆستەڭ يارىشىقى تال،
قىزنىڭ يارىشىقى خال» (تەمىسىللىك ماقال). بۇلارنىڭ بىرى
ئاساسىي بۆلەك، ئىككىنچىسى قوشۇمچە بۆلەك بولۇپ،
قوشۇمچە بۆلەك ئاساسىي بۆلەكىنى تولۇقلاش، كۈچەيتىش ۋە
جانلاندۇرۇش ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ. شۇڭا، ئۇنى
ئىشلەتكەندە ئاساسىي بۆلەكىنى ئېلىپ، ياردەمچى بۆلۈكىنى
قالدۇرۇپ قويۇشىقىمۇ ياكى ھەر ئىككى بۆلەكىنى بىرداك
ئېلىشىقىمۇ بولىدۇ. يەنە بەرى ماقال - تەمىسىللىر پەقەت بىرلا
بۆلەكتىن تۈزۈلگەن بولۇپ، ئۇنىڭ قوشۇمچە بۆلۈكى بولمايدۇ.
مەسىلەن: «ئالىم بولساڭ، ئالەم سېنىڭكى» (ماقال)،
«جىنىنىڭ قەستى شاپتۇلدا» (تەمىسىل)، «قىشنىڭ ئاپتىپى —
دۇشىمەننىڭ كۈلگىنى» (تەمىسىللىك ماقال). ئەلۋەتتە، بۇنداق
ماقال - تەمىسىللىرىدىكى بىرەر سۆزىنىمۇ تاشلىۋېتىشكە

بولمايدۇ.

ماقال - تەمىسىللىرنىڭ ئىدىيىتى مەزمۇنى مۇل بولولى
قالماي، ئۇ يەنە گەۋدىلىك ئەدەبى شەكىلگە ئىگە. ئۇ
ئىشلەپ چىقىرىش ۋە ئىجتىمائىي تۇرمۇش بىلىملىرىنى
يەكۈنلەپ بېرىش سۈپىتى بىلەن كىشىلەرنىڭ بىلىم قامۇسى
ۋە دەرسلىكى بولغان. ئۇ كىشىلەرگە ئەۋلادمۇ ئەۋلاد
يېتەكچىلىك قىلىپ، ئۇنۇملىك ئەمگەك قىلىش ۋە توغرا
ياشاش ئۆسۈلنى كۆرسىتىپ بەرگەن. كېيىنكى ئەۋلادلار
ئالدىنى ئەۋلادلار تەرىپىدىن يارتىلغان ماقال -
تەمىسىللىرىنىكى بىلىم ۋە قانۇنیيەتلەردىن پايدىلىنىپ،
ئۆزلىرىنىڭ تىرىكچىلىك پائالىيەتلەرىنى ئۇڭۇشلوق ئېلىپ
بارغان، شۇنداقلا بۇ ماقال - تەمىسىللىرنى يەنە ئۆزلىرى
ياراتقان يېڭى ماقال - تەمىسىللىر بىلەن قوشۇپ كېيىنكى
ئەۋلادلارغا تارقاتقان. شۇنداق قىلىپ، كىشىلەرنىڭ بىلىم ۋە
تەجرىبىلىرى ماقال - تەمىسىل ئارقىلىق ئەۋلادمۇ ئەۋلاد
تارقىلىپ بۇگۇنگىچە يېتىپ كەلگەن.

ماقال - تەمىسىل خەلق تىلىنىڭ جەۋھىرى بولغاچقا،
كىشىلەر ماقال - تەمىسىلدىن پايدىلىنىپ ئۆزلىرىنىڭ
ئويلىرىنى دەل جايىدا ئىپادىلەپ بەرگەن. ماقال - تەمىسىل
كىشىلەرنىڭ سۆھبەت ۋە نۇتۇقلۇرىنى ئىخچاملىققا،
ئوبرازچانلىققا، جانلىقلىققا ۋە چوڭقۇرلۇققا ئىگە قىلغان.

ماقال - تەمىسىل ئەدەبى جەھەتتىن گەۋدىلىك توسكە
ئىگە بولغاچقا، تارىختىن بۇيان نۇرغۇن يازغۇچى، شائىرلار
ئونىڭدىن پايدىلەنغان. بىز ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدبىلىرىدىن

مەھمۇد قەشقەرى، يۈسۈپ خاس ھاجىپ، ئەھمەد يۈكىنەكى، ئەلىشىر نەۋائىي، ئابدۇرېھىم نىزارى ۋە موللا بىلال نازىمى قاتارلىقلارنىڭ ئەسەرلىرىنگە قارايدىغان بولساق، ئۇلارنىڭ ماقال - تەمىزلىرىنىڭ كەڭ كۆلەمەدە پايدىلانغانلىقىنى ئېنىق ھېس قىلىۋالا يىمىز. ئەدەبىياتىمىزنىڭ بېشۋالرىدىن نىم شېھىت، ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر، تېبىپجان ئېلىيپ، ئابدۇكىپرىم خوجا، قەيىنۇم تۇردى، زورۇن سابىر قاتارلىقلارمۇ ماقال - تەمىزلىرىنى قوللىنىپ، ئۆزلىرىنىڭ شېئرىي پىكىرىلىنى جانلىق ئوتتۇرۇغا قوبىغان، بېرسوناژلارنىڭ خاراكتېرىنى ئۇنۇملۇڭ ھالدا ئېچىپ بىرگەن ھەمەدە ئەسەرلىرىنى روشن مىللەيلىككە ئىگە قىلغان.

ئۇمۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، ماقال - تەمىزلىرى خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىكى قىممەتلەك مىراس، ئۇ خەلق ھاياتىنىڭ قامۇسى بولۇش سۈپىتى بىلەن بىزنى مول ئىجتىمائىي تۇرمۇش ۋە ئىشلەپچىقىرىش بىلىمى بىلەن تەمنىلەيدۇ، مىللەيتىمىزنىڭ يۈكىسەك ئەخلاق - پەزىلىتىنى نامايان قىلىدۇ، مىللەي مەدەننەت ئەنئەنسىنى تېخىمۇ جانلاندۇرۇدۇ، شۇنداقلا ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئېپادىلەش ئىقتىدارىنى روشن كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ مۇھىم ژانىرىدىن بىرى بولغان ماقالا - تەمسىللەر كەڭ ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئۇزاق تارىخي، ئىجتىمائىي تەجرىبىلىرى، ماددىي ۋە مەنىۋى تۈرمۇش تەجرىبىلىرىنىڭ ئەڭ ئىخچام يەكۈنى بولۇپ، ئۇنىڭدا خەلقنىڭ ئۆتۈمۈشتىكى ھاياتى، دۇنيا قارىشى، پەزىلەتلەرى، ئۆرپ - ئادەت ۋە مىجمەز - خۇلقى، جەمئىيەت بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى، ئارزو - ئۆمىدىلىرى، تىلەك - خاھىشلىرى، ئىلىم - پەن ۋە ھۈنەر - كەسپىكە بولغان قىزغىنلىقى، ۋە تەنپەرۇھەرلىك ۋە ئىنسانپەرۇھەرلىك خىسلەتلەرى، ئەمگەك ۋە ئەمگەكىنى سوپۇش، كوللىكتىپ ۋە كوللىكتىۋىزملەق توغرىسىدىكى كۆز قاراشلىرى، قىسىسى، خەلق ئاممىسىنىڭ بارلىق ئىجتىمائىي پائالىيەتلەرى ئەكس ئەتكەن بولىدۇ. شۇ سەۋەبتىن ماقالا - تەمسىللەرنى بىز «خەلق بىلىمنىڭ قامۇسى» دەيمىز.

ماقالا - تەمسىللەرنىڭ پەيدا بولۇش مەنبەسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئۇمۇ خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ باشقۇ تۈرلىرىگە ئوخشاش، خەلقنىڭ ئىشلەپ-چىقىرىش ئەمگىكىدىن

ئايرىالمايدۇ.

ماقال - تەمىسىل ھەقىدە تەتقىقاتنى تېخىمۇ چۈڭقۇر ئېلىپ بارمىغاندا، ماقال بىلەن تەمىسىلىنى ئارىلاشتۇرۇۋېتىدىغان، ئۇلار ئوتتۇرسىدىكى ئورتاقلقىق بىلەن پەرقىلەرنى ئېنىق ئايرىالمايدىغان ئەھۇاللار كۆرۈلۈپ تۇرىدۇ. شۇ سەۋەبىتىن، مەن بىر قىسىم تەتقىقاتچىلار ۋە فولكلورشۇناسلار تەرىپىدىن ئوتتۇرغا قويۇلغان تەتقىقات نەتىجىلىرى ۋە ئۆزۈمنىڭ ئىزدىنىشلىرىمنى ئاساس قىلىپ تۇرۇپ، ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمىسىللەرىنىڭ ئورتاقلقى ۋە پەرقى توغرىسىدا قىسىقىچە توختىلىپ ئۆتىمەكچىمەن.

ماقال — ئەمگەكچى خەلقنىڭ قىممەتلىك بىلىملىرى ۋە تۇرمۇش تەجربىلىرىنى بىۋاстиتە ھالدا ئىخچام ئىپادە قىلىپ بېرىدىغان، بېشىدىن كەچۈرگەن ۋە قەلەرنى يەكۈنلەپ بېرىدىغان، كىشىلەرگە ئۆلگە، ئىبرەت بولىدىغان شېئرىي ئاھاڭدارلىق فورمىسىدىكى ئەقلەيە سۆزدۇر. مەسىلەن: «ئىينىپ سۆزلىسىڭمۇ ئويلاپ سۆزلە»، «بىرلەشكەن ئۇزار، بىرلەشمىگەن تۇزار»، «ئىلىملىك نۇر، ئىلىمسىز خور»، «چىقماقنىڭ چۈشىمكى بار، ئالماقنىڭ بەرمىكى».

تەمىسىل — ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى ھەر خىل ھادىسە ۋە تەجربە - ساۋاقلارنى، تۈرلۈك ھادىسىلەرنى، كىشىلەرنىڭ ياخشى - يامان خۇسۇسييەتلىرىنى ھايۋان ۋە نەرسىلەرنىڭ ھالىتى ئۈستىگە كۆچۈرۈپ ئىپادىلەپ بېرىدىغان كۆچمە مەندىكى تەسۋىرى سۆزلەردىن ئىبارەت. مەسىلەن: «موزايىنىڭ يوگۇرۇشى سامانلىقىقىچە»، «چاشقاننىڭ ئۆلگۈسى كەلسە،

مۇشۇكىنىڭ قۇيرۇقىنى چىشلەر، «تۇخۇ داڭگال چوشەر، ئۆچكە جاڭگال..»

يۇقىرىقى تەبىردىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ماقال بىلەن تەمىسىل ھەم ئورتاقلىقا ئىگە، ھەم ئۆزئارا پەرقلىق بولىدۇ. تۆۋەندە ئۇلارنىڭ ئورتاقلىقى ئۇستىدە توختىلىپ ئۆتەيلى.

1. ماقال ۋە تەمىسىللەردە ئىخچام سۆز - جۇملىلەر ئارقىلىق چوڭقۇر مەزمۇن ئەكس ئەتتۈرۈلىدۇ. مەسىلەن:

- (1) ھەق ئېگىلەر، سۇنماس.
- (2) يەر تويىمىغۇچە، ئەر تويىماس.
- (3) جىننىڭ قەستى شاپتۇلدا.
- (4) ئادەمنى نومۇس ئۆلتۈرر،
توشقاننى قومۇش.

2. ماقال - تەمىسىللەردە ئوبرازچانلىق يۇقىرى ئورۇندا تۇرىدۇ، ئوبرازچانلىق خۇددى باشقا ئەدەبى ئەسەرلەرگە ئوخشاشلا ماقال - تەمىسىللەرنىڭمۇ بىر ئالاھىدىلىكىدىر. مەسىلەن:

- (1) ئۇتنى كىم تۇتسا شۇنىڭ قولى كۆپەر.
- (2) تۆمۈرنى قىزىقىدا سوق.
- (3) تۆلکىنى كۆرەڭلەتكەن يولۇساننىڭ ھەيۋىسى.
- (4) پالتا چۈشكىچە كۆتەك ئارام ئاپتۇ.

بۇ ماقال - تەمىسىللەر تۈرلۈك ئابسەتراكت پىكىرلەر ئوبرازلىق سۆزلىر ئارقىلىق كونكىرتلاشتۇرۇلۇپ، مەنىنى كۆز ئالدىمىزدا جانلىق گەۋىدىلەندۈرۈپ بېرىدى. ماقال -

تەمىسىللىرده مانا مۇشۇنداق چوڭقۇر ئىدىيە بىلەن ئوبراز ئۆزئارا بىرلەشتۈرۈلگەن بولىدۇ.

3. ماقال - تەمىسىللىر قويۇق شېئىرىي تۈسکە ئىگە بولۇپ، سۆزلىرى باش قاپىيە، ئىچكى قاپىيە، ئاياغ قاپىيە، ئارىلاش قاپىيە قاتارلىق شەكىللەر بويىچە قاپىيلىنىدۇ.

مەسىلەن:

- (1) ئىينىپ سۆزلىسىڭمۇ، ئويلاپ سۆزلە.(باش قاپىيە)
- (2) ئىش قورالىڭ ساز بولسا، مۇشەققىتىڭ ئاز بولار. (ئىچ قاپىيە)

(3) ئەرنىڭ قوتى قورقماسلىقتا،

سۇنىڭ قوتى چوڭقۇرلۇقتا. (ئاياغ قاپىيە)

- (4) ئېگىلگەنگە ئېگىلگىن، بېشىڭ يەرگە نەگكۈچە، كېرىلگەنگە كېرىلگىن، بېشىك كۆككە يەتكۈچە. (ئارىلاش قاپىيە)

4. ماقال - تەمىسىللىر تۈزۈلۈش شەكلى جەھەتنىن 1 - بۆلۈكىدە شەرت - شارائىت بېرىلسە، 2 - بۆلۈكىدە نەتجە ۋە خۇلاسە بېرىلىدۇ، يەنى، بىرىنچىسى ئىگە، ئىككىنچىسى خەۋەر ھالىتىدە تۈزۈلۈدۇ ياكى ئۇنىڭ ئەكسىچە بولىدۇ.

مەسىلەن:

(1) خەلق قوزغالسا، تۆمۈر مۇنارمۇ گۈم بولىدۇ.

(2) ئوغلوڭ چوڭ بولسا يىگىتلەكىڭنى ئالا،

قىزىلاڭ چوڭ بولسا چوكانلىقىڭنى.

(3) چاشقان ئەرز يازسا، مۇشۇڭ تەستىقلەيماتۇ.

5. ماقال بىلەن تەمىسىل گەرچە ئۇزۇن تارىخى

دەۋرلەرنىڭ مەھسۇلى بولسىمۇ، ئەمما ئۇلار باشقا ئاسىرلارغا ئوخشاش جەمئىيەت تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ ئۆزگەرىلىپ بارىدۇ. بەزىلىرى يېڭى - يېڭى مەزمۇنلار ۋە شەكىللەرنى ئۆزىدە مۇجەسسىملىسە، بەزىلىرى ئىستېمالدىن قالىدۇ. يەن بەزىلىرى گەرچە پۇتۇنلەي ئىستېمالدىن قالمىسىمۇ، ئەسىلىدىكى مەنىلىرىدىن ئايىرىلىپ، يېڭى منه ۋە مەزمۇنغا ئىگە بولغان ھالدا قىسىمن ئۆزگەرتىلىپ قوللىنىلىدۇ.

مەسىلەن:

- (1) كۈرهش قىيىن، غەلىبە شېرىن .
 - (2) كىشىنىڭ تامىقىنى يەپ تىلىڭ قىسىرىدۇ، كىشىنىڭ سوۋغىسىنى ئېلىپ قولۇڭ قىسىرىدۇ.
 - (3) كادىر بولساڭ سىلىق بول، سۇغا چۈشكەن بېلىق بول .
6. ماقال - تەمىسىلەرde ئىستېلىستىكىلىق ۋاسىتىلەر ناھايىتى جانلىق قوللىنىلىپ، كىشىلەرنى جەلپ قىلىش كۈچى ناھايىتى يوقىرى كۆتۈرۈلىدۇ. مەسىلەن:

- (1) ئارسلان ھۆركىرىسە، ئات ئايىغى كالۇالىشىدۇ.
- (2) ئۆچى قانچە هييلە بىلسە، ئېيىقىمۇ شۇنچە هييلە بىلىدۇ.
- (3) پەزىلەتلىك كىشى خۇددى گۆھەردەك، پەزىلەتسىز كىشى پېتەكتەك .

7. ماقال - تەمىسىلەر كۆپىنچە ھاللاردا ئىككى بۆلەكتىن تۈزۈلۈپ، مۇكەممەل بىر ئوي - پىكىرنى بايان قىلىپ بېرىدۇ. مەسىلەن:

- (1) يۇرت قوغدىسالىڭ ئۆسەرسەن،
قوغدىمىسىلاڭ ئۆچەرسەن.
- (2) توخۇ داڭگال چۈشەر،
ئۆچكە جاڭگال (چۈشەر).
- (3) تۆمۈرنى دات يەيدۇ،
يۈرهەكنى ھەسرەت (يەيدۇ).
- (4) ياخشىلار تېپىشار ھەر يەردىن كېلىپ،
يامانلار تېپىشر بىر يەردە تۈرۈپ.

8. ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمسىللەرىدە خەلق ئېغىر ئەدەبىياتنىڭ تىل جەھەتتىكى خۇسۇسىيەتلەرى، يەنى جانلىق، ئاممىباب، گۈزەل، دەلمۇدەللىكى، كۈچلۈك سۆزلەرنى تالالاپ ئىشلىتىش خۇسۇسىيەتلەرىمۇ روشەن ھالدا ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان. مەسىلەن:

- (1) كۈلەلمىگەن ھالىڭغا ھىجايمى.
- (2) پۇلى ئازنىڭ غېمى ئاز.
- (3) ئېسلەنىڭ ئوقۇرى ئېگىز.
- (4) ئات ئايىغىنى تاي باسىدۇ.

5. چۈجىنىڭ شۇمۇلۇقىدىن توخۇنىڭ ئەمچىكى يوق. دېمەك، ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمسىللەرى يۇقىرىقىدەك ئورتاقلىقلارغا ئىگە بولۇپ، بۇ جەھەتتە يەنمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا تەتقىقات ئېلىپ بېرىشقا، تېخىمۇ مۇكەممەل ۋە ئېنىق بولغان ئورتاقلىقلارنى ئاجرىتىپ چىقىش مۇمكىن. ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمسىللەرى يۇقىرىقىدەك ئورتاقلىقلارغا ئىگە بولغاندىن سىرت، يەنە نۇرغۇن پەرقەلەرگىمۇ

ئىگە، تۆۋەندە بۇ پەرقىلەر ئۈستىدە توختىلىپ ئۈچىلى:

1. ماقلالاردا ئىپادىلەنگەن ئوي - پىكىر ئەڭ ئاشارىنى
نەتىجىسى بىلەن تولۇق بېرىلسە، تەمىسىلە ئۇنىڭ ئىشارىسى
بېرىلىدى. يەنى ئوخشتىش، سېلىشىتۇرۇش ئارقىلىق
دېمەكچى بولغان ئوي - پىكىر ئىشارە قىلىنىدۇ. مەسىلەن:

(1) ئەقىل ياشتا ئەمەس باشتا. (ماقال)

(2) ئەلنىڭ قولىقى ئەللىك. (ماقال)

(3) موزايىنىڭ يۈگۈرۈشى سامانلىققىچە. (تەمىسىل)

(4) قارا توخومۇ ئاق توخوم تۇغمۇدۇ. (تەمىسىل)

2. ماقلالاردا بىلدۈرمەكچى بولغان ئوي - پىكىر ئۇدۇلمۇ
ئۇدۇل، بىۋاسىتە ئوتتۇرۇغا قويۇلىدۇ، تەمىسىلەرەدە تېبىئەت
دۇنياسىدىكى ھەر خىل نەرسىلەرنىڭ قىياپەت
خۇسۇسىيەتلەرى ئارقىلىق ۋاسىتىلىك ئوتتۇرۇغا قويۇلىدۇ.
مەسىلەن:

(1) يەر ھەيدىسىڭ كۈز ھەيدە،

كۈز ھەيدىمىسىڭ يۈز ھەيدە. (ماقال)

(2) ئويناب سۆزلىسىدەڭمۇ، ئويلاپ سۆزلە. (ماقال)

(3) چاشقانىنىڭ ئۆلگۈسى كەلسە،

مۇشۇكىنىڭ قۇيرۇقىنى چىشلەپتۇ. (تەمىسىل)

(4) قاتىق ياغاچنى يۇمىشاق قۇرت يەيدۇ. (تەمىسىل)

3. ماقلالاردا بەزى تەبىئىي پەن بىلىملىرى ئىپادە
قىلىنسا، تەمىسىلەرنىڭ ھەممىسىدە ئىجتىمائىي تۇرمۇش
بىلىملىرى ئىپادە قىلىنىدۇ. تەمىسىلەرەدە ھايۋانات ۋە
نەرسىلەرنىڭ ھەر خىل ئالاھىدىلىكلىرى سۆزلىنىدۇ. بۇ خىل

ئالاھىدىلىكلەر شۇ نەرسىنىڭ ئۆزىدە بولۇشىمۇ، يوق بولۇشىمۇ مۇمكىن. ئەمما، مەيلى قانداق بولۇشىدىن قەتىئىنەزەر تەمىسىلىنىڭ مەقسىتى ھەرگىزمۇ تەبىئەت دۇنياسىدىكى نەرسىلەرنىڭ ئالاھىدىلىكىنى ۋە قىياپىتىنى بايان قىلىش ئەمەس، بەلكى ئۇلار ئارقىلىق ئىجتىمائىي تۈرمۇش ھادىسىلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈۋەتلىن ئىبارەت. شۇڭا، ئۇ تەبىئىي پەن بىلىملىرىنى ئىپادە قىلمايدۇ. مەسىلەن:

- (1) چىشم سۇنمىسۇن دېسەڭ تىلىڭنى تارت.
- (2) سۆزنىڭ پېشىشىقى ياخشى، ناننىڭ ئىسىقى ياخشى.
- (3) قاغا بالام ئاپىئاق بالام، كىرپە بالام يۇمىشاق بالام.

يۇقىرقى مىسالالاردىكى تەمىسىلەرde ئىپادە قىلىنغان نەرسىلەرنىڭ ئالاھىدىلىكلىرى ئەمەلىيەتتە شۇ نەرسىدە ئىسلا مەۋجۇت بولمىغان ۋە بولمايدىغان خۇسۇسىيەتلەردۇر. ئۇ پۇتۇنلىي ئىجاد قىلغۇچىلار تەرىپىدىن تەسەۋۋۇر ئارقىلىق ئويدۇرۇپ چىقىرىلغان ۋە شۇ نەرسىگە يۈكلەنگەن. «قاغا بالام ئاپىئاق، كىرپە بالام يۇمىشاق بالام» دېگەن تەمىسىلە ئېتىلغاندەك قاغىنىڭ ئۇر بالىلىرىنى ئاق، كىرپىنىڭ ئۆز بالىلىرىنى يۇمىشاق دېپىشى رېئاللىقتا مەۋجۇت بولمايدىغان ئىشلاردۇر. ناھايىتى روشنەنکى، بۇنداق تەمىسىلەر ئەمەلىيەتتە ھەرگىزمۇ تەبىئەت دۇنياسىدىكى ھەرخىل نەرسىلەرگە قارىتلەغان بولماستىن، ئىجتىمائىي ئادەم ۋە ئۇنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىگە قارىتلەغاندۇر. شۇڭا بۇنداق تەمىسىلەرنى

ئۇدۇل مەنسى بويىچە ئەمەس، بەلكى ئىجتىمائىي تۈس ئالغان كۆچمە مەنسى بويىچە چۈشىنگەندىلا، ئۇنىڭ ئەقلېرى تۈسى ئاشكارا بولىدۇ.

4. ماقلالار كۆپىنچە ھاللاردا ئۆزئارا زىت مەندىمۇ كېلىدۇ. بۇنداق ماقلالاردا ئىپادە قىلىنىۋاتقان مەزمۇن بىر - بىرگە تۈپتن قارىمۇقاشارى بولىدۇ. بىراق تەمىزلىكى ئۇنداق بولمايدۇ. مەسىلەن:

(1) ئاتمىشقا كىرگەن ئاتىدىن ئەقل سورىما.

(2) ئەر كىشىگە يەتمىش تۈرلۈك ھۇنەرمۇ ئاز.

(2) سۆيىمگەندىگە سوركەلمە.

(3) قىزنىڭ سۆيىگىنىڭ ئىشەنەم، كۆيىگىنىڭ ئىشەن.

يۇقىرىقى بايانلاردىن شۇنى كۆرۈپلىش مۇمكىنىكى، ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمىزلىرى ھەم ئورتاقلىققا ۋە پەرقە ئىنگە بولغان مۇھىم بىر ئەدەبىي ژانىر بولۇش سۈپىتى بىلەن ئەسىرلەردىن بېرى ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ۋە يازما ئەدەبىياتىنىڭ تەرەققىياتىدا ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينىغان. ئۇنىڭدا ئەجادەلىرىمىزنىڭ مائارىپ ئىدىيىسى، ھاياتلىق پەلسەپە قاراشلىرى، ئىجتىمائىي مەدەنىيەتىنىڭ ئىزنانلىرى... قاتارلىق نۇرغۇنلىغان مەرمۇنلار مۇجەسىمەنگەن. ئەسىرلەر بىر - بىرى بىلەن خوشلىشىپ ئاتوم دەۋرىگە قاراپ يۈرۈش قىلىۋاتقان تەرەققىيات دەۋرىمىزگە كەلگەندىمۇ كۆپلىگەن ئەدەب، سەنئەتكارلىرىمىز ئۆز ئەسىرلىرىدە ماقال - تەمىزلىكى ئىشلىتىپ ئۆز ئەسىرلىرىنى مۇۋەپەقىيەتلەك حالدا مەيدانغا چىقىرىش بىلەن بىرگە، ئەنە شۇ يول ئارقىلىق

ماقال - تەمىزلىرىمىزنىڭ مەڭگۈ يوقالما سالقى ۋە ئەۋلادتىن - ئەۋلادقا مىراس بولۇپ قېلىشى ئۈچۈن ئۆچمەس تۆھپىلەرنى قوشتى.

تۆۋەندە ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى ئىچىدىكى ماقالالىق چۆچەكلىرى دىن بىر قانچىنى كۆرسىتىپ ئۆتىمىز. بۇ خەلقىمىزنىڭ تەمىزلىرى بىلەن ماقالالارنى پەرقىلەندۈرۈۋېلىشىدا مۇئىيەن ئەھمىيەتكە ئىگە.

ئۆڭكۈر بولسىمۇ ئۆيۈم ياخشىكەن، ئېيىق بولسىمۇ ئېرىم

قاراۋاسما قەدىمكى يۇرتىلارنىڭ بىرى ئىكەن. بۇ يۇرتىننىڭ تەكلىما كان چۈللۈكىگە يېقىن بىر مەھەلللىسىدە، پاسارئاخۇن ئىسىملىك بىر كىشى ياشايىدىكەن. يەر تېرىش ئۇنىڭ كەسپى ئىكەن. پاسارئاخۇننىڭ ئىككى قىزى بولۇپ، چوڭىنىڭ ئىسىمى مايسىخان، كىچىكىنىڭ ئىسىمى ئايىسخان ئىكەن. بۇ قىزلار ھەر كۈنى قوي - ئۆچكىلىرىنى جاڭگالغا ھەيدەپ بېرىپ باقىدىكەن. كەچلىكى بىر باغلامدىن ئوتۇن يۈدۈپ كېلىشىنى ھەرگىز ئۇنتۇما يادىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە، بۇ ئىككى قىزنىڭ باققان قوي - ئۆچكىلىرى ھەر تەرەپكە تاراب كېتىپتۇ. مايسىخان سىڭلىسى ئايىسخاننى ئوتۇن يىغىشقا بۇيرۇۋېتىپ، ئۆزى قوي - ئۆچكىلىرىنى يىغىشقا كېتىپ قاپتۇ. ئايىسخان قويۇق جاڭگاللىقتا ئوتۇن تېرىپ يۈرگىنىدە، پۇتۇن بەدىنىنى تۈك قاپلاب كەتكەن بەھەيۋەت بىر مەخلۇقتا ئۇچراپ قاپتۇ. ئايىسخان بۇ مەخلۇقتىن قورقۇپ هوشىدىن

كېتىپتۇ. بىر چاغدا هوشىغا كېلىپ «ئۇ مەخلۇقى كەتكەن ئوخشايىدۇ» دەپ ئاستا بېشىنى كۆتۈرۈپ قارسا ھېلىقى مەخلۇقى ئايىسخاننىڭ ئايىغىدا ياتقۇدەك، ئايىسخان ئۇ مەخلۇقىنى «ئوخلاپ قاپتۇ» دەپ پەرز قىلىپ قاچماقچى بولۇپ، ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ياتقان مەخلۇقى ئورنىدىن قوبۇپ، ئايىسخاننىڭ يېنىدىكى بىر باغلام ئوتۇننى يۈدۈپ بىر قولىدا ئايىسخاننى يېتىلەپ مېڭىپتۇ. ئايىسخان ئامالسىزلىقتىن بىرقانچە قەدەم مېڭىپ هوشىدىن كېتىپتۇ. ھېلىقى مەخلۇق ئايىسخان هوشىغا كەلگۈچە قولىنى سىلاپ، پۇتنى پۇراپ ئولتۇرۇپتۇ. ئايىسخان هوشىغا كەلگەندە، يەنە ئوتۇننى يۈدۈپ ئايىسخاننى يېتىلەپ مېڭىپتۇ. ماڭا - ماڭا، گۈگۈم چۈشەي دېگەندە، ئايىسخاننى ئۇۋسىغا ئېلىپ كەپتۇ. مايسخان قوي - ئۆچكىلىرىنى يىغىپ بولۇپ، كۆتۈپتۇ، كۆتۈپتۇ، ئايىسخان پەيدا بولماپتۇ، ئانچە - مۇنچە ئىزدەپ بىمۇ بېقىپتۇ. داۋاملىق ئىزدەۋەرسە، قاراڭغۇ چۈشۈپ كېتىپ ئۆزىنىڭمۇ ئۆيگە قايتىپ بارالماسلىقىدىن ئەنسىرەپ، قوي - ئۆچكىلىرىنى ھەيدەپ قايتىپ كېلىپ، ئاتا - ئانسىغا بولغان ۋەقەنى ئېيتىپ يىغلاپتۇ. ئۇلار يىغلىشىپ - قاقشىشىپ، بىرنەچە كۈن ئىزدىگەن بولسىمۇ قىزىنى تاپالمابتۇ. ئۇچراتقان ئىزغا قاراپ «قىزىمىزنى ئېيىق يەپ كېتىپتۇ» دېگەننى جەزمىلەشتۈرۈپ، قىزىنىڭ ئاخىرەتلەكىگە ئاتاپ ئەھلى جامائەتكە نەزىر - چىراغ بېرىپتۇ.

ئېيىق ئايىسخاننى ئۆڭۈرگە ئېلىپ كەلگەندىن كېيىن، سىرتىن ئوت - چۆپ، دەرەخ يوپۇرمىقى قاتارلىق نەرسىلەرنى

ئېلىپ كىرىپ، ئوستىگە تۇتۇپ يېڭىن ياۋايى ھايدانلارنىڭ تېرىسىنى سېلىپ ئورۇن راسلاپ ئايىسخاننى يېتىپ ئارام ئېلىشقا ئىشارەت قىپتۇ. ئايىسخان نائىلاج چۈشەكتە ئولتۇرۇپتۇ. جان قايغۇسىدا بىرقانچە كۈنىنى ئۆتكۈزۈپتۇ. ئېيىق سىرتقا چىقىپ كەتكەندە، ئۆڭكۈرنىڭ ئاغزىنى قورام تاشلار بىلەن چىڭ بېكىتىپ قويىدىكەن. كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئېيىقنىڭ مۇئامىلىسى ئايىسخانغا كۈندىن - كۈنگە سىلىق تۈبۈلۈشقا باشلاپتۇ. ئايىسخان ئېيىقنىڭ ئۆزىگە خەۋپ يەتكۈزمەيدىغانلىقىغا ئىشىنىپ، ئۆڭكۈرنىڭ ئىچىنى تازىلايدىغان، سېلىنغان چۈشەكتىنىڭ ئوستىدىكى تېرىلىھەرنى تۈزەشتۈرۈدىغان بوبىتۇ. ئېيىق تۇتۇپ كەلگەن كېيىك، توشقان... لارنىڭ گۆشلىرىنى بىر تەرەپتىن ئۆزى يەپ، يەنە بىر تەرەپتىن ئايىسخانغا ئۆزىتىدىكەن، ئايىسخان قولغا ئالمايدىكەن، قولغا ئالسىمۇ يېمىدېدىكەن. ئېيىق بىر كۈنى ئۆڭكۈردىن چىقىپ كېتىپ، هايال ئۆتمەي قۇرۇپ كەتكەن توغراق شاخلىرىنى سۆرەپ كېلىپ، ئۆڭكۈرنىڭ ئالدىغا تاشلاپتۇ ۋە نەلەردەن تاپقانلىقى نامەلۇم بولغان ئوتى ئۆچمىگەن بىر چۈچۈلىنى ئېلىپ كەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئايىسخاننىڭ يېڭى تۇرمۇشى باشلىنىپتۇ. ئۇ ھەركۈنى ئۆڭكۈرنىڭ ئالدىغا ئوت يېقىپ، ئېيىق تۇتۇپ كەلگەن ھايدانلارنىڭ گۆشلىرىنى پارچىلاپ، ئوققا قاقلاب پىشۇرۇپ يەپتۇ. ئېيىقىمۇ بارا - بارا پىشىق گۆشىنى يېيىشكە ئوغىنىپ قاپتۇ. ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئايىسخان ئىشارەت قىلسا ئېيىق چۈشىنىدىغان، ئېيىق ئۆز ھەرىكتى بىلەن

ئايسىخاننىڭ دېگەنلرگە ماقوللۇق قايتۇرىدىغان بويىتى، ئېيىق ئايسىخانغا پەقت دىل ئازار قىلىمايدىكەن، ئاخىرى ئايسىخان ئېيىقنىڭ خوتۇنى بولۇپ قاپتۇ. ئايسىخاننىڭ كىيمىم - كېچەكلىرى تىتىلىپ تۈگەپتۇ. ئۇستىخانلىرى يوغىناپتۇ. پۇتۇن بەدىنىنى قويۇق تۈك قاپلاپ كېتىپتۇ. كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ئايilar ئۆتۈپتۇ. ئايسىخان ئېيىقتىن ھامىلىدار بولۇپ ئىككى بالا تۇغۇپتۇ. ئېيىق ئايسىخانغا ئامراق، باللىرىغا كۆيۈمچان ئىكەن. ئۇ باللىرىنى ئوينىسۇن دەپ، ئاق - سېرىق تاشلارنى ئەكىرىپ بېرىدىكەن. ئايسىخان بۇ تاشلارنىڭ ئاقلىرىنى كۆمۈش، سېرىقلەرنى ئالتۇن دەپ پەرەز قىلىدىكەن. باللىرى بىلەن ھېلىقى ئاق - سېرىق تاشلارنى يۈمىلىتىپ ئوينىپ ئىچ پۇشۇقىنى چىقىرىشسا، باللىرىمۇ كۈندىن - كۈنگە گەپكە كىرىپتۇ، چوڭ بويىتى. ئايسىخانمۇ ئېچىلىپ - يېيىلىپ باللىرى بىلەن ناھايىتى خۇشخۇي ئۆتىدىكەن، بەزىدە ئېيىقىمۇ ئايسىخان ۋە باللىرىغا قوشۇلۇپ ئوينىشىپ كېتىدىكەن.

ئېيىقىمۇ بارا - بارا ئۆڭكۈرنىڭ ئاغازىنى تاقاپ قويىمايدىغان بويىتۇ. بىر كۈنى ئايسىخان باللىرىنى يېتىلەپ جاڭگالغا كىرىپتۇ. ئەتراب چىمەنلىك ۋە تىنج ئىكەن. ئۇ ئاتا - ئانىسىنى، تۇغۇلۇپ ئۆسکەن ئۆيىنى، يۇرتىنى، قەدەرلىك ھەدىسىنى سېغىنلىپ بىھوش بويىتۇ ۋە باللىرىنى يېتىلەپ ئۆڭكۈرگە قايتىپتۇ.

ئۇ باللىرىنى ئۇخلۇتىپ قويۇپ دۆڭگە چىقىپ قارىغانىكەن، ئېيىق كۆرۈنمهپتۇ. ئايسىخان پۇرسەتنى

غەنئىمەت بىلىپ قېچىپ كېتىپتۇ. بىر كېچە - كۈندۈز يول
 يۈرۈپ ئاتا - ئانسىنىڭ يېنىغا كەپتۇ. ئۆيىدىكىلەر ئاۋۇال
 ئۇنى ئادەم ئېيىقى ئىكەن دەپ قورقۇشۇپتۇ. كېيىن ئۆزىنىڭ
 قىزى ئىكەنلىكىنى بىلىپ ئۆيگە ئىلىپ كىرىپتۇ. دادىسى
 بازاردىن كېيم - كېچەك ئىلىپ كېلىپ كېيدۈرۈپتۇ. ئانسى
 ئۇنىڭ باش - كۆزىنى تاراپتۇ. ئاتا - ئانسى ئايىخاندىن
 يىرگەنمهيدىكەن. بىراق ئاچىسى مايسىخان ئۇنى ياخشى
 كۆرمەپتۇ. ئاخشىمى ئاچام بىلەن بىللە ياتاي دەپ يالۋۇرسىمۇ
 ئۇنىمايدىكەن. قېشىغا يېقىنراق كەلسە يىرگىنىدىكەن،
 ھەتتا تارغىقىدا بېشىنى تاراپ قويغانلىقى ئۈچۈن، تارغىقىنى
 سۇندۇرۇۋېتىپتۇ. بىرەر ئىشقا ياردەملەشمەكچى بولسا «قازاننى
 چېقۇيىتىدۇ، قاپاقنى ئۇرۇۋېتىدۇ» دەپ يېقىن يول تامايدىكەن.
 ئېيىق كەچە ئۇڭكۈرگە كېلىپ، ئىككى بالسىنىڭ
 يىغلاپ ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئايىخاننى تاشقىرىغا
 چىققان ئوخشايدۇ دەپ، ئىز پۇرماپ خېلى بىر يەلەرگىچە
 بېرىپتۇ. ئاخىر تاپالماي قايتىپ كېلىپ، باللىرىغا كاۋاپ
 پىشۇرۇپ بېرىپ گوللاپتۇ. ياتار چاغدا بۇ بالىلار توختىمای
 يىغلاۋېرىپتۇ. تالڭ ئاقاندا ئېيىق باللىرىغا يېمەكلىكەرنى
 تەييارلاپ بېرىپ، يەنە شۇ ئىزىنى پۇرماپ ئايىخاننى ئىزدەپ
 مېڭىپتۇ. ماڭا - ماڭا ئايىخان تۇغۇلۇپ ئۆسکەن كەنت
 ئىچىگە كېلىپ، ئايىخاننىڭ هوپلىسىنىڭ يېنىدىكى دۆڭگە
 چىقىپ ماراپ ئولتۇرۇپتۇ. كەچ كىرەي دېڭەندە، يەنە قايتىپ
 كېتىپ باللىرىغا قاراپتۇ. ئېيىق باللىرىنىڭ يىغىسىغا
 چىدىمای ئۆزىنى ئۆزى كاچانلاپتۇ. ئېيىق ئەتسى ئايىخاننى

يەنە ئىزدەپ مېڭىپتۇ. قارسا بالىلىرى ئەگىشىپ كېلىۋاتقۇدەك. ئېييق ئىما - ئىشارەت بىلەن بالىلىرىنى قايتۇرماقچى بوبىتۇ، بالىلىرى يىغلاپ قايتىقلى ئۇنىماپتۇ. ئېييق ئىككى بالىسىنى بويىنغا مىندۇرۇپ كېلىپ، ھېلىقى دۆڭىگە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. بالىلار قىرقىرىشىپ يىغلاۋېرىپتۇ. ئىككى ھەپتىدىن بېرى بالىلىرىنى سېغىنىپ تۇرغان ئايىخان ئاستا ھوپلىسىنىڭ ئارقىسىغا ئۆتۈپ بالىلىرىنى ئىشارەتلىپتۇ. بالىلىرى يوگۇرۇپ كېلىپ، ئانسىنىڭ باغرىغا ئۆزىنى ئېتىپ بىھوش بولۇپ كېتىپتۇ.

ئېيقمۇ ئاستا كېلىپ، ئايىخاننىڭ پۇتلۇرىنى پۇراپ، قوللىرىنى سىلاپ، كۆزلىرىدىن ياشلار تۆكۈپتۇ. پاسارئاخۇن ئېيىقنى قوغلىۋەتمەكچى بولۇپ، ئىشىك ئالدىغا گۈلخان يېقىپ چۈچۈلە ئېتىپتۇ. ئېييق ھېچقانداق قارشىلىق كۆرسەتمەي، غىڭىشىپ كۆزلىرىدىن يامغۇرەك ياش تۆكۈپ تۇرۇۋېرىپتۇ. مايسىخان ئېيىقنى كۆرۈپ، قورقىنىدىن ھوپلىغا كىرىۋېلىپ ھەدەپ ئايىخاننى تىللەغىلى تۇرۇپتۇ.

ئاتا - ئانسىنىڭمۇ ئايىخانغا نىسبەتنەن كۆڭلى سەل سوۋۇپتۇ. ئۇ كۈنى ئايىخان يەنە ئىما - ئىشارەت بىلەن ئېيىقنى قايتۇرۇپتۇ. ئېييق ئىككى بالىسىنى بويىنغا ئېلىپ كۆنۈرۈپ يىغا - زار ئىچىدە كېتىپ قاپتۇ.

ئايىخان ئۆيگە كىرسە ھېچكىم ئۇنىڭخا گەپ قىلماپتۇ.
— بۇ ھايۋاننىڭ خوتۇنى ھەممىمىزنى ئېييق -
 يولۇسالارغا يەم قىلىدىغان بولدى. ئىككى كۆچۈكمۇ بار ئىكەن تېخى، ئەمدى بىز قانداق قىلارمىز؟ — دەپ چۈقان كۆتۈرۈپ

هویلسنى بىر ئاپتۇ. ئايىسخان بەكمۇ خورلۇق ھېس قىلىپ
 هویلىنىڭ بىر بۇلۇڭىدا يىغلاپ ئولتۇرۇپتۇ. ئەتسى ئەتكەنەدە
 ئېيىق ئىككى بالسىنى يېتىلەپ، ھېلىقى ئاق، سېرىق
 تاشلاردىن بىر قانچىنى ئېلىپ يەنە كەپتۇ. تاشلارنى
 پاسارئاخۇنىنىڭ ئىشىك ئالدىغا تاشلاپ قويۇپ، يىراقراق بېرىپ
 ئولتۇرۇپتۇ. ئىككى بالسى بۇرۇنقىدىنمۇ ئۈنلۈك ئاۋازدا
 يىغلاشقىلى تۇرۇپتۇ، ئايىسخان بىر تەرەپتىن باللىرىنىڭ نالە
 قىلىپ يىغلىشىغا، يەنە بىر تەرەپتىن ئائىلىسىدىكىلەرنىڭ
 خورلىشىغا چىداپ تۇرالماي، ئېيىق ئېرى بىلەن باللىرىنى
 ئەگەشتۈرۈپ كېتىپ قاپتۇ. پاسار ئاخۇن ئېيىقنىڭ تاشلاپ
 قويۇپ كەتكەن تاشلىرىنىڭ ئالتۇن - كۈمۈش ئىكەنلىكىنى
 تونۇپ، سېتىپ خەجلەپ ئۆمۈرىنى ئاخىرىغا يەتكۈزۈپتۇ.
 ئايىسخان شۇنىڭدىن كېيىن قايتىپ كەلمەپتۇ. «ئۆڭۈر
 ئىكەن» دېگەن تەمىسىل شۇنىڭدىن قالغانىكەن^①.

شاھنى گاداي قىلغانمۇ، گادايىنى شاھ قىلغانمۇ خوتۇن

بۇرۇنقى زاماندا بىر پادشاھ ئۆتكەنلىكەن. بۇ پادشاھ
 كۈنلەرنىڭ بىرىدە، يۈزىدە تۈكى يوق، ئەتراپىدا پۇتى يوق بىر
 تېرىنى ئېسىپ قويۇپ: «كىمىكى بۇنىڭ نېمىنىڭ تېرىسى

^① «قاغلىق خەلق چۆچەكلىرى» دىن ئېلىنىدى، 1989 - يىل 9 - ئاي نەشرى.
 ئېتىپ بەرگۈچى: پاتىمىخان خاتىرىلىكۈچى: دىلشات ئابلىز

ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ بىرسە، تەلەپ قىلغان تەرسىسىنى
بېرىمەن، ئەگەر پادشاھلىقىمنى تەلەپ قىلىسىمۇ ئايىھامىن»
دېگەن ئېلانى يېنىغا چاپلاپتۇ. نۇرغۇن كىشىلەر كېلىپ
تەلەي سىناپ بېقىپتۇ - يۇ، نېمە تېرىسى ئىكەنلىكىنى
ئېيتىپ بېرەلمى، كەلگەن يولى بىلەن قايتىپتۇ. بۇ شەھەرە
بىر قەلەندەر بار ئىكەن. قەلەندەر كېلىپ بىر قاراپلا: «بۇرگە
تېرىسى» دەپتۇ.

— سەن ئۇتۇۋالدىڭ، — دەپتۇ پادشاھ، — قېنى نېمە
تەلىپىڭ بار؟

شۇ ئەسناندا پادشاھنىڭ نىڭاربانۇ ئىسىمىلىك بىر
نارەسىدە قىزى پەيدا بولۇپ قاپتۇ.
قەلەندەرنىڭ كۆزى قىزغا چۈشۈپتۇ.

— مۇشۇ قىزنى تەلەپ قىلىمەن، — دەپتۇ قەلەندەر.
پادشاھ بۇ تەلەپنى ئاخلاپ تۇرۇپلا قاپتۇ. ۋەزىر:
— ۋەدىسىدە تۇرماسلىق پادشاھنىڭ ئىشى ئەمەس، —
دەپتۇ.

پادشاھ: «قىزىنىڭ مەيلى بولسا بەردىم» دەپ بولغۇچە،
قىزى «دادام بەرگەن بولسا تەڭدىم» دەپتۇ.
پادشاھنىڭ ئاچقىقى كېلىپ: «قىز بالىنىمۇ باقامىدۇ
كىشى» دەپ قەلەندەرگە قوشۇپ قويۇپتۇ. قەلەندەرنىڭ يېتىپ -
قوپىدىغان جايى زاراتگاھلىقتىكى كۆمگەن جەسەتلەر چىرىپ
ئۇڭكۈرگە ئايلانغان گۆرلەرنىڭ بىرى ئىكەن. قەلەندەر: «بۇ
پادشاھنىڭ قىزى تۇرسا، گۆرگە ئەكىرسەم قانداق بولار؟» دەپ
ئويغا پېتىپتۇ. بۇنى سەزگەن مەلىكە نىڭاربانۇ: «سىز قانداق

جايدا ياتسيڭىز، مەنمۇ ئاشۇ جايادا ياتىمەن» دەپتۇ. قەلەندەر مەلىكىنىڭ دېگىنىدىن چەكسىز خۇشاللىنىپ، نىڭاربانۇنى گۆرگە ئەكىرىپ يېتىشقا زورلاپتۇ.

— مەن، — دەپتۇ نىڭاربانۇ، — بۇ يىل توققۇز ياشقا كىردىم، ھازىرچە سىزنىڭ تەلىپىتىزنىڭ ئەھدىسىدىن چىقالمايمەن. ئالدىرىمىسىڭىز بەش يىل، ئالدىرىمىسىڭىز ئالىھە يىل تاقىت قىلىڭ.

قەلەندەر نىڭاربانۇنىڭ تەلىپىگە ماقول بولۇپ، ئۇخلاپ قاپتۇ. نىڭاربانۇ ئۇخلىمای ئولتۇرۇپ، ئۆگەنگەن ھۇنرىنىڭ ھەممىسىنى چىقىرىپ كەشتىلىك رومالدىن بىرنى تىكىپتۇ. ئەتسى ئەتىگەندە قەلەندەرگە: «بۇ رومالنى بىر مىڭ بىر دىنارغىمۇ ساتمايسىز، توققۇز يۈز توقسان توققۇز دىنارغىمۇ ساتمايسىز، مىڭ دىنارغا سېتىپ يوتقان - كۆرپە، بىر قازان، ئىككى تاۋاقي، ئىككى قوشۇق، ئۇن، ياغ، گوش، مەشۇت يىپ، ئازاراق گەزلىمە قاتارلىقلارنى سېتىۋىلىپ كىرىڭ» دەپتۇ. قەلەندەر نىڭاربانۇنىڭ دېگەنلىرىنى تولۇق بەجا كەلتۈرۈپتۇ.

نىڭاربانۇ قەلەندەرگە ئۆز قولى بىلەن ئاش ئېتىپ بېرىپ، قورسىقىنى تويغۇزۇپ ياتقۇزۇپتۇ. ئۆزى يەنە ئۇخلىمای كەشتە تىكىپتۇ. كەشتە تىكىۋېتىپ، ئەتسى دادىسىنىڭ ئۆيىگە يەمەن شەھىرىنىڭ شاھزادىسى داستىخان كۆتۈرۈپ كېلىدىغانلىقىنى ئېسىگە ئاپتۇ. ئەتىگەندە قەلەندەرگە بۈگۈنكى رومالنى ئىككى مىڭ دىنارغا سېتىشنى، شاھزادە سۈپەت كىينىڭەن بىر يىگىتكە ساتماسلىقىنى ئالاھىدە تاپىلاپتۇ. قەلەندەر مەلىكە نىڭاربانۇنىڭ دېگىنى بويىچە

رومالنى شاه سۈپەت كىيىنگەن يىگىتكە سانقلى ئۇنىماپتۇ.
 شاھزادە باشقا بىر يىگىتكە پۇل بېرىپ، ئىككى مىڭىدىندا
 ئالغۇزۇپتۇ. قولغا ئېلىپلا رومالنى نىگاربانۇنىڭ
 تىككەنلىكىنى بىلمۇپاتۇ ھەممە قەلەندەرنىڭ ئارقىسىغا ئادەم
 ئەگەشتۈرۈپ قويۇپتۇ. ئەگەشتۈرۈپ قويغان ئادەم يەمەن
 شاھزادىسىگە قەلەندەرنىڭ زاراتگاھلىقىتىكى بىر كونا گۆرگە
 كىرىپ كەتكەنلىكىنى مەلۇم قىپتۇ. يەمەن شاھزادىسى
 زاراتگاھلىققا بېرىپ گۆرنىڭ ئاغزىغا كەپتۇ. بۇ چاغدا قەلەندەر
 بازارغا ئوزۇق - تۈلۈك سېتىۋالغىلى كەتكەنلىكىن. يەمەن
 شاھزادىسى بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ نىگاربانۇنى
 «ئارقامدىن ماڭسالاڭ ماڭىسىن، ماڭمىسالاڭ بېشىڭىنى
 تېپىڭدىن جۇدا قىلىمەن» دەپ قورقۇتۇپ ئېلىپ قېچىپتۇ.
 قەلەندەر گۆرگە كەلسە نىگاربانۇ يوق، گۆرنىڭ ئۇستىدىكى ئات
 تۇيىقىنىڭ ئىزىلا تۇرغۇدەك. قەلەندەر نىگاربانۇنى ئىزدەپ
 يولغا چىقىپتۇ.

يەمەن شاھزادىسى نىگاربانۇنى ئېلىپ ئۆچ كېچە - كۈندۈز
 يول يۈرۈپ، بىر لەڭگەرگە كەپتۇ. نىگاربانۇ شاھزادىگە:
 — ھارغانسىز، ئاچقانسىز، مەن سىزگە ئۆز قولۇم بىلەن
 ئاش ئېتىپ بېرىھىي، — دەپ بىر قازان سۈيۈقئاش ئېتىپتۇ، —
 شاھزادە ئاش ئىچىۋاتقان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، بىر پارچە
 خەت يېزىپ خېمىرنىڭ ئارقىسىغا ئېلىپ، نان قىلىپ ئۇچاققا
 يېقىپتۇ ھەممە لەڭگەرچىنىڭ خوتۇنىغا: «بۇ ناننى ئېرىمگە
 بېرىڭ، ئامانەت چوقۇم ئىگىسىگە تەگسۇن، ئەگەر ئامانەتكە
 خىيانەت قىلىسىڭىز، قىيامەتتە تۆمۈر تىرىنلىقىم سىزنىڭ

ياقىڭىزدا» دەپتۇ.

— ئامانىتىڭىزنى تەگكۈزۈشۈم ئۈچۈن، ئارقىڭىزدىن قوغلاپ كېلىدىغان ئېرىڭىزنىڭ نىشانىسىنى ئېيتىپ بەرسىڭىز، — دەپتۇ لەڭگەرچىنىڭ خوتۇنى.

— ئېرىمنىڭ، — دەپتۇ نىڭاربانۇ، — ئۆتكىگە ياماق سېلىنغان. سانىسىڭىز ھەربىر پاي ئۆتكىگە سېلىنغان ياماق يەتمىشتىن كەم ئەمەس. چاپىنىنىڭ جۇللۇقىدىن بېشىدىن بىر تاغار تېرىق تۆكسە، يەرگە چۈشىمى ھەممىسى مازنىنىڭ ئارىسىدا قالىدۇ. ئۆزى يولدا ماڭسا، كېپىشىنىڭ ئاۋارى ئۆيىدىكى ئۈچىقىڭىزنىڭ ئىچىدە ئۇنلەيدۇ.

— نىشان ئېنىق بولدى. ئامانىتىڭىزنى چوقۇم قولغا تەگكۈزىمەن، — دەپتۇ لەڭگەرچىنىڭ خوتۇنى.

يەمەن شاھزادىسى نىڭاربانۇنى ئېتىنىڭ ئارقىسىغا مىندۇرۇپ، لەڭگەردىن يولغا چىقىپ ئانچە يېرقلىماستا، لەڭگەرچىنىڭ ئۈچىقى تەۋەرەشكە، نانلىرى توڭۇلۇشكە باشلاپتۇ.

لەڭگەرچىنىڭ خوتۇنى مەلىكىنىڭ ئېرى كەلگەن ئوخشايدۇ، دەپ تۇرۇشىغا، ئىشىك تۈۋىدىن «ھەق ئىللەللا، ئاشقىنىڭ قەدىمى يەتتى، بالانىڭ قەدىمى يەتمىسۇن» دېگەن ئاۋار ئاڭلىنىپتۇ. لەڭگەرچىنىڭ خوتۇنى مەلىكىنىڭ ئارىسىغا خەت سېلىپ ياققان نېنىنى ئېلىپ چىقىپ: «مانا بۇ سىزنىڭ ئامانىتىڭىز» دەپ تاپشۇرۇپتۇ. قەلەندر نانى سۇندۇرغانىكەن، ئارىسىدىن خەت چىقىپتۇ. خەتتە: «سز يوق چاغدا، يەمەن شاھزادىسى مېنى بېشىڭى ئالىمەن»، دەپ

قورقۇتۇپ ئېلىپ قاچتى. سىز مېنى موشى بول بىلەن ئىزدەپ، پات پۇرسەتتە يەمەن شاھزادىسىنىڭ قولىدىن قۇتقۇزۇپ چىقىمىسىڭىز، قىيامەتتە تۆمۈر تىرىنىقىم سىزنىڭ ياقىڭىزدا» دېيىلگەنلىكەن. قەلەندەر: «نىڭاربانۇنى قولۇمغا چوشۇرمىگۈچە بېلىمنى يەشمەيمەن، كۆز يۇمۇپ ئۇخلىمایمەن» دېگەن قەسەمنى قىلىپ يولغا چىقىپتۇ - دە، خەتلەرك بولسىمۇ، يولنىڭ يېقىنى بىلەن مېڭىپ يەمەن شەھرىگە شاھزادىدىن ئۈچ كۈن بۇرۇن يېتىپ بېرىپتۇ. شەھەر ئايلىنىپ بىر پاكار ئوينىڭ ئالدىغا كېلىپ قاپتۇ. بۇ بىر تۈل خوتۇننىڭ ئۆيى ئىكەن. قەلەندەرنىڭ شەپىسى بىلەن تۈل خوتۇننىڭ ئۈچىقى جالاقلاپ، ئۇچاقتىكى نانلىرى تۆكۈلگىلى تۈرۈپتۇ. تۈل خوتۇن «بۇ نېمە ئىشتۇ» دەپ تۇرۇشىغا، ئىشىك ئالدىدا «ھەق ئىللەللاھ» دېگەن ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ.

تۈل خوتۇن ئىشىك ئالدىغا چىقىپ چاچ - ساقاللىرىنىڭ ئۆسۈپ كەتكەنلىكىدىن، كىيىم - كېچەكلىرىنىڭ جۇلۇقىدىن ئادەمنىڭ قورقۇسى كەلگۈدەك بىر قەلەندەرنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ.

— ھەي قەلەندەر، — دەپتۇ تۈل خوتۇن، — سەندە قانداق سىر بار؟ شەپەڭ ئاڭلىنىپ بولغۇچە ئۆيۈمىدىكى ئۇچاق جالاقلاپ، نانلىرىم تۆكۈلگىلى تۇردى.

— مەن سىرلىق ئادەم ئەمەس، مەن شەھرى بەر بەردىن كەلدىم. بىر ئامال قىلىپ مۇشۇ شەھەرنىڭ شاھزادىسى ئېلىپ قاچقان خوتۇنۇمنى تارتىۋېلىشتىن باشقا ئىشىم يوق.

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ تۇل خوتۇن، — ئىشىڭ
مۇشكۈل ئىكەن، مەن قولۇمىدىن كېلىشىچە ياردەم قىلاي.
سەن بازاردىن ئۇپا، ئەڭلىك، سوپۇن، گۈگۈت، توگىمە، مونچاق
قاتارلىقلارنى سېتىۋېلىپ كېلىپ، بۇ نەرسىلەرنى كىچىكىرەك
بىر ساندۇققا جايلاشتۇرۇپ، چارباڭنىڭ ئەتراپىغا ئېلىپ بار،
ئاۋازىڭنىڭ بارىچە «ئۇپا - ئەڭلىك ئېلىۋېلىڭلار! گۈگۈت
ئەرزان، سوپۇن بەلەن» دەپ تۇۋلا. شۇنداق قىلسالىڭ
مهقسىتىڭ ھاسىل بولۇشى مۇمكىن.

ئاڭغىچە شاھزادىمۇ قايتىپ كەپتۇ. نىڭاربانۇغا نىكاھ
رسالىسى ئوقۇتۇش تەلىپىنى قويغانىكەن، نىڭاربانۇ
قوشۇلماي مۇنداق دەپتۇ:

— مەن تېخى كىچىك، ئالدىرىسىڭىز ئالتە يىلدىن
كېيىن، ئالدىرىمىسىڭىز يەتتە يىلدىن كېيىن نىكاھ
ئوقۇتايلى، مەن ھامان سىزنىڭ، مەنمۇ شاھنىڭ قىزى، دادام
مېنى كىچىك چېغىمدا قىرىق كېنىزەكىنى ھەمراھ قىلىپ
چارباڭدا باققان، ماڭىمۇ چارباڭ تەييارلاپ بېرىڭ، كېنىزەك
قوشۇپ بېرىڭ.

يەمەن شاھزادىسى نىڭاربانۇنىڭ تەلىپىنى قاندۇرۇپتۇ.
نىڭاربانۇ بىر كۈنى چارباڭدا تۇرۇپ، قەلەندەر سۈپەتلىك
ئېرىنىڭ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپتۇ. «گۈگۈت ئەرزان، سوپۇن
بەلەن» دېگەنلىرىنىمۇ ئاڭلاپتۇ. كېنىزەكلىرىدىن بىرنى
چىقارتىپ بىر قۇتا ئۇپا ئالدىرۇپ كىرىپتۇ. بىردهمدىن كېيىن
ئۇپىسىنى تۆكۈۋېلىپ، يازغان خېتىنى بىكارلانغان قۇتىغا
سېلىپ يەنە بىر كېنىزەكتىن چىقارتىپ بېرىپتۇ. قەلەندەر

كېنیزەك كىرىپ كەتكەندىن كېيىن، قۇتىنىڭ ئاغزىنى
ئېچىپ قارىسا، قۇتىدا بىرقانچە تىلا، بىر پارچە خىت
تۇرغۇدەك.

خەتته: «سەن بۈگۈن مەن چىقارتقان تىللاغا بازاردىن
ئىككى ئات سېتىۋىلىپ، قاراڭغۇ چۈشكەنде چاربااغنىڭ
يېنىدىكى تامنىڭ تۈۋىدە مېنى ساقلاپ تۇر، مەن چىقىمن،
بىرگە قاچىمىز» دېيلگەنلىكەن. قەلەندەر نىڭاربانۇنىڭ
دېگىنى بويىچە ئات ئېلىپ كېلىپ، ئاتنىڭ تىزگىنىنى
بىلىكىگە باغلاب يېتىپ ئۇخلاب قاپتۇ.

بۇ شەھەردە كىشىگە ئارام بەرمەيدىغان بىر قاراقچى بار
ئىمەن. ئۇ كېچىسى ئوغىرلىق قىلىشنىڭ ئېپىنى تاپالماي
يۈرۈپ، چاربااغنىڭ ئەتراپىنى ئايلىنىپ، قەلەندەرنىڭ يېتىپ
ئۇخلاب قالغان يېرىگە كېلىپ قاپتۇ. قارىسا بىر ئادەم ئىككى
ئاتنىڭ تىزگىنىنى بىلىكىگە باغلاب ئۇخلاب ياتقۇدەك.
قاراقچى ئاتنىڭ تىزگىنىنى كېسىپ بولۇپ تۇرۇشىغا، تامنىڭ
ئىچىدىن ئاتقان بىر بوغقا يېنىغا چۈشۈپتۇ. «تەڭرىنىڭ ماشى
نېسىپ قىلغىنى مۇشۇ بولسا كېرەك» دەپ قولىغا ئېلىپ
تۇرۇشىغا بىر قىز تامدىن سەكىرەپ چۈشۈپتۇ، چۈشۈپلا «ئاتقان
من» دەپتۇ. قاراقچىمۇ زۇۋان ئاچماي ئاتقا منىپ، قىزنىڭ
ئارقىسىدىن مېڭىپتۇ. بىر دەريا بويىغا كەلگەنده تاش
ئېتىپتۇ، قارىسا ئاتىكى ئېرى ئەمەس. «ئەمدىغۇ مېنىڭ
بۇلدۇڭ» دەپتۇ قاراقچى نىڭاربانۇنىڭ ھەيرانلىق قىياپتىگە
قاراپ.

— شەرتىم بار، — دەپتۇ نىڭاربانو، — ئاشۇ كۆرۈنگەن

تاغنىڭ تۇۋىگىچە ئات بىلەن تەڭ يۈگۈرۈپ بارالىساڭ، مەن ساڭا ئۆزۈمى قوبۇل قىلىمەن. ئىگەر يېرىم يولدا ھېرىپ قالىساڭ، سەن ياتقان يېرىڭىدە قېلىۋېرىسىمەن، مەن ئاتنى مىنىپ كېتىۋېرىمەن.

قاراقچى نىڭاربانۇنىڭ چاپتۇرغان ئېتى بىلەن تەڭ يۈگۈرۈپتۇ. يېرىم يولغا بارغاندا نىڭاربانۇ ئېتىنى ئاستىلىتىپ، قاراقچىنى قامچىلاشقا باشلاپتۇ. ئاتقا دەسىستىپتۇ، ئاخىر قاراقچى بىھوش بولۇپ ھالىدىن كېتىپتۇ. نىڭاربانۇ قاراقچىنىڭ كىيمى - كېچەكلىرىنى سالدۇرۇپ كىيىپ قاراقچى ئىسکەتىدە ياسىنىپ بىر ئاتنى مىنىپ، بىر ئاتنى يېتىلەپ يولغا راۋان بوبتۇ. بىر شەھەرگە بېرىپ ئىككى ئاتنى سېتىپ، پۇلنىڭ يېرىمىغا مال، يېرىمىغا دۆكان ئېلىپ سودىگەرچىلىك قىلىشقا باشلاپتۇ. نىڭاربانۇنىڭ سودىگەرچىلىك قىلىۋاتقانلىقى بىر ھەپتە ئىچىدىلا شەھەر پادشاھىنىڭ قولىقىغا ئاڭلىنىپتۇ. پادشاھ بىر كۈنى مەقسەتلىك ھالدا شەھەر ئايلىنىپ نىڭاربانۇنىڭ دۆكىنىغا كەپتۇ. بىر قاراپلا نىڭاربانۇغا ئاشقى بىقارار بوبتۇ. ئاستا بېرىپ يېنىدا ئولتۇرۇپ: «مەن سىزگە كۆيۈپ قالدىم. خالىسىڭىز ئوردامغا كىرىپ، خانىشلار قاتاردىن ئورۇن ئالىسىڭىز، بىر ئۆمۈر بەخت ئىچىدە ياشايتىتىڭىز» دەپتۇ.

— بولىدۇ، — دەپتۇ نىڭاربانۇ، — ئاڭلىسام سىزنىڭ قىرىق خوتۇنىڭىز بارمىش، ئاشۇلار رازى بولسا مەن سىزگە تېگەي.

پادشاھ ئەتىسى كېلىپ خوتۇنىڭىز رازى

بولغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.

— ئۇنداقتا، — دەپتۇ نىگاريانۇ، — مېنلە ئۈچ تۈرلۈك
تەلىپىم بار، قايىسى كۈنى ئۈچ تەلەپىنىڭ ھەممىسى
ئورۇندىلىپ بولسا، بىزنىڭ تويمىز ئاشۇ كۈنى بولسۇن. بۇ
شەرتەرنىڭ بىرىنچىسى، مېنلە بىلەن قوشۇپ قىرقى بىر
خوتۇنى تاپىنىدىن چوققىسىغىچە ئوخشاش كىيىندۈرسىز.
ئىككىنچىسى، ئوخشاش كىيىندۈرگەندىن كېيىن قىرقى
خوتۇنىنىڭ قايىسىسى چوڭى، قايىسىسى كىچىكى، قايىسىسىنى
بۇرۇن ئالغان، قايىسىسىنى كېيىن ئالغان، ھەرىپىنىڭ
ئىسمىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى دۇدۇقلىماي ئېيتىپ بېرىسىز.
ئۈچىنچى، قىرقى بىر ئورۇندۇقى بار بىر كېمە ياستىسىز.
مەن بۇرۇنقى خوتۇنلىرىڭىز بىلەن كېمىگە ئولتۇرۇپ دەريانىڭ
ئۇ تەرىپىگە بىر ئۆتۈپ، بۇ تەرىپىگە بىر ئۆتۈپ خۇماردىن
چىقىمەن.

پادشاھ بۇ ئۈچ شەرتەرنىڭ ھەممىسىگە ماقول بولۇپ،
قىرقى بىر خوتۇنىڭ ھەممىسىنى ئوخشاش كىيىندۈرۈپتۇ.
خوتۇنلىرىنىڭ ئىسمىنى، چوڭ - كىچىكلىك، بالدۇر -
كېيىنلىك رىتىنى بىر - بىرلەپ ئېيتىپ بېرىپتۇ. ئاخىرىدا
خوتۇنلارنىڭ ھەممىسى كېمىگە چىقىپ بىردىن ئورۇندۇقتا
ئولتۇرۇپ، دەريانىڭ ئۇ تەرىپىگە بىر ئۆتۈپتۇ، كېمىنى بۇ
تەرەپكە قارىتىپ ھەيدەپ دەريانىڭ يېرىمغا كەلگەنده،
پادشاھ خوتۇنلىرىنىڭ دەريادىن چىققاندىن كېيىنكى
ئارامگاھ جايىنى تەييارلاشقا كىرىشىپ كېتىپتۇ. نىگاريانۇ بۇ
پۇرسەتنى قولدىن بەرمەي، كېمىنى دەريانىڭ سۇ ئېقىش

تەرپىگە ھەيدەپ مېڭىپتۇ. پادشاھ بىر چاغدا كېمىنىڭ خېلى ئۇزاب كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ ئۆزىنىڭ ئالدانغانلىقىنى بىلىپتۇ، ئاچچىقىدا يۈز - كۆزلىرىنى تىرناقلاتپتۇ، چاچ - ساقاللىرىنى يۈلۈپتۇ، كىيم - كېچەكلىرىنى يىرتىپتۇ، بېشىنى تاشقا ئۇرۇپ يىغلاپتۇ. ئاڭغىچە كېمىمۇ كۆزدىن غايىب بوبتۇ.

دەريانىڭ ئاياغ ئېقىنىدىكى سەھرالاردا كېچىسى تام تېشىدىغان، كۈندۈزى دەريا بويىدىكى توغراللىقتا يوشۇرۇنۇپ ياتىدىغان قىررقى بىر قاراقچى بار ئىكەن. قاراقچىلار كېلىۋاتقان كېمىگە قاراپ: «كىيىنىشىگە قارىغاندا ھەممىسى ئايال ئىكەن، كېمىنى توسۇپ ئاياللارنى بولايلى» دېگەن نىيەتكە كەپتۇ. كېمە دەريانىڭ تار بىر جايىغا كەلگەندە، قاراقچىلار خۇددى يەردىن ئۇنۇپ چىققاندەك ئاشكارىلىنىپ، كېمىگە سىرتماق تاشلاپ قىرغاققا تارتىپ چىقىرىپ، يامان نىيەت بىلەن تۇت - تۇت قىلىشىقلى تۇرۇپتۇ.

— ھەي يىگىتلەر، — دەپتۇ نىگاربانو، — بىز سىلەرنى دەپ كەلدۈق، ئالدى بىلەن ئۆيۈڭلەرگە باشلاپ بىزنى ھەرخىل نازۇنېمەتلەر بىلەن مېھمان قىلىڭلار، بىرگە ئۆلتۈرۈپ شاراب ئىچىشىلي، كېيىنكى ئىشلارنى كۆڭۈل ئېچىلغاندىن كېيىن قىلىشىمامدۇق.

قاراقچىلار نىگاربانۇنىڭ دېگىنىڭ رازىلىق بىلدۈرۈپ، ئاياللارنى توغراللىق ئىچىدىكى ماكانىغا باشلاپ بېرىپتۇ. نىگاربانو ئاياللارغا ئەقىل ئىشلىتىپ، قولىغا ئالغان شارابنى ئىچمەي توکۇۋېتىشنى ئېيتىپ قويغانىكەن، زىياپەت

باشلىنىپتۇ، شارابىنى نىڭاربانۇ ئۆزى قۇيۇپتۇ.

ئاياللار ئۆزىنى سىگەك توتۇپ، بېزسى چاققانلىق بىلەن تۇتقان شارابىنى ئاغزىغا ئاپارغان بولۇپ، دولىسىدىن ئاشۇرۇپ تۆكۈۋېتىپتۇ. بېزسى ئاغزىغا ئېلىپ يۇتماي، ئاغزىنى ئېرىتىش باهانىسى بىلەن يۇتمىغان شارابىنى رومالغا ياندۇرۇپ چاندۇرماتپتۇ. قاراچىلار ئىچىۋېرىپ، ئارقا - ئارقىدىن مەست بولۇپ يېقىلىپتۇ. ئاياللار پۇرسەتنى قولدىن بەرمەي، قاراچىلارنىڭ ئوغىرلاپ يىغىان ۋەج - ئوقەتلەرنى ئات - ئۇلا غلىرىغا ئارتىپ يولغا چىقىپتۇ. نىڭاربانۇنىڭ مەسىلەتى بىلەن قايىسىبىر سەھرادردىن ئۆتسە، شۇ سەھرادرىكى غېرىپ - مىسکىنلەرگە قاراچىلاردىن ئولجا ئالغان ۋەج - ئوقەتنىڭ بىر قىسىمىنى ئۇلەشتۇرۇپ بەرگەچ مېڭىۋېرىپ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە كاتتا بىر شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ. قارىسا، شەھەرنىڭ دەرۋازىسىدا بىر ئىلان تۇرغۇدەك، ئېلاندا: «مېنىڭ قولۇمدا بىر دەۋا بار، كىمكى بۇ دەۋاغا توغرا ھۆكۈم قىلىپ مېنى قانائەتلەندۈرسە، دەۋاگەرنى رازى قىلسا، مەن شۇ كىشىگە پادشاھلىقىمى بېرىتتىم» دەپ يېزىلغانىكەن.

نىڭاربانۇ «ئەقلىمىنى بىر ئىشلىتىپ كۈرەي» دەپ شاھ ئوردىسىغا كىرىپ ئۆزىنى مەلۇم قىپتۇ. پادشاھ دەۋانىڭ تەپسىلىي مەزمۇنىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. دەۋا مۇنداق ئىكەن: بىر مەپىكەش شەھەردىن يولغا چىقىپ، كومباغا (كومىا - قاغلىق ناھىيىسىدىكى بىر يېزىنىڭ نامى) كەلگەندە، كىرا ئېلىپ بىر ئايالنى مەپىگە چىقىرىۋاپتۇ. توڭتاشقا (توڭتاش - قاغلىق ناھىيىسىدىكى بىر يېزىنىڭ نامى) كەلگەندە، بىر

ئەركىشنى چىقىرىپتۇ. جايىتىرىكە (جايىتىرىكە — قاغلىق ناھىيىسىدىكى بىر يېزىنىڭ نامى) كەلگەندە مەپىكەشنىڭ تەرىتى قىستاپ مەپىنى توختىتىپ قويۇپ، يۈل ياقىسىدىكى قوناقلىققا كىرىپ كېتىپتۇ. بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ مەپىدىكى ئەر - ئايال مەپە ئۆستىدىلا زىنا قىپتۇ. يولدىن ئۆتكەنلەر بۇ ناشايىان ئىشنى كۆرۈپ غۇۋغا قىپتۇ. غۇۋغا تېخىمۇ ئۇلغىيىپ، ئايالنىڭ ئېرىنىڭ قولىقىغا يېتىپتۇ. ئايالنىڭ ئېرى جاۋابكارنى جازالاپ بېرىش توغرىسىدا پادشاھقا ئەرز سۈنۈپتۇ. پادشاھ جاۋابكارلىقنىڭ كىمە ئىكەنلىكىگە ھۆكۈم قىلالماي تۇرغانىكەن.

— بۇ ئىشنىڭ جاۋابكارلىقى مەپىكەشتە، — دەپتۇ نىگاربانۇ. ئوردىدا تۇرغانلارنىڭ بەزىلىرى بېشىنى لىڭشىتىپ قايللىقىنى بىلدۈرۈپتۇ. بەزىلىرى نىگاربانۇغا «نېمە ئۈچۈن» دېگەن سوئال نەزىرىدە قاراپتۇ.

— بۇنداق ھۆكۈم قىلىشىمنىڭ سەۋەبى، — دەپتۇ نىگاربانۇ، — مەپىكەش مەپىسىگە ئايالنى كىرا قىلىپ چىقارغاندىن كېيىن، ئەركىشنى چىقارماسلىقى كېرەك ئىدى، ئەرنىمۇ، ئايالنىمۇ چىقارغاندىن كېيىن، بىرىنچىدىن، ساق - سالامەت ئاپىرىشى، ئىككىنچىدىن، بەتقىلىقلق ئىشلارغا ئىمکانىيەت يارىتىپ بەرمەي، مەنزىلگە يەتكۈزۈشى شەرت ئىدى. ئەكسىچە مەپىكەش قوناقلىققا كىرىپ كېتىپ، مەپىدىكىلەرنىڭ ناشايىان ئىش قىلىشىغا پۇرسەت چىقىرىپ بەرگەن.

بۇ ھۆكۈمگە ھەممەيلەن قايل بوبىتۇ. پادشاھ ئۆز ۋەدىسى

بويىچە پادشاھلىقىنى نىگاربانۇغا بېرىپتۇ.

نىگاربانۇ پادشاھ بولغاندىن كېيىن، شەھر خەلقىن «كىمكى باشقا شەھرلەردىن كېلىپ قالغان ناتۇنۇش ئادەمدىن بىرنى تۇتۇپ بەرسە، ئات كاللىسىدەك ئالتۇن بىلەن مۆكاپاتلایمەن» دېگەن ئېلاننى چىقىرىپتۇ. شەھر خەلقى ئۇچرىغانكى ئادەمنىڭ تەقى - تۇرقىنى كۆزدىن قاچۇرماتپۇ. ناتۇنۇش ئادەمنى چېلىقتۈرغان ھامان ئوردىغا تاپشۇرۇپ مۆكاپات ئاپتۇ. تۇتۇلغانلار نىگاربانۇنى ئىزدەپ كەلگەنلەر ئىكەن. نىگاربانۇ بىر ھېتىدىن كېيىن، ئۆزىگە گىرىم قىلىپ تۇتۇلغانلارنى بىر - بىرلەپ سوراق قىلىشقا باشلاپتۇ.

— مېنىڭ، — دەپتۇ قەلەندەر، — خوتۇنۇمى يەمەن شاھزادىسى ئېلىپ قاچقانىدى. مەبوبەمنى ئاشۇ بۇلاڭچى شاھزادىنىڭ قولىدىن قۇتۇلدۇرۇۋېلىش ئۈچۈن كەزمىگەن بېرىم قالىمىدى، ئاخىر مۇشۇ شەھرگە كەلدىم. ئۆلۈپ كېتىشكە رازىمەنكى، خوتۇنۇم نىگاربانۇنى ئىزدەشتىن ھەرگىز باش تارتمايمەن. بىر كۆرۈپ ئۆلۈپ كەتسەم ئارمىنىم يوق.

— مەن، — دەپتۇ يەمەن شاھزادىسى، — نىكاھىمغا ئالماقچى بولغان قىزنى بىر قەلەندەرنىڭ گۆرانىسىدىن ئېلىپ قاچقانىدىم، شەھرىمگە كەلگەندىن كېيىن چارىغاندىن قېچىپ كەتتى. مەن ئۇنى تېپىپ بىر قوشۇق قېنىنى ئىچىش ئۈچۈن، ئىزدە - ئىزدە مۇشۇ شەھرگە كەلدىم.

— ماڭا، — دەپتۇ ھېلىقى قاراقچى، — كېچىدە غايىبىتىن بىر مەلىكە نېسپ بولغانىدى، مېنى ئالداب ئۇرۇپ

بەھوش قىلىۋېتىپ قېچىپ كەتتى. ئىزدەپ تېپىپ
مەقسىتمىگە يېتىي دەپ بۇ شەھەرگە كەلدىم.
— شەھىرىمىگە، — دەپتۇ نامەلۇم بىر شەھەرنىڭ
پادشاھى، — بىر قىز پەيدا بولۇپ قالغانىكەن، كۆڭلۈم
چۈشۈپ قالدى، نىكاھىمغا ئالاي دېسەم، بىر مۇنچە شەرتلەرنى
قويىدى، شەرتلەرنىمۇ ئادا قىلدىم. ئاخىردا مېنى
بىخۇدلاشتۇرۇپ، ئەمرىمىدىكى قىررق خوتۇنۇمنى ئېلىپ
قېچىپ كەتتى. ھېلىقى قىزنى تاپالىمسامىمۇ، خوتۇنلىرىمنى
تاپالارمەنمىكىن، — دەپ ئىزدە - ئىزدە مۇشۇ شەھەرگە
كەلدىم.

— بىز، — دەپتۇ ھېلىقى قاراقچىلار، — ئايال
قاراقچىلار ئېلىپ قاچقان ۋەج - ئۇقتىمىزنى قايتۇرۇۋېلىش
ئۈچۈن ئۇلارنى ئىزدەپ كەلدىق.

نىكاريانۇ ھەممىسىنىڭ جاۋابلىرىنى ئاثالاپ بولغاندىن
كېيىن، ئالدى بىلەن ئۆزىنى ئاشكارلاپ، ئۆزىنىڭ قەلەندەرگە
مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى جاكارلاپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن يەمەن
شاھزادىسىنىڭ ھەممەيلەننى پاراكەندە قىلغان باش گۇناھكار
ئىكەنلىكىگە ھۆكۈم قىلىپ، بېشىنى تېنىدىن جۇدا قېپتۇ.
ئۇقۇشماسلقىتن يولۇقۇپ قالغان قاراقچىغا توغرا كەسىپ
بىلەن تۇرمۇش كەچۈرۈشنى بۇيرۇپتۇ. نامەلۇم شەھەرنىڭ
پادشاھىغا ئىنساپىزلىق گۇناھنى ئارتىپ، قىررق
خوتۇندىن قايىسىبىرى بىرگە تۇرمۇش كەچۈرۈشنى خالىسا،
شۇنى ئېلىپ كېتىشكە، بىرگە تۇرمۇش كەچۈرۈش
ئىختىيارلىقى يوقلىرىنى قويۇۋېتىشكە مەجبۇر قېپتۇ. ئەلنلە

خاترچەملىكى ئۈچۈن قىرىق بىر قاراقچىنى زىدىانغا تاشلاپتۇ. نىڭاربانۇ ئېرىگە ئالدى بىلەن ئامانلىقى ساق تاپشۇرۇپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن پادشاھلىقنى ئۆتۈنۈپ بېرىپتۇ. قەلەندەر شاھلىق تاجىنى كېيىپ تەختتە ئولتۇرۇپ، ئەدلى - ئادالىت بىلەن شەھەر سوراپتۇ. «شاھنى گاداي قىلغانامۇ خوتۇن، گاداينى شاھ قىلغانامۇ خوتۇن» دېگەن تەمىسىل شۇنىڭدىن قالغانىكەن^①.

قارىغۇ قارىغۇنى قاراڭغۇدا تونۇيدۇ

بۇزۇنقى زاماندا بىر پادشاھ ئۆتكەنىكەن. پادشاھنىڭ ئەخىمەقلىقى پۇقرالارغا ئايىان ئىكەن. پادشاھنىڭ بىر قىزى بولۇپ، ئىسمى ئايخان ئىكەن. پادشاھ ئىسمى - جىسمىغا لايىق بۇ قىزىنى ئون سەككىز ياشقا كىرگۈچە ئوردىدا ساقلاپتۇ. قىزنىڭ ئەدەپ - ئەخلاق، قەددى - قامەت جەھەتتىكى تەرىپلىرىنى ئاڭلىغان شاھزادىلەر، بەگزادىلەر تەرەپ - تەرەپتىن ئەلچى ئەۋەتىشكە باشلاپتۇ. پادشاھ ھېچبىر ئەلچىگە ئۇچۇر بەرمەپتۇ. پادشاھ: «قىزىغا ياماننىڭ قولى تېگىپ قالمىسۇن» دەپ ئوردىسىنىڭ تېگىگە زىندان كولاتقۇزۇپ، قىزىنى ئاڭلىغاندا تۇرغۇزۇپتۇ. پادشاھنىڭ بۇ قىلىقى ئۇزۇن ئۆتمەي پۇتكۈل شەھەرگە ئاڭلىنىپ، «پادشاھ قىزىنى زىنداندا ساقلاۋېتىپتۇ» دېگەن سۆز تارقىلىپ

^① «قاغىلىق خلق چۈچكلىرى» دىن ئېلىنىدى، 1989 - يىل 9 - ئاي نەشرى.
ئېيتىپ بەرگۈچى: ياسىن مۇسا خاتىرىلىگۈچى: مىجىت نىزامىدىن، قەلبىنۇر

كېتىپتۇ.

بۇ شەھرەدە قىلىملىشى ھەممىگە ئايىان، ئۆزى بىرمۇ ئادەمگە تونۇش ئەمەس ئىككى «ھۈنەرۋەن» بار ئىكەن، بۇنىڭ بىرى قاراقچى، بىرى يانچۇقچى ئىكەن. پادشاھنىڭ قىزىنىڭ زىنداندا ئىكەنلىكى بۇ ئىككىسىنىڭمۇ قوللىقىغا يېتىپتۇ ۋە ھەر ئىككىسى ئۆز ئالدىغا زىندانغا كىرىپ، قىزنى يولدىن چىقىرىشنى ئويلاپتۇ. ئالدى بىلەن يانچۇقچى ئوردىغا كىرىپ چىقىدىغان بولۇپ، ئوردا سىرتى بىلەن زىندان ئارىلىقىنى تەخمىنەن مۆلچەرلەپ چىقىپ، ئوردىنىڭ كۈنچىقىش تەرىپىدىن لەخەمە كولاب تېشىشكە باشلاپتۇ. يانچۇقچىنىڭ پىلانىنى قاراقچىمۇ ئويلىغانلىقى ئۈچۈن، ئوردىنىڭ غەرب تەرىپىدىن لەخەمە كولاب تەشكىلى تۇرۇپتۇ. ئويلىغاندەك، ھېلىقى يانچۇقچى قىز ئولتۇرغان زىنداننىڭ دەل ئوتتۇرسىدىن تېشىپ چىقىپتۇ. ئادەم دىدارىنى كۆرمىگىلى خېلى ئۆزۈن بولغان بۇ قىزغا يانچۇقچىنىڭ يەرنىڭ ئاستىدىن تېشىپ چىقىشى غەيرىي تۇيۇلمايلا قالماستىن، بەلكى كۆزىگە چىرايىلىق كۆرۈنۈپ، يانچۇقچىدىن ھال سوراپ ئورۇنغا تەكلىپ قېپتۇ ۋە «سىز كىم بولسىز؟ نېمە ئۈچۈن بۇ يەرگە كەلدىخىز؟» دەپ سوراپتۇ. قىزنىڭ ھۆسن - جامالى، قەددى - قامىتى ئالدىدا ھاڭ - تاڭ قالغان يانچۇقچى خۇدىنى يوقىتىپ قويۇشقا ئاز قالغان بولسىمۇ، يەنە ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ: «مەن مۇشۇ شەھەردىكى داڭلىق يانچۇقچى بولىمەن. سىزنىڭ تەرىپىڭىزنى ئائىلاپ بىر كۆرۈپ باقاي، ئەگەر مەلىكە ماقول كۆرسە بىر ئۆيىدە بولۇپ قالارمىز، دېگەن

مهقىهت بىلەن كىرىشىم» دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىخان قىز مىيىقىدا كۈلۈپ قويۇپ: «ئوبىدان بوبىتۇ، ئۇنداق بولسا دادام بىلەن كۆرۈشۈڭ» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ۋە بىر ياغلىق توقاچنى ئوتتۇرىدىن ئوشتۇپ يېرىمىنى يوللۇق تۇتۇپ يولغا ساپتو. يانچۇقچى ئۆزى تەشكەن لەخەمە بىلەن قايتىپ كېتىپتۇ. يانچۇقچى قىزنىڭ قېشىدىن قايتىپ چىقىپ ئۆزۈن ئۆتەمەي قاراقچىمۇ لەخەمىسىنى تۆگىتىپ، دەل يانچۇقچى تەشكەن كامارغا تۇتاشتۇرۇپ، شۇ كاماردىن قىز ياتقان يەرگە چىقىپتۇ. قىز قاراقچىدىنمۇ گەپ سوراپ يانچۇقچىغا بەرگەن جاۋابىنى بېرىپتۇ ۋە ھېلىقى ناننىڭ يېرىمىنى قاراقچىغا يوللۇق تۇتۇپتۇ. قاراقچى لەخەمىگە كىرىپ ئىككى لەخەمىنىڭ تۇتاشقان يېرىگە كەلگەندە، ئۆزى تەشكەن لەخەمە تەرەپكە ماڭماي ئېزىپ كېتىپ، يانچۇقچى تەشكەن لەخەمە بويىچە يانچۇقچىنىڭ كەينىدىن مېڭىپتۇ.

يانچۇقچى لەخەمىدىن چىقىپ كۆلننىڭ بويىدا، قىز بەرگەن ناندا ناشتا قىلىش ئۈچۈن ئولتۇرغانىكەن، دەل ئارقىسىدىن كەلگەن قاراقچىمۇ يانچۇقچىنىڭ يېنىغا كېلىپ ناشتا قىلىش ئۈچۈن ئولتۇرۇپتۇ. ھەر ئىككىسى ناشتا قىلىدىغان نانلىرىنى بىر بەلۋاغنىڭ ئۇستىدە قويۇپتۇ ۋە ئىككى پارچە ناننىڭ ئەسلىدە بىر نان ئىكەنلىكىنى بىلىپ ھاڭ - تاڭ قاپتۇ. ئەسلىدە مەلىكە ناننىڭ يۈزىگە بەش بارمىقىنى بېسىپ پىشۇرغانكەن. بۇلار ناننى جۈپلەشتۇرۇپ كۆرۈپ بىر - بىرى بىلەن گەپ تالىشىقا باشلاپتۇ. بىرسى دەپتۇ: «بۇ نان مەلىكە ئۆز قولى بىلەن ياققان نان، بۇ ناننىڭ

يېرىمىنىڭ سەندەك مۇشۇك كۆزىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قېلىشىغا ئىشەنەيمەن» دەپتۇ. يەنە بىرسى: «بۇ بىزنىڭ پادشاھنىڭ قىزى، كەلگۈسىدە مېنىڭ ئالدىغان ئايالىم گۈزەل مەلىكەمنىڭ ئۆز قولى بىلەن ياققان نېنى. بۇ ناننىڭ يېرىمىنىڭ سەندەك بىر مۇز پېشانە، ھىلىگەرنىڭ قولىغا چۈشۈشىنى خىيالىمغا كەلتۈرەلمەيمەن» دەپتۇ. بىرسى دەپتۇ: «مەن بۇ مەلىكە ئۈچۈن دۇنيانىڭ ھەممە يېرىنى پېيادە ئايلىنىپ چىقىشقا رازىمەنكى، ھەرگىز ئۇنىڭدىن كەچمەيمەن» دەپتۇ. يەنە بىرىمۇ بوش كەلمەي: «مەن ئاشۇ مەلىكەم ئۈچۈن دۇنيادىكى دېڭىز - ئوكىانلارنى كېمىسىز ئۈزۈپ چىقىشقا رازىمەنكى، قىزنى ساڭا بەرمەيمەن» دەپتۇ.

ئۇلار خېلى كۆپ تالاش - تارتىش قىلىشىپ، ئاخىر ئىككىسى ھەر قايىسىنىڭ كىم ئىكەنلىكلىرىنى سورۇشتۇرۇشۇپتۇ. بىر - بىرىنىڭ ئەھۋالىنى ئۇققاندىن كېيىن، ھاك - تالڭ قېلىشىپتۇ. چۈنكى ھەر ئىككىلىسى ھۇنەرde بىر - بىرىنىڭ داڭقىنى ئاڭلىغان بولسىمۇ بۈگۈنگىچە بىر - بىرىنى تونۇمايدىكەن. تونۇشقا ندىن كېيىن ھەر ئىككىلىسى ئۆز ھۇنرىنى بىر - بىرىگە كۆرسىتىش، ھۇنەرde قايىسى ئۇتۇپ چىقسا، مەلىكىنى شۇ ئەمرىگە ئالدىغانلىقى توغرىسىدا كېلىشىپ، شەھەرنىڭ كوچىلىرىنى ئايلىنىپتۇ. بۈگۈن دەل شەھەرنىڭ بازار كۈنى ئىكەن. بۇ ئىككىسى ئۇيان - بۇيان مېڭىشىپ مال بازىرغا كېلىپ قاراشقۇدەك بولسا، بىر ئادەم بەش يۈز قويىنى بىراقلا تىللاغا سېتىپ، قوي ساتقان تىللانى بەلۋاغقا چىگىپتۇ. بۇنى كۆرگەن

يانچوچى: «قاراپ تۇرغىن، مەن ئاشۇ باینى پايلايمەن» دېمەكچى بولۇپ قاراچىنىڭ بېقىنىغا نوقۇپتۇ. يانچوچىنىڭ مەقسىتىنى چۈشەنمىگەن قاراچى ئۆز كۆڭلىدە: «پۇلنى سەن ئوغىرلا دەپ مېنى نوقۇۋاتىسىن، مېنىڭ ھۇنرىم كېچىدە ئاقىدو. نېمە قىلىسالىڭ ئۆزۈڭ قىلمااماسەن!» دېگەننى بىلدۈرمەكچى بولۇپ يانچوچىنىڭ كۆزىگە قادىلىپ قاراپتۇ. بۇ ئارىلىقتا قويلىرىنى تىللاغا ساتقان ئادەم رەخت بازىرىغا قاراپ مېڭىپتۇ. بۇ ئىككىسىمۇ سوڭىدىشىپ ئارقىسىدىن رەخت بازىرىغا بېرىپ، ھېلىقى ئادەمنى كۆزىتىپتۇ. بۇ ئادەم ئۆز ۋاقتىنىڭ ئەڭ ئېسىل رەختلىرىدىن كۆپلەپ يىرتتۇرۇپتۇ. رەخت ساتقۇچى: شۇنچە رەختنى يىرتسام يەنە يىرتىڭ دەپ پۇلنى تۆلىمەي قاراپ تۇرغىنى نېمىسى؟ ئاۋۇال مۇشۇ رەختنىڭ پۇلنى تۆلەپ باقسۇن، قېنى پۇلى يېتىمداو - يەتمەمداو دەپ ئويلاپ: «باي، بۇ قىممەت رەخت، يانچوقلرىنى تۇتۇپ بېقىپراق سۆزلىسىلە» دېگەنكەن، باينىڭ ئاچىقى كېلىپ رەخت ساتقۇچىغا: «ھوي ئاج كۆز ھارامزادە، پۇل دېگەن مانا!» دەپ تىللالىرىنى چەڭكەن بەلۋاغنى بىر يەشكەنكەن، قوش مۇشتۇمدىن يوغانراق بىر تاش گەرمالىچىنىڭ رەخت ئۆلچەيدىغان گەزلىكىنىڭ ئۇستىگە چۈشۈپ سۇندۇرۇپ قويۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن باينىڭ كۆزى جامىدەك ئېچىلىپتۇ ۋە تاشنى بېلىگە توڭكەن ھالدا پادشاھنىڭ ئوردىسىغا مېڭىپتۇ. يانچوچى بىلەن قاراچىمۇ باينىڭ كەينىدىن بىلە مېڭىپ ئوردا ئالدىغا كەلگەندە باي كىرىپ كېتىپتۇ. بۇ ئىككىسى ئوردا ئالدىدا قاپتۇ. باي

كيرپلا: «داد پادشاهيئالله! شههـرگه يانچوـقچى پـهـيدا بـولـوبـقـاـپـتـوـ. بـهـش يـوزـقـويـنىـ پـؤـتـونـلـهـيـ تـلـلاـغاـ سـېـتـىـپـ، تـلـلاـرـنـىـ مـۇـنـوـ بـهـلـوـأـغـقاـ تـېـڭـىـپـ رـهـخـتـ باـزـىـرىـغاـ بـېـرىـپـ قـارـسـامـ، تـلـلاـرـنـىـڭـ بـرـسـىـمـوـ يـوقـ. ئـورـنـىـداـ مـۇـنـوـ تـاشـ تـۇـرـىـدـوـ» دـهـپـ بـهـلـوـاغـنىـ يـهـشـكـهـنـىـكـهـنـ، بـهـلـوـاغـدىـنـ قـوـيـ سـاقـقـانـ تـلـلاـرـ پـادـشـاهـنـىـڭـ ئـالـدـىـغاـ بـىـرـ بـىـرـلـهـ پـ توـكـلـوـپـتـوـ. بـۇـنىـ كـۆـرـگـهـنـ پـادـشـاهـ بـوـشـراقـ بـىـرـنىـ كـوـلـوـپـتـوـ، ئـەـمـمـاـ ئـەـزـ قـىـلـغـۇـچـىـ بـىـرـ تـهـرـهـپـتـىـنـ پـادـشـاهـتـىـنـ خـبـجـىـلـ بـولـساـ، يـهـنـهـ بـىـرـ تـهـرـهـپـتـىـنـ تـلـلاـرـنـىـڭـ بـارـلىـقـىـغاـ خـوـشـ بـولـوبـ، تـلـلاـرـنـىـ بـهـلـوـأـغـقاـ تـۆـگـۈـپـ گـەـزـمـالـچـىـنـىـڭـ ئـالـدـىـغاـ بـېـرىـپـ، ئـۆـزـىـنىـ كـۆـرـسـىـتـىـشـكـهـ ئـالـدـىـرـاـپـ رـهـخـتـ باـزـىـرىـغاـ قـارـاـپـ مـېـڭـىـپـتـوـ. بـۇـنىـ كـۆـرـگـهـنـ يـانـچـوـقـچـىـ بـىـلـمـنـ قـارـاـقـچـىـ بـايـنـىـڭـ كـەـيـنـىـدـىـنـ رـهـخـتـ باـزـىـرىـغاـ يـهـنـهـ بـىـلـلـهـ كـەـپـتـوـ. بـايـ كـەـلـگـىـنـىـچـەـ هـېـلىـقـىـ گـەـزـمـالـچـىـغاـ: «ئـالـهـ ئـالـدـىـغـىـنـىـڭـىـ، بـۇـلـ دـېـگـهـنـ مـاناـ!» دـهـپـ بـىـرـ يـهـشـكـهـنـىـكـهـنـ، بـۇـقـېـتـىـمـ بـهـلـوـاغـدىـنـ بـۇـرـۇـنـقـىـدـىـنـمـوـ يـوـغـانـرـاقـ بـىـرـ تـاشـ چـوـسـوـپـ، رـهـخـتـ سـاقـقـىـنـىـڭـ بـىـرـ پـۇـتـىـنـىـ سـۇـنـدـۇـرـۇـپـ قـوـيـوـپـتـوـ. بـايـ تـاشـنىـ بـېـلـىـگـەـ تـۆـگـۈـپـ يـهـنـهـ پـادـشـاهـنـىـڭـ قـېـشـىـغاـ يـۈـگـۈـرـۈـپـتـوـ. پـادـشـاهـنـىـڭـ ئـالـدـىـغاـ كـەـلـسـەـ تـاشـ تـۆـكـلـوـشـ تـلـلاـ تـۆـكـلـوـشـ، گـەـزـمـالـچـىـنـىـڭـ ئـالـدـىـغاـ كـەـلـسـەـ تـاشـ تـۆـكـلـوـشـ بـىـرـقـانـچـەـ نـۆـهـتـ تـهـكـرـاـلـاـغـانـدىـنـ كـېـيـنـ، ئـاـخـرـقـىـ نـۆـهـتـهـ پـادـشـاهـ: «بـايـنـىـڭـ بـېـشـىـنىـ قـاـيـدـۇـرـۇـپـ، ئـەـقـلىـدىـنـ ئـازـدـۇـرغـانـ تـلـلاـنـىـڭـ ھـەـمـمـىـ مـۇـسـاـدـىـرـهـ قـىـلـىـنـىـپـ خـەـزـىـنـىـگـەـ تـاـپـشـۇـرـۇـلـسـۇـنـ!» دـهـپـ بـۇـيـرـۇـقـ قـېـپـتـوـ. شـۇـنـىـڭـ بـىـلـمـنـ بـايـ تـلـلاـرـدـىـنـ قـۇـرـۇـقـ قـاـپـتـوـ. بـۇـ، پـؤـتـونـلـهـيـ يـانـچـوـقـچـىـنـىـڭـ ئـىـشـىـ بـولـوبـ، بـايـ ئـورـدىـدـىـنـ چـىـقـىـپـ رـهـخـتـ باـزـىـرىـغاـ بـارـساـ تـلـلاـنـىـ

ئېلىۋېلىپ ئورنغا تاش سېلىپ، ئوردىغا ڈائىسا تاشنىڭ
ئورنغا تىللاارنى سېلىپ قويغانىكەن.
شۇنىڭدىن كېيىن يانچۇقچى قاراقچىغا قاراپ: «قانداق،
ئەمدى قىزنىڭ مېنىڭ ئىكەنلىكىگە ئىشەنگەنسەن؟» دەپتو:
بۇ گەپنى ئاڭلىغان قاراقچى:

— ھازىر تېخى بالدور، ئەمدى مېنىڭ ھۇنرىمنى سەنمۇ
بىر كۆرۈپ باق. شۇنىڭدىن كېيىن قىزنىڭ كىمگە تەئەللۇق
ئىكەنلىكى مەلۇم بولىدۇ، — دەپ تاماق يېيىشكە مېڭپىتۇ.
بۇلار تاماق يېپ بولغۇچە، كەچ بولۇپ بولغانىكەن. تاماقتىن
كېيىن قاراقچى يانچۇقچىنى ئەگەشتۈرۈپ پادىشاھنىڭ
ئوردسىنىڭ ئەتراپىنى ئايلىنىشقا باشلاپتۇ. ئۇچىنچى نۆۋەت
ئايلىنىش دەل ھەممە ئادەم ئۇخلاپ قالغان، ئەتراپىنىڭ
جىمىققان ۋاقتىغا توغرا كەپتۇ. قاراقچى ئالدىن كۆرۈپ قويغان
نىشان بويىچە يانچۇقچىنى باشلاپ پادىشاھنىڭ بېغىغا سۇ
كىرىدىغان كاماردىن كىرىپ، ئۇيان مېڭپ - بۇيان مېڭپ،
بىر كۆلننىڭ بويىغا كېلىپ قاپتۇ. قارىسا، نۇرغۇن غازلار كۆلەد
ئوينىشىپ يۈرگۈدەك. قاراقچى يانچۇقچىنى كۆلننىڭ بويىدا
قاراپ تۇرۇشنى بۇيرۇپ، ئۆزى كۆلگە سەكىرەپ چوشۇپ يوغان
غازادىن توتىنى تۇتۇپ چىقىپ كۆلننىڭ بويىدا بوغۇزلاپتۇ.
يانچۇقچىغا يۈڭدەپ ئادالاشنى بۇيرۇپ، ئۆزى باگدىكى
چىنارنىڭ ئۇستىگە چىقىپ قۇرۇق شاخىلارنى سۈندۈرۈپ، يەرگە
تاشلىغلى تۇرۇپتۇ. بۇ ئاۋازدىن قورقۇپ كەتكەن يانچۇقچى
بېشىنى كۆتۈرۈپ قاراپ ئون نەچە قەدەم يىرقلېقتا
ھەشەمەتلىك بىر ئۆيدىن چىراغنىڭ يورۇقى چىقىپ

تۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئۆينىڭ ئىچىدە ئادەمنىڭ گەپ
 قىلىشقا ئاۋازىنى ئاخلاپتۇ. شۇ ئارىلىقتا قاراقچى دەرىختىن
 چۈشۈپ سۇندۇرغان ئوتۇنلىرىنى ھېلىقى ئۆينىڭ
 دېرىزىسىنىڭ تۈۋىگە دۆۋىلەپ ئوت يېقىپ يانچۇقچى يۈڭدەپ
 تەيىارلىغان غاز گۆشىنى پارچىلاپ زىخlarغا ئۆتكۈزۈپ،
 يانچۇقچىغا كۆيدۈرمە پىشۇرۇشنى جېكىلەپ، ئۆزى چىراغ
 يورۇغى چىقىپ تۇرغان ئۆيگە كىرىپ كېتىپتۇ. بۇ ئۆي
 پادشاھنىڭ يازلىق ئارامگاھى بولۇپ، ئىككى ئېغىزلىق
 ئىكەن. سىرتقى ئۆيىدە پادشاھنىڭ قىرىق نەپەر
 مۇھاپىزە تچىسى قاراۋۇللىق قىلىدىكەن. قاراقچى
 قاراۋۇللارنىڭ بىردىن مىلتىققا تايىنسىپ ئۆرە تۈرۈپ
 ئۇخلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ كۈلۈپتۇ - دە، سىرتقا چىقىپ
 باغنىڭ ۋادەكلىرىدىن قىرىق دانە سۇندۇرۇپ كىرىپ ھەربىر
 قاراۋۇلنىڭ پېشانسىگە بىردىن ۋادەكىنى تىرەپ قويۇپ،
 قولىدىكى قورالنى بىر - بىرلەپ تارتىۋىلىپ، بىر با Glam
 قىلىپ ئاشخانىنىڭ ئۆگۈزىسىگە تاشلىۋىتىپتۇ ۋە خاتىرىجەم
 هالدا قاراۋۇللاردىن ئۆتۈپ پادشاھ ياتقان ئۆيگە كىرىپ قارىسا،
 يانچۇقچى بەخىرامان كاۋاپ پىشۇرۇپ ئولتۇرغۇدەك. خاتىرىجەم
 بولغان قاراقچى پادشاھنىڭ پۇتنى تۇقلى تۈرۈپتۇ.
 پادشاھ چۆچەك ئېيتىپ بېرىشنى ئېيتىپتۇ. قاراقچى
 پادشاھنىڭ پۇتنى تۇتقاج ئۆزى بىلەن يانچۇقچىنىڭ بۇگۈن
 قىلغان ئىشىنى ھېكايە قىلىپ سۆزلەشكە باشلاپتۇ.

— جانابىي پادشاھئالەم، — دەپ سۆز باشلاپتۇ
 قاراقچى، — بۇزۇن بىر ۋاقتىلاردا يىراقتىكى بىر شەھەر دە

ئۆزلىرىدەك بىر پادشاھ ئۆتكەنکەن. ئۇ يادشاھنىڭ ئىنتايىن گۈزەل، چىرايلىق بىر قىزى بار ئىكەن، پادشاھ قىزىغا بەكمۇ ئامراق ئىكەن. قىزىمغا نامەھەرەمنىڭ كۆزى چۈشۈپ قالمىسۇن دەپ قىزىنى زىنداندا ساقلاپتۇ.

ئۇ شەھەردە نامى ھەممىگە ئايىان بىر يانچۇقچى بىلەن بىر قاراچى بار ئىكەن. ئۇلار بۇ قىزىنىڭ تەرىپىنى ئاشلاپ، بىر - بىرىدىن خەۋەرسىزلا ئوردىنىڭ تېگىدىن لەخە كولاب، قىزىنىڭ قېشىغا كىرىپ كۆرۈشۈپتۇ. قىز: «دادام بىلەن كۆرۈشۈڭلار» دەپتۇ. ئۇلار قايتىپ چىقۇتىپ يولدا ئۇچرىشىپ قىلىپ، بۇ قىزنى تالىشىپ قاپتۇ... چۆچەك مۇشۇ يەرگە كەلگەنده قاراچىنىڭ بۇرنىغا كاۋاپنىڭ كۆيگەن پۇرۇقى پۇراپتۇ. قاراچى بېشىنى كۆتۈرۈپ يانچۇقچىغا قارىسا، يانچۇقچى كۆزلىرىنى پىيالىدەك ئېچىپ، گېلىنى تۇتۇپ تۇرۇپ، «ئىيدان ئاداش، مىڭ قىز بولسىمۇ كەچتىم، سېنىڭ بولسۇن، ماڭ، چىقىپ كېتىلەي!» دەۋاتقۇدەك. كاۋاپ شۇنىڭ ئۈچۈن كۆيگەنکەن. بۇنى كۆرگەن قاراچى يانچۇقچىغا قاراپ: «ئاغىنە، كاۋىپنىڭ كۆيمىسۇن!» دەپ ۋارقىراپ قويۇپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان يانچۇقچى قورققان بولسىمۇ، تاشلاپ قېچىشقا پېتىنالماي كاۋاپنى ئۆرۈپ يەنە ئوتقا قاقلاتپتۇ. پادشاھ ئويغىننىپ كېتىپ: «نېمە دەۋاتىسىن؟» دەپ ۋارقىراپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان قاراچى: «جانابىي پادشاھىئالەم، بۇ، ھېكاينىڭ قىزىق يېرى، مۇشۇنداق گەپ ئارىلاشمىسا، ھېكاىيە قىزىق ئاڭلانمايدۇ» دەپتۇ ۋە ھېكاينىنى يەنە داۋاملاشتۇرۇپتۇ:

ئىككىسى قىزنى تالىشىپ قېلىپ، بىر - بىرىگە ئۆتۈنۈپ
 بېرىشكە چىدىمماي، ئاخىر ھەر ئىككىلىسى بىردىن ھۇنىرىنى
 ئىشقا سېلىپ بىر - بىرىگە كۆرسىتىدىغان، قايسىسى ئۇتۇپ
 چىقسا قىزنى شۇ ئالدىغان بولۇپ پۇتۇشۇپتۇ. بۇلار بازار
 ئايلىنىپ مال بازىرىغا كېلىپ، بىر باينىڭ بەش يۈز دانە
 قويىنى بىر كىشىگە بىراقلالا نەق تىللاغا سېتىپ، تىللانى
 بەلۋاغقا توگۇپ گەزمال بازىرىغا ماڭىنىنى كۆرۈپ، باينىڭ
 ئارقىسىدىن ئەگىشىپ گەزمالچىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. يانچۇقچى
 قاراقچىغىمۇ، بايغىمۇ تۇيدۇرمائى باينىڭ بەلۋېغىدىكى
 تىللالىرىنى ئوغىرلاپ ئورنىغا تاشنى سېلىپ قويۇپتۇ.
 سودىگەرنىڭ ئالدىدا تىللا ئورنىدا تاش تۇرغانلىقىنى كۆرگەن
 باي دەرھال تاشنى بەلۋاغقا توگۇپ، پادشاھ ئوردىسىغا كىرىپ
 پادشاھقا تاشنى كۆرسىتىپ بولغۇچە، يانچۇقچى تاشنى
 ئېلىۋېلىپ ئورنىغا تىللانى سېلىپ قويۇپتۇ. سودىگەرنىڭ
 ئالدىغا تاش كۆتۈرۈپ، پادشاھنىڭ ئالدىغا تىللا كۆتۈرۈپ
 بېرىش ئوچ نۆۋەت تەكرا لانغاندىن كېيىن، پادشاھنىڭ
 غەزپى كېلىپ بۇ باينىڭ تىللاسىنى مۇسادرە قىلىپ
 خەزىنىڭ كىرگۈزۈپتىپتۇ، — دەپ توختىشىغا ئۇخلاۋاتقان
 پادشاھ ئويغىنىپ: «يانچۇقچى ئۇستا ئىكەن، قىزنى ئاشۇ
 ئالسا بولغۇدەك» دەپ قويۇپ ئۇيقوسنى يەنە باشلىماقچى
 بويتۇ. قاراقچى: «پادشاھئالەم، قىزنى ئالدىراپ يانچۇقچىغا
 بېرىۋەتمىسىلە، قاراقچىنىڭ قىلغان ئىشىنى ئاڭلىغاندىن
 كېيىن بىر گەپ بولار» دەپ ھېكاينى داۋاملاشتۇرۇپ بولغۇچە
 پادشاھ: «ھە دېمەمسەن؟ قاراقچى نېمە ئىش قىپتۇ؟» دەپ

ۋارقىراپتۇ. قاراقچى ئوردىغا باگدىن كىركەنلىكى، غازىنى تۇتقانلىقى، چىنارنىڭ قۇرۇق شاخلىرىنى سوندۇرغانلىقى پادشاھ ياتقان ئۆينىڭ يېنىغا ئوت قالاپ كاۋاپ پىشۇرۇشقا يانچۇقچىنى قويۇپ، ئۆزى پادشاھ ياتقان ئۆيگە كىرپ، قاراۋۇللارنىڭ مىلتىقىنى تارتىۋىلىپ، پادشاھنىڭ پۇتنى تۇتۇپ ئولتۇرغاج پادشاھقا جۆچەك ئېيتىپ بىرگەنلىكىنى بىر - بىرلەپ ھېكايدى قىلىپ سۆزلىپ بېرىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان پادشاھ چالا ئۇيقولۇقتا: «مۇشۇنداقمۇ پادشاھ بولامدۇ؟ ئارامگاھى كۆل بويىدا تۇرسا، كۆلدىكى غازىلىرىنى تۇتسا، غاقدۇ - غاقمۇ قىلمىغاندىمۇ؟ چىناردىن شاخ سۇندۇرسا قاراس - قۇرۇسمۇ قىلمىغاندىمۇ، قىرقى نەپەر نان قېپى ئۇخلاپ قىلىپ مىلتىقلەرنى تارتقۇزۇپ قويىسا تېبخى... ئەگەر ئاشۇ پادشاھنىڭ ئورنىدا مەن بولسام، ئۇنداق قاراقچى بىلەن ئۇغرىنى تۇتالمىغان نان قېپى قاراۋۇللارنى پۇتۇنلىي دارغا ئاستۇرغان بولاتتىم» دەپتۇ.

شۇ چاغدا قاراقچى: «جانابىي پادشاھىئالەم، ئەمدى باها بەرسىلە. پادشاھنىڭ ھېلىقى قىزىنى قايىسى ئالسا بولغۇدەك؟» دەپ سوراپتۇ. پادشاھ: «مېنىڭ ئالدىمىغىمۇ بۈگۈن ئاشۇ يانچۇقچى قىلغان ئىشتەك بىر ئىش ئۇچراشقاندى، مەنمۇ ئاشۇ تىللالارنى خەزىنىگە بۇيرۇغان ئەھۋالدىن قارىغاندا، يانچۇقچى ئۇستا ئىكەن، دەپ ئويلىغانىدىم. لېكىن قاراقچىنىڭ قىلغان ئاشۇ ئىشلىرى راستلا بولىدىغان بولسا، قىزىنى قاراقچى ئېلىشقا تېڭىشلىك» دەپ يەنە ئۇيقولغا كېتىپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان قاراقچى:

«ئاڭلىدىڭمۇ!» دەپ قاتىق ۋارقىرالپ تاشلاپتۇ. بۇ ئاۋازدىن
 پادىشاھ يەنە ئويغىنىپ: «نېمە دەۋاتىسىن؟!» دەپ ۋارقىرالپتۇ.
 قاراقچى: «جانابىي پادىشاھنىڭ، بۇ ھېكاينىڭ ئاخرى»
 دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. پادىشاھ يەنە ئويقۇغا كېتىپتۇ. قاراقچى
 بەخىرامان چىقىپ كاۋاپنى يەپ، ئىككى زىخ كاۋاپنى
 پادىشاھنىڭ بېشىدا قويۇپ، ساق - سالامىت چىقىپ
 كېتىپتۇ. تالى ئانقاندىن كېيىن پادىشاھ ئويغىنىپ، كېچىدە
 ئاڭلىغان ھېكاينى ئەسلىپ قاپتۇ. بۇ ھېكايدە ئۆزى قىلغان
 ئىشلارغا ئوخشىغۇدەك. پادىشاھ سىرتقا چىقسا، تاشقىرى ئۆيىدە
 قىرق قاراۋۇل بىردىن ياغاچنى بۇرۇنغا تىرەپ چىڭ تۇتقان
 ھالدا ئۇخلاۋاتقۇدەك. غەزەپكە كەلگەن پادىشاھ: «جالات!»
 دەپ توۋلاپتۇ. قىرق قاراۋۇل قوللىرىدا نېمە بارلىقىنى پەرق
 ئەتمەيلا «خوب!» دەپ ۋارقىرالپ تىك تۇرۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن
 پادىشاھ كۈلۈپ تاشلاپتۇ. قىرق قاراۋۇل قوللىرىغا قارىسا
 ھەممىسىنىڭ قولىدا بىر تالدىن ھاسا تاياق تۇرغۇدەك.
 قاراۋۇللار پادىشاھنىڭ كۈلکىسىنىڭ مەنسىنى ئاندىن
 چۈشىنىپتۇ. پادىشاھ كىيملىرىنى كىيىپ ئوردىغا چىقىپ،
 پۇتۇن ئەھۋالنى ۋەزىرلەرگە سۆزلەپ بېرىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان
 ۋەزىرلەر پادىشاھنىڭ ھۇجربىسغا كىرىپ قارىسا، پادىشاھ
 ياتقان يەردە ئىككى زىخ كاۋىپى تۇرغۇدەك. قىرق قاراۋۇل
 خىچىللەقتا بېشىنى ئېگىپ تۇرۇپتۇ. پادىشاھ ئاخسامقى
 ھېكاينى ئەسلىپ، قاراۋۇللارنىڭ قوراللىرى ئېھتىمال
 ئۆگزىدە بولۇشى مۇمكىن دەپ ئادەم بۇيرۇغانىكەن، قورال -
 ياراغلار ئۆگزىدە تۇرغۇدەك. بۇلار ئوردا ئالدىغا چىقىپ، بۇ جايغا

کىرگۈچىلەر دەل ئاشۇ قاراقچى بىلەن يانچۇقچىنىڭ ئۆزى
ئىكەنلىكىنى پەرەز قىلىپ، بۇلار كىرىشتە يامان نىيەت بىلەن
كىرمەستىن، بەلكى هەر قايسىسى ئۆز ھۇنرىنى كۆرسىتىپ،
كۆزلىگەن مەقسەتلەرىگە يەتمەك ئۇچۇن كىرگەن دەپ قاراپتۇ.
كۆچلارغا ئادەم چىقاراتىپ كېچىدىن پادشاھنىڭ بېغىغا
كىرىپ، ھۇنرىنى كۆرسەتكەن قاراقچى بىلەن يانچۇقچى
دەرھال پادشاھ ئالدىغا كىرىپ ئۆزىنى مەلۇم قىلسۇن دەپ
جاكارلا تۇزۇپتۇ. بۇنى ئاڭلىخان قاراقچى: «ماڭ، پادشاھنىڭ
ئالدىغا كىرىمىز» دەپ يانچۇقچىنى ھەيدەپتۇ. يانچۇقچى:
«من ئۆزۈمچە پادشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ، بېشىمنى توپۇپ
بەرگىلى ئەخەمەق ئەمەس، ئۆزۈڭ كىر» دەپ ئۇنىماپتۇ.
قاراقچى ئۆزلىرىنىڭ پادشاھ جازالىلغۇدەك جىنايەت
ئۆتكۈزمىگەنلىكىنى ئېيتىپ، ئىككىسى بىللىه ئوردىغا
كىرىپتۇ. پادشاھ پۇتون ۋەزىرلىرى بىلەن زىياپتەت ئۇستىدە
تۇرغانىكەن، بۇلار كىرىپ پادشاھقا سالام بېرىپتۇ. قاراقچى:
«باينىڭ قوي ساتقان تىللالىرىنى تاشقا ئالماشتۇرۇپ بىر دەم
سودىگەرنى، بىر دەم پادشاھنى ئەخەمەق قىلغان يانچۇقچى
ماۋۇ بولىدۇ. كېچىدە ئوردىغا كىرىپ كارامەت كۆرسەتكەن
قاراقچى مانا من بولىمەن» دەپ ئۆزلىرىنى مەلۇم قىپتۇ.
بۇنى ئاڭلىغان پادشاھ ئورنىدىن تۇرۇپ ئىززەت بىلدۈرۈپ،
ئۇلارنى ئورۇنغا تەكلىپ قىپتۇ. پادشاھ قاراقچىنى چاقرىپ
ئۆز يېنىدىن ئورۇن بېرىپتۇ. زىياپتە ئارىلىقىدا، پادشاھ
قاراقچىنىڭ قولىقىغا: «مەنمۇ بۇرۇن سىزدەك قاراقچى ئىدىم،
كېيىن پادشاھ بولغان» دەپتۇ.

پادشاھنیڭ قىزىنى قاراچىغا، ئوڭ قول ۋەزىرنىڭ
قىزىنى يانچۇقچىغا نىكاھلاب قويۇپتۇ. ئەل ئاغزىدىكى
«قارىغۇ قارىغۇنى قاراڭغۇدا تونۇيدۇ» دېگەن تمىسىل
شۇنىڭدىن تارقالغانىكەن^①.

ھۇنىرى يوقنىڭ جېنى يوق

قەدىمكى زاماندا، ييراق بىر ماکاندا بىر شەھەر بار
ئىكەن. بۇ شەھەرگە ئابدۇل ئەزىزخان ئىسىمىلىك بىر كىشى
پادشاھ ئىكەن. ئۇنىڭ ئىككى ئوغلى بولۇپ، چوڭنىڭ
ئىسمى ئابدۇل قادر، كىچىكىنىڭ ئىسمى ئابدۇل ۋارىس
ئىكەن. كىچىك شەھەردىن توقسان توققۇزى، سەھرا بازىرىدىن
توققۇز يۈز توقسان توققۇزى بۇ پادشاھنىڭ خانلىقىغا
قارايدىكەن. ياؤاشقا رۆلۈم سالماسلىق، يامانغا رەھىم
قىلماسلىق ئابدۇل ئەزىزخاننىڭ ئەل سوراشتىكى مىزانى
ئىكەن. پارىخور ئەمەلدارلارنى جازالاپ، ئەدللى - ئادالەت
ئورنىتىش، ئۇغرى - قاراچىلارنى زىندانغا تاشلاپ ئەلنى
تىنچىتىش، ئېرىق - ئۆستەڭ چاپتۇرۇپ، چۆللەرنى
گۈلزارلىققا ئايلاندۇرۇش، ئادەم ياشىغانلىكى جايالارنىڭ
ھەممىسىدە مەكتەپ ئاچقۇزۇپ بالىلارنى ئوقۇتۇش، ئەقل -
ھوشى جايىدا ئادەملەرنىڭ ھەممىسىگە ھۇنىھەر - كەسىپ

^① «قاغىلىق خەلق چۆچكلىرى» دىن ئېلىنىدى، 1989 - يىل 9 - ئاي نەشرى.
خاتىرىلىگۈچى: تۈردى قاۋۇز (مەرھۇم دادىسى قاۋۇز ئاخۇن ئاكىنىڭ ئېيتىپ بىرگىنى
بويچە خاتىرىلىگەن).

ئىگىلىتىپ موھتاجلىقتىن قۇتۇلدۇرۇش، ئەلنىڭ ئاغزىنى ئاشقا، ئېغىلىنى مالغا، يانچۇقىنى پۇلغَا تولدۇرۇپ، باشاش قىلىش ئۇنىڭ دائىملىق ئىشى ئىكەن.

شۇڭا، پۇقرالار ھەر كۈنى ئوقۇيدىغان بەش ۋاخ نامىزنىڭ دۇئاسىدا: «خۇدايا، پادشاھىمىزنىڭ ئىسمىدىن ئاۋۇال ئۆزىنى ئەزىز قىلغايىسىن، يالغۇز بۇ ئالىمەدە ئەزىز قىلىپ قالماي، ئۇ ئالىمدىمۇ ئەزىز قىلغايىسىن» دەپ دۇئا قىلىشىدىكەن.

ئابدۇل ئەزىزخان بىر كۈنى ئوردا ئەمەلدارلىرى بىلەن ئىككى ئوغلىنى يېنىغا چاقىرىتىپ:

— باللىرىم ئاق - قارىنى پەرق ئەتكۈدەك بولۇپ قالدى. مەن ئۆلۈپ كەتسەم، شاھلىق چوڭ ئوغلىۇم ئابدۇل قادرغا سىراس قالىدۇ. شۇڭا، ئۇ يېنىمدا تۇرۇپ ئوردا ئىمامىدا ئوقۇغاج ئوردا ئىشلىرىنى ئۆگەنسۈن. كىچىكىنى مەدرىسىگە ئاپرىپ بېرىيلى، بىرقانچە يىل ئوقۇسۇن. كېيىنچە ئاكسىغا ئەقىل كۆرسەتسە ئەجەب ئەمەس، — دەپتۇ. ئىش ئابدۇل ئەزىزخاننىڭ ئېيتىقىنى بويىچە ئورۇنلاشتۇرۇلۇپ، چوڭ شاھزادە ئوردىدا قاپتۇ. كىچىك شاھزادە قوشنا ئەلدىكى مەدرىسىلەرنىڭ بىرىگە ئەۋەتلىپتۇ. چوڭ شاھزادە ئوردا ئىمامىنىڭ ساۋاقلرىنى ئانچە - مۇنچە ئۆگەنگەن بولسىمۇ، دادسىنىڭ ئىشلىرى بىلەن كارى بولماپتۇ. ھەر كۈنى سىرتقا چىقىپ، ئالدى بىلەن تۆمۈرچىلىك كۆچىسىغا چىقىپ، بازغان ئۇرۇۋاتقان، كۈرهك بېسىۋاتقان، بىر پارچە دات تۆمۈرنى چوغىدەك تاۋلاپ، بىرەر سايماننىڭ شەكلىگە كەلتۈرگىنىنى كۆرىدىكەن - دە، ئاستا كېتىپ قالدىكەن، كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى

بىلەن شاهزاد شەھەرنىڭ بۇلۇڭ كۆچلىرىدىكى ئىسى
 ئىشلارغا ئۆگىنىپ قاپتۇ. ئابدۇل ئەزىزخان شاهزادىنىڭ يامان
 يولغا كىرىپ قالغىنىنى بىلمىدىكەن. بىلىدىغانلار ئېيتىپ
 قويۇشتىن قورقىدىكەن. كۈن تۈنگە ئۇلۇنىپ تۈن كۈنگە
 ئالمىشىپ، ئاي - يىللار ئۆتۈپ، پادشاھقا ئۆلۈم نوۋىتى
 يېتىپتۇ. ئابدۇل ئەزىزخان ئۇ ئالىمگە سەپەر قىلغاندىن
 كېيىن، شاھلىق چوڭ شاهزادىگە مىراس قاپتۇ، شاهزادىنىڭ
 سۈپەت - نامىلىرى «ئابدۇل قادرخان شاھ ھەزىزەتلرى» گە
 ئالمىشىپتۇ. شاھ ھەزىزەتلرى تاج كىيىپ تەختكە ئولتۇرۇپتۇ.
 پۇقرالار قانچە ئونلىغان مەيدانغا توپلىشىپ، ناغرا - سۇنای
 چېلىپ، ئۇسسۇل ئويىناپ، ئابدۇل قادر شاهزادىنىڭ شاھلىق
 تەختتە ئولتۇرغانلىقىنى مۇبارەكلىشىپتۇ. مەملىكتەنىڭ ھەر
 قايىسى جايلىرىدىكى ئوقۇمۇشلۇق كىشىلەر پۇقرالارنىڭ يېڭى
 پادشاھقا بولغان ئازىز - تىلەكلىرىنى ئىزهارلاپ مەكتۇپلار
 يېزىشىپتۇ. ئۇزاق ئۆتمەي كىچىك شاهزادە قوشنا ئەلدىكى
 ئوقۇشىنى تاماڭلاپ ئاكىسىنىڭ ئەلنى ئىدارە قىلىش
 ئىشلىرىغا ياردەملىشىش مەقسىتىدە كەلگەنکەن، قادرخان
 ئىنسىدىن بىرەر قېتىممۇ مەسىلەھت سورىماپتۇ. كۈننى
 كەيىپ - ساپا بىلەن ئۆتكۈزۈش ئۇنىڭ ۋاز كېچەلمەيدىغان
 ئادەتلرىنىڭ ئالدىنىقى قاتارىدىن ئورۇن ئاپتۇ. مەملىكتە
 ئەدلى - ئادالەت ئازىيىشقا باشلاپتۇ. چوڭ - كىچىك
 مەنسەپدارلار دېگۈدەك خىيانەتچىلىك، پارخورلۇققا كۆنۈپ
 كېتىپتۇ. ئوغرى - قىمارۋاز، بەڭى - قاراقچىلار قۇتراب ئەلگە
 ئامانلىق بەرمەپتۇ. ھەممىلا يەرنى بوزەك بولۇۋاتقان

پۇقرالارنىڭ ئاهۇ زارى قاپلاب كېتىپتۇ.

چىداب تۇرالىمىغان خەلق تەرەپ - تەرەپتىش ئۇقۇغۇ
كۆتۈرۈپتۇ. ئابدۇل قادرخان بۇ ئىشلارنى ئاڭلاپ، كېيىتىكى
كۈنلەردە ئۆزىنى قويغىلى يەر تاپالمايدىغانلىقىنى ھېس
قىلىشقا باشلاپتۇ - دە، ۋەزىرلىرىنى يىغىپ: «مەن
ئۇستازىمىدىن بىلىكى بار بىرنى يېڭىر، بىلىمى بار مىڭنى
يېڭىر، دېگەن ھېكمەتنى ئاڭلۇخانىدىم. پادشاھلىق
ھېچقاچان دوشەمندىن خالىي بولمايدىكەن. ئىنىمىنىڭ
بىلىمى مەندىن خېلى ئارتۇق، غۇوغانى تىنچىتىش ئۈچۈن
تەدبىر كېرەكتۈر، قىلىچ بىلەن پۇقرانى قىربىپ توڭەتكىلى
بولماسى. شۇڭا، پادشاھلىقىنى ئىنىم ئابدۇل ۋارىسخانغا
ئۆتۈنۈشنى لايىق تاپتىم» دەپتۇ. ئابدۇل قادرخاننىڭ
شاھلىقىنى ئىنىسى ئابدۇل ۋارىسخانغا ئۆتۈنۈپ بەرگىنى
خىيانەتچى، پارىخورلار، ئوغرى قىماڑازلار ۋە ساختىپەز
سودىگەرلەردىن باشقا ھەممە كىشىگە يېقىپتۇ. ئوردىدىن
پەرمان چىقىرىلىپ، شەھەردىكى يەتتە ياشتىن يەتمىش
ياشقىچە، ئەر - ئايال قېرى - ياش، شاھلىق تەۋەسىدىكى
چوڭ - كىچىك سىپاھلار ئوردا ئالدىغا يېغلىلىپتۇ. ئابدۇل
قادىرخان راڭقا چىقىپ شاھلىق تاجىنى ئۆز قولى بىلەن
ئىنىسى ئابدۇل ۋارىسخاننىڭ بېشىغا كىيدۈرۈپتۇ، پۇقرالار
قىزغىن تەنتەنە قىلىشىپتۇ. ئابدۇل ۋارىسخان پادشاھ
بولغان كۈنلىدىن باشلاپ، مەرھۇم دادسىنىڭ شاھلىق
ئىشلىرىغا چىن ئىخلاصى بىلەن ۋارىسلق قىلىپ، غۇوغانى
تىنچىتىپتۇ. ئەل كۆڭلى خاتىرىجەم بولغانسېرى، ئابدۇل

قادرخاننىڭ قىلمىش - ئەتمىشلىرى توغرۇلۇق گەپ -
 سۆزلىر كۆپيىشكە باشلاپتۇ ۋە ئەل ئىچىدە كۆتۈرۈپ يۈرگۈدەك
 يۈزى قالماپتۇ. ئۇ ئاخىر شەھەرنى تاشلاپ باشقا ئەلگە
 كېتىشنى كۆڭلىگە پوكۇپ، ئىنسىدىن مىراس تەلەپ قېپتۇ.
 ئىنسى دادسىدىن قالغان ۋەج - دۇنياسىنى ئىككىگە
 بولۇپ، ئاكىسىنىڭ خالىغىنىنى ئېلىشىغا تاپشۇرۇپتۇ.
 ئابدۇل قادرخان بىر بولەك مال - دۇنيا، ئالتۇن - كۈمۈشنى
 ئايپىپ، تۈغۈلۈپ ئۆسکەن ئانا ۋە تىنىدىن ئايىلىپتۇ. ئۇ يېرىم
 ئاي يول يۈرگەندىن كېيىن، قوشنا ئەلننىڭ كۆزىگە ئىسىق
 شەھىرىگە يېتىپ كەپتۇ. بۇ شەھەر ئۇنىڭ كۆزىگە ئىسىق
 كۆرۈنۈپ قاپتۇ - دە، ئىككى ئېغىز ئۆي سېتىۋېلىپ
 تۈرمۇشىنى باشلاپتۇ. بىكار يېتىپ، بۈزۈپ خەجلەپ،
 ئىنسىدىن بولگەن مال - دۇنيا، ئالتۇن - كۈمۈشلىرى ئالىتە
 ئاي بولار - بولمايلا پاك - پاكىز تۈگەپتۇ. ئىككى ئېغىز ئۆينى
 سېتىپ پۈلىغا ئوزۇق، سەي - كۆكتات سېتىۋېلىپ، بىرەر
 يىلغىچە جان ساقلاپتۇ، ئۇنىڭ تۆت بالىسى «ئانا، قورسىقىم
 ئاچتى» دەپ يىغلايدىغان بوبىتۇ. خوتۇنى: «دادسى، بىر ئىلاج
 قىلايلى» دەيدىكەن. ئابدۇل قادرخان ھېچ ئامال تاپالمائى،
 كۆچىغا چىقىپ كېتىپتۇ - دە، ماڭا - ماڭا تۆمۈرچىلىك
 كۆچىسىغا بېرىپ قاپتۇ. يەنە شۇ بازغان ئۇرۇۋاتقان قارامۇتۇق
 شاڭىرتىلا، چوغىدەك قىزارغان تۆمۈرلەر، لاۋۇلداب كۆيۈۋاتقان
 ئوتلار... ئابدۇل قادرخاننىڭ دىققىتىنى تارتىپتۇ. شۇ ھامان
 ئۇنىڭ ئوقۇمای كەيىپ - ساپا قىلىپ يۈرگەن چاغلىرىدا پات -
 پات كېلىپ چۆرگىلىپ كېتىدىغان ئۆز شەھىرىدىكى

تۆمۈرچىلىك كوجىسى ئېسىگە يېتىپتۇ - دە، خىيال سۈرپ
 ئۇزاق تۇرۇپ قاپتۇ.
 — ئۆكام، قىلدۇرىدىغان ئىشىڭىز بارمىدى؟ — دەپتۇ.
 تۆمۈرچى.
 ئابدۇل قادرخان نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي سەل
 گاڭگراپتۇ ۋە:
 — ئىشىمغۇ يوقتى، ئەمدى شۇ، فاشلىرىغا كېلىۋىدىم، —
 دەپتۇ.

تۆمۈرچى بۇ يېكتىنىڭ سوللغۇن چىرايىغا بىر قۇر نەزەر
 سالغاندىن كېيىن، ئىشنى قويۇپ ئابدۇل قادرخاننى دۈكان
 ئۆيىگە باشلاپ كىرىپتۇ. ئابدۇل قادرخان ئۆزىنىڭ ئەھۋالىنى
 قىسىقىچە بايان قىپتۇ ۋە ئۇستامنىڭ رازىلىقى بىلەن بۇ
 دۈكاندىن ئىش تېپىپتۇ. ئۇ، ھەركۈنى ئەتىگەندىن
 ئاخشامغۇچە كۈرەك باسىدىكەن. ئۇنىڭ تۆت بالىسى بارلىقىنى
 بىلگەن ئۇستام «شاگىرت بولغاندىكىن» دەپ ئولتۇرماي
 تاپاۋتىنىڭ ئاز - كۆپلۈككە قاراپ خىراجەت بېرىدىكەن،
 ئابدۇل قادرخان بۇ پۇلغا نان سېتىۋىلىپ بالىلىرىنى
 باقىدىكەن. ئارىدىن ئۈچ - تۆت يىل ئۆتۈپتۇ، كۈرەك بېسىپ
 زىرىككەن چاغلىرىدا ئانچە - مۇنچە بارغان ئۇرۇپىمۇ قويىدىكەن،
 بولقا تۇتۇپىمۇ قويىدىكەن، ئىشقىلىپ، ئۇ لاخشىگىر، بېگىز -
 قىڭراق سوقالايدىغان، كەكە - پالتا قاقالايدىغان بوبتۇ.
 شاگىرتىنىڭ بۇنچىلىك ئىخلاص قىلىپ ئىشلىگىنىنى
 كۈرگەن قاسىماخۇن ئۇستام: «ھۆنەرنى بالا چېغىڭىزدىن
 باشلاپ ئۆگەنگەن بولسىڭىز، ھازىر داڭ چىقىراتتىڭىز،

كېچىكىمن بولسىڭىزمو خېلى ئۆگەندىڭىز» دەپتۇ - ۵، بىر يۈرۈش ساييمان ئاييرىپ، بىر قازان پولۇ ئېتىپ، مەھىللى ئاقسا قاللىرىنى مېھمان قىلىپ دۇئا بېرىپتۇ. ئۇستىسىنىڭ بۇنچىلىك مېھىر - شەپقەت قىلىۋاتقا نلىقىنى كۆرگەن ئابدۇل قادرخان خىجالەت بولۇپ: «ئۇستان مەن ئۆزلىرىنى رازى قىلالىمىدىم» دەپ يىغلاپ كېتىپتۇ.

— ئۆگەنگەن ھۇنىرىڭىز بىلەن باللىرىڭىزنى ئاج قويىماي بېقىپ، ئىناق تۇرمۇش كەچۈرسىڭىز، مەن شۇنىڭغا رازى، — دەپتۇ قاسىماخۇن ئۇستانام. ئابدۇل قادرخان كۆز يېشىنى سۈرتۈپتىپ بىرقانچە يىلدىن بېرى سىر ساقلاپ كەلگەن نەسەبىنامىسىنى ئاشكارىلاپتۇ ۋە نەسەبکە چوقۇنۇپ، ئىلىم ئۆگەنمىگەنلىكىگە، ھۇنەر ئىگلىلىمىگەنلىكىگە قاتىق پۇشايمان قىلغانلىقىنى ئىزهار قىپتۇ. «پۇشايمان قىلىشىنىڭ ئورنىغا، — دەپتۇ قاسىماخۇن ئۇستانام، — دانىشىمەتلەرنىڭ **(ھۇنەر نەسەبىن ئۈلۈغ)** دېگەن ھېكمىتىنىڭ توغرىلىقىنى تونۇپ، باللىرىڭىزنى ئالدى بىلەن ئوقۇتۇڭ، ئوقۇپ بولغاندا، بىرىنچىدىن، تەمەگەر بولمىسۇن، ئىككىنچىدىن، موھتاجلىق دەردى تارتىمىسۇن دېسىڭىز، دەرھال ھۇنەر ئۆگەتمىسىڭىز، تۇرمۇشى غۇریبەتچىلىكتە قالغاندا، ھايات بولسىڭىز سىزنى خارلايدۇ. ئۆلۈپ كەتكەن بولسىڭىز، قەبرىڭىزگە بېرىپ: «دادامنىڭ ياتقان جايى جەننەتتە بولغاى» دېمەي، دوزاخنىڭ تېگىدە بولسۇن دەپ دۇئا قىلىدۇ» دەپتۇ. «ھۇنىرى يوقنىڭىچىنى يوق» دېگەن تەمىسىل شۇنىڭدىن

قالغانىكەن^①.

ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ

قەدىمكى زاماندا، تىزناپ دەرياسىنىڭ بويىدىكى يېزىلارنىڭ بىرىدە بىر تۈل خوتۇن ياشىغانىكەن. تۈل خوتۇنىنىڭ ئوچ ئوغلى بار ئىكەن. چوڭىنىڭ ئىسمى ئەمتەك، ئوتتۇرانچىسىنىڭ ئىسمى سەمتەك، كىچىكىنىڭ ئىسمى رەمتەك ئىكەن. ھەممىسىدىن رەمتەك ئەقىلىق ئىكەن. ئوغۇللارنىڭ چوڭى ئون ئالته ياشقا، كىچىكى ئون ئىككى ياشقا كىرگەندە ئەمتەك ئانسىغا:

— مېنى بىرەر ھۇنەرەنگە شاگىرتلىققا بەرسىڭىز، —
دەپتۇ.

— قانداق ھۇنەرنى ئۆگەنگۈڭىز بار?
— موزدۇزلىقنى.

ئانسى ماقۇل دەپ، ئەمتەكىنى شۇ كەنتتىكى ئەيسىراخۇن ئىسىملىك بىر موزدۇزغا شاگىرتلىققا بېرىپتۇ.
— ئەمتەك، — دەپتۇ بىر كۈنى ئەيسىراخۇن ئۇستانام، — سېنى ئوچ ئىشقا بۇيرۇيمەن، بىرىنچىسى، تاۋاقتىكى قېتىقىنىڭ ئۇستىدىكى قايىمىقىنى بۇزمای ئىچىسىز. ئىككىنچىسى قۇمىدىن يىپ ئېشىسىز، ئۇچىنچىسى، سېغىزدا

^① «قاغىلىق خلق چۈچكلىرى» دىن ئېلىنىدى، 1989 - يىل 9 - ئاي نەشرى.
ئېيتىپ بىرگۈچى: زەيدىن پولات خاتىرىلىگۈچى: كېرىم نىيار

چەم كېسىز.

ئەمتەك بۇ ئۆچ ئىشنىڭ ھېچقايسىسىنى قىلالماپتۇ. ئەيسراخۇن ئۇستىنىڭ ئاچچىقى كېلىپ، ئۆتۈكىنىڭ چەمىگە مىخ ئۇرىدىغان بولقا بىلەن بىرنى ئۇرغانىكەن، ئەمتەك ئۆلۈپ قاپتۇ. ئەيسراخۇن ئۇستام يالغان - ياؤيداق گەپلەر بىلەن ئەمتەكىنىڭ ئۆلۈكىنى ئانىسغا تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ. ئانىسى يىغلاپ - قاقشاپ دەپنە قىپتۇ. ئارىدىن بىر ئاي ئۆتكەندە، سەمتەك ئانىسغا:

— مېنى بىرەر ھۇنرگە شاگىرتلىققا بەرسىڭىز، —
دەپتۇ.

— قايىسى ھۇنەرنى ئۆگىنىشنى خالايسىز?
— موزدۇزلىقنى.

— ئاكىڭىزىمۇ موزدۇزنىڭ قولىدا ئۆلدى. باشقا ھۇنەرۋەنگە بېرىي.

— ياق، ئاكامنىڭ قىساسىنى ئالىمەن.
بىچارە ئانا ئوتتۇرانچى ئوغۇلنىڭ «ئاكامنىڭ قىساسىنى ئالىمەن» دېگەن گېپىنى ئاشلاپ، موزدۇزغا تۇتۇپ بېرىشكە ماقول بويتۇ. ئوتتۇرانچى ئوغۇلنىڭ تەقدىرىمۇ چوڭ ئوغلىنىڭ تەقدىرى بىلەن ئوخشاش بويتۇ. بۇ تۈل خوتۇن ئارىدىن ئىككى ئاي ئۆتمەي تۇرۇپ، ئىككى ئوغلىدىن ئايىلىپتۇ.

— ئانا، — دەپتۇ بىر كۈنى كىچىك ئوغلى رەمتەك، —
موزدۇزلىقنى ئەمدى مەن ئۆگىنىمەن.

— ئۇنداق گەپنى ھەرگىز قىلماڭ. ئىككى ئاكىڭىزدىن ئايىلىدىم، ئەمدى سىزمۇ مېنى تاشلاپ كېتەي ڈەمسىز؟

— ياق، مەن چوقۇم ئىككى ئاكامىنىڭ قىساسىنى
ئالىمن.

تۈل خوتۇن قىساس ئېلىشنىڭ گېپىنى ئائىلاپ، كىچىك
ئوغلىنى ئەيسىراخۇن موزدۇزغا تۇتۇپ بېرىپتۇ. ئەيسىراخۇن
رەمتەككىمۇ ھېلىقى ئۆچ ئىشنى بۇيرۇپتۇ. رەمتەك پەم
ئىشلىتىپ، ھېجىر تاۋااقنىڭ تۇۋىنى تېشىپ، توشۇكىدىن
ئىچى كاۋاڭ قومۇش ئۆتكۈزۈپ، قېتىقىنى سومۇرۇپ ئىچىپتۇ.
قېتىقىنى ئىچىپ بوبىتۇ - يۇ، قايىمىقى بۇزۇلماپتۇ. ئەيسىراخۇن
ئۇستام رەمتەكىنىڭ پەمىگە قاراپ، قالدى ئىككى ئىشنى
بولدى قىلىۋېتىپتۇ. شۇ كۈنلەردە ئۇستامنىڭ خوتۇنى تۇغۇپتۇ.
ئۇستام رەمتەكىنى بالا بېقىشقا سېلىپ ھۇنەر ئۆگەتمەپتۇ. بىر
كۈنى بالا قاتتىق يىلغانىكەن، ئۇستامنىڭ خوتۇنى
رەمتەككە: «بالىنى جىم قىلغىن» دەپتۇ. رەمتەك بالىنى
تاشقىرىغا ئېلىپ چىقىپ، هويلىدىكى ياخاق دەرىخنىڭ
گۈندىسىغا بىر ئاتقانىكەن، بالا ئۆلۈپتۇ. رەمتەك بالىنى
ئېلىپ كىربپ: «خان ئاچا، بالا جىم بولدى» دەپتۇ.
ئۇستامنىڭ خوتۇنى: « قولۇم خېمىردا، كۆرىيىگە يوڭەپ قوي،
ئويغانغاندا ئېمىتىمەن» دەپ كارى بولماپتۇ. رەمتەك بالىنى
كۆرىيىگە يوڭەپ قويۇپ، پەرۋاسىز يۈرۈۋېرىپتۇ. بالا تاكى قاراڭغۇ
چوشكۈچە مىدر - سىدر قىلماي يېتىۋېرىپتۇ. بىر چاغدا
ئۇستامنىڭ خوتۇنى بالىنىڭ بېشىغا كېلىپ بۇنىنى
چىمدىپتۇ، مىدرلىتىپتۇ، بالا يىغلىماپتۇ. «ۋاي ئاللا، ۋاي
كاللا، ئىسىت بالام، ئارماندا كەتكەن بالام» دەپ ھازا قىپتۇ.
رەمتەكمۇ قوشۇلۇپ، «چىرايلىق بالىدى، چوڭ بولسا بەگ

بولاتنى، ۋاي ئىست، ۋاي ئىست» دېيىشىپ بېرىپتۇ.
 ئېسراخۇن ئۇستانم بازاردىن قايتىپ كېلىپ بولغۇچە،
 مەھەللەدىكىلەر بالىنى كۆمۈپ بوبىتۇ. ئېسراخۇن ئۇستان
 بالىغا رازىلىق بېرەلمىگەنلىكىگە خاپا بولۇپ، بىردهم تاپا -
 تەنە قىلغاندىن كېيىن، «بۇ خۇدانىڭ تەقدىرى» دەپ
 جىمىپلا قاپتۇ.

بىر كۇنى ئېسراخۇن ئۇستان خوتۇنىنى ئېلىپ، باشقا
 بىر مەھەللەگە مېھماندارچىلىققا مېڭىپتۇ. مېڭىش ئالدىدا
 ئۇستاننىڭ خوتۇنى رەمتەككە: «بىز كېلىپ بولغۇچە
 هويلىنى ياغ قۇيۇپ يالىغۇدەك قىلىپ قوي، توخۇلار ئاج
 قالمىسۇن» دەپتۇ. رەمتەك ئالدى بىلەن توخۇلارنىڭ
 ھەممىسىنى ئۆلتۈرۈپ تاشلاپ قويۇپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن
 ئېسراخۇن ئۇستاننىڭ كېلىشىگە يېقىن ئۆيىدىكى كوزا -
 قاپاقلارغا قاچىلانغان ياغلارنىڭ ھەممىسىنى هويلىغا توکۇپ،
 بوسۇغىنىڭ تۈۋىنى راسا تېيىلغاق قىلىپ قويۇپتۇ. بىر
 چاغدا ئېسراخۇن ئۇستان خوتۇنى بىلەن قايتىپ كەپتۇ.
 ئېسراخۇن ئۇستان ئېغىلغىغا، خوتۇنى ئۆيگە مېڭىپتۇ. خوتۇنى
 بوسۇغىدىن پۇتنى ئېلىش بىلەن تەڭ، تېيىلىپ يېقىلىپ
 چوشۇپ، بېشى بوسۇغىغا تېگىپ ھوشىدىن كېتىپتۇ.
 — بۇ نېمە قىلغىنىڭ؟ — دەپتۇ ئېسراخۇن.

— «خان ئاچام هويلىنى ياغ قۇيۇپ يالىغۇدەك قىلىپ
 قوي» دېگەندى. «خان ئاچام ياغ بولمىسا نېمىنى يالا» دەپ
 ياغنى هويلىنىڭ ھەممە يېرىگە چاچقانىدىم. توخۇلار تىرىك
 تۇرسا ئاج قالىدىكەن دەپ ئۆلتۈرۈۋەتكەندىم.

ئەيسىراخۇن ئۇستامنىڭ خوتۇنى ساقىيالماي، ئارىدىن بىر ھەپتە ئۆتكەندە ئۆلۈپ كېتىپتۇ. بىر كۈنى رەمتەك بىر چۆلە ئۆلۈك ئاتنىڭ تاپىنى كۆرۈپتۇ. تاپنىڭ باشقا يېرى بۈزۈلمىغان بولۇپ، غىجى (بىر خىل يىرتقۇچ قۇش) كۆتسىدىن كىرىپ ئىچ قارنىنى يېگىلى تۇرغانىكەن. رەمتەك يەر بېغىرلاپ كېلىپ، تاپنىڭ كۆتىگە تەلىپىكىنى تىقىپ قويۇپتۇ ۋە قايتىپ بېرىپ: «ئۇستام، چۆلە بىر ئات بار ئىكەن، مىنسە ئۇچىدىكەن، ئەمدى بولدى دېسە ئاستا يەرگە چوشىدىكەن» دەپتۇ. ئەيسىراخۇن: «مەنمۇ مىنىپ باقاي» دەپ كەپتۇ. رەمتەك ئۇستىسىنى ئاتنىڭ تاپىغا يۆلەپ مىندۈرۈپ، ئىككىنى شاپىلاقلۇغانىكەن، تاپنىڭ ئىچىدىكى غىجلار ئۇچۇپ، تاپىنى ھاۋاغا ئېگىزلىتىپتۇ. خېلى ئېگىزلىگەندە رەمتەك: «ۋاي ئۇستام، مىنگەن ئاتلىرىنىڭ كۆتىگە تەلىپىكىم قىستۇرۇلۇپ قاپتۇ. تاشلىمۇتىسىلە» دېگەنلىكەن، ئەيسىراخۇن ئۇستام ئاتنىڭ كۆتسىدىن رەمتەكىنىڭ تەلىپىكىنى ئېلىپ تاشلىۋېتىپتۇ. غىجلار تاپنىڭ ئىچىدىن بىر - بىرلەپ ئۇچۇپ چىقىپ، تاپنى كۆتۈرۈپ تۇرغىلى هېچنەرسە قالمىغاقا، تاپ يەرگە چوشۇپتۇ. ئەيسىراخۇن ئۇستاممۇ تاپ بىلەن بىرگە چوشۇپ ئۆلۈپتۇ. رەمتەك ئىككى ئاكىسىنىڭ قىساسىنى مانا مۇشۇنداق ئاپتۇ. خەلق ئىچىدىكى «ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ» دېگەن تەممىسل شۇنىڭدىن قالغانىكەن^①.

① «قاغلىق خەلق چۆچەكلىرى» دىن ئېلىنىدى، 1989 - يىل 9 - ئاي نەشرى. ئېيتىپ بەرگۈچى: ھۇسىئىن ئېزىز خاتىرىلىگۈچى: مىجىت نىزامىدىن، تۈزۈت تۈردى، مۇھەممەت ھېزىم

قازانغا يولۇقسالىڭ قارىسى، يامانغا يولۇقسالىڭ يالىسى

بۇرۇن بىر يېزىدا داڭقى چىققان ئوچ ئاكا - ئوكا ئوغرى بولۇپ، چوڭىنىڭ ئىسمى قۇتلىق باقى، ئوتتۇرانچىسىنىڭ ئىسمى نىغەم باقى، كىچىكىنىڭ ئىسمى دانىش باقى ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئورتاق ئىسمىنى باقلار دەپ ئاتايىدىكەن. ئۇلار دائىم يۇرتەمىيۇرت ئايلىنىپ يۈرۈپ، كىشىلەرنىڭ مال - مۇلۇكلىرىنى ئوغىرىلاش بىلەن تۇرمۇش كەچۈرىدىكەن. بۇ ئوغىرىلار ئوغىرىلىغان مال - پۇللىرىنى تۆتكە بولۇپ، ئوچ بولىكىنى ئۆزلىرى ئالىدىكەن، بىر بولىكىنى بولسا پاششاپقا سۇنۇپ بېرىدىكەن. ئەگەر بۇلار ئوغىرىلىق قىلىپ تۇتۇلۇپ فالسا، پاششاپ سوراڭ قىلىپ قىيىن - قىستاققا ئالغان بولۇپ، جازاغا تارتىماي قويۇپ بېرىدىكەن.

شۇنداق قىلىپ ئايilar ئۆتۈپتۇ، يىللار ئۆتۈپتۇ، بىكاردىن كەلگەن مال - پۇللىرىنى يەپ ئوغىرىلار كۈندىن - كۈنگە باي بولۇپ كېتىپتۇ. بۇلارغا ھېچقانداق كىشى گەپ - سۆز قىلالماپتۇ. ئۇ چاغلاردا پاششاپلاردىمۇ ئەدلى - ئادالەت دېگەن نەرسە يوق ئىكەن. شۇڭا، ئوغىرىلار كۈندىن - كۈنگە ھەددىدىن ئېشىپ ئاشكارا بۇلاڭچىلىققا ئۆتۈپتۇ. پاششاپنىڭمۇ بۇلارغا شېرىك بولغۇسى كەپتۇ. لېكىن ئاغزىدىن چىقىرالماپتۇ. ئاخىر ئاج كۆز پاششاپ ئوغىرىلارنى ئۆبىگە چاقىرىپ، ناھايىتى ئىززەت - ئىكراام بىلەن مېھمان قىپتۇ. داستىخان ئۈستىدە مەقسىتىنى ئېيتىشقا تەمىشلەگەندە، پاششاپنى بەگىنىڭ دوغىسى چاقىرىپ ئېلىپ كېتىپتۇ. شۇنداق قىلىپ پاششاپ

بىلەن باقىلار مەقسەتلەرىنى ئېيتىشالماي قاپتۇر
 ئەمدى گەپنى بەگ بىلەن پاششاپتىن ئاڭلايىتى: بەگنىڭ
 قول ئاستىدىكى يۇرتتا كاتتا بىر سودىگەر بولغانىكەن. تۈنىڭ
 چىرايلق خوتۇنى بولۇپ، يۇنىڭغا بەگنىڭ كۆزى چۈشۈپ
 قاپتۇ. لېكىن سودىگەرنىڭ خوتۇنى بەگكە قارىمايدىكەن.
 چۈنكى سودىگەر دۇنيا تولا بولغاچقا، پۇل - مالنى دەپ
 سودىگەردىن يۈز ئۆزۈمەپتۇ. بەگ زورلۇق بىلەن تارتۇئىلىش
 نىيتىنى ئويلاپ بېقىپتۇ، ئەمما سودىگەرنىڭ خوتۇنى بەگكە
 مايىل بولمىغاققا ئىش ئوڭۇشلۇق بولماپتۇ. ئاخىر ئويلاپ
 سودىگەرنىڭ ماللىرىنى ئوغرى ئالسا، سودىگەر كەمبەغەل
 بولسا، ئۇنىڭ خوتۇنىنى ئۆزۈمگە قارىتىۋالسام، دېگەن ئويغا
 كېلىپ پاششاپنى چاقىرغانىكەن، پاششاپ بۇ سۆزلەرنى
 ئاڭلىغاندىن كېيىن ئۆزىنىڭ ئوغرىلىرىغا قوشۇلۇش
 نىيتىنىڭ ئەمەلگە ئاشىدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ دەرھال
 بەگكە ۋەدە قىپتۇ. بەگمۇ پاششاپقا ۋەدە بېرپىتۇ. شۇ كۈندىن
 باشلاپ سودىگەرنىڭ ماللىرى ئوغرىلىنىپ توڭەپ بولغۇچە
 ئۇنى تەكشۈرمەسىلىك، ئوغرىلار تۇزۇلسا چاره قىلىماسىلىق
 ھەقىدە تىلخەت يېزىشىپتۇ. پاششاپ بەگدىن تىلخەت
 ئېلىپ يانچۇقىغا مەھكەم سېلىپ، ئەمدى مەنمۇ ئوغرىلارغا
 قوشۇلۇپ نۇرغۇن مال - دۇنياغا ئىگە بولىدىغان بولدىم، دەپ
 ناھايىتى خۇش بوبىتۇ. دەرھال بۇ خەۋەرنى باقىلارغا
 يەتكۆزۈپتۇ. باقىلار بەگنىڭ مەسلىھەتى بويىچە سودىگەرنىڭ
 ئۆيىنى كۆچۈرۈشكە ۋەدە بېرپىتۇ. باقىلار يۇرت ئىچىدە
 ھېچكىمدىن قورقىمسا ئاشۇ سودىگەردىن قورقىدىكەن. شۇڭا
 ئۇنىڭ ئۆيىگە، پۇل - ماللىرىغا چىقلامايدىكەن. بۇنىڭ

سەۋەبى سودىگەرنىڭ خوتۇنى خاننىڭ قىزى بولۇپ، باقلار سودىگەردىن ئەمەس، خاننىڭ غەزىپىدىن قورقىدىكەن. باقلار مەسىلەت قىلىشىپ: «بىز نەچە ۋاقتىن بېرى تاپقان پۇللىرىمىزنى ئۈچكە بۆلمەي تۆتكە بۆلۇپ ئۇلەشتۇق. پاششاپ بىزنىڭ ئەجريمىزدىن كەلگەن پۇللارنى سەرپ ئەتتى. هالا بۇگۈنگە كەلگەندە بىزنى خاننىڭ گۇندىخانىسىغا تۇتۇپ بەرمەكچى بولغان ئوخشادۇ، بىز پاششاپنى بۇگۈندىن باشلاپ قېتىمىزغا قوشۇۋالساق، تۇتۇلۇپ قالماساق، تۆت كىشى بىر بولۇپ پۇل - مالنى تۆتكە بۆلۇپ ئۇلەشىدەك، ئەگەر تۇتۇلۇپ قالماساق، ھەممە ئىشلىرىمىزنى پاششاپقا ئارتىپ بىز خاننىڭ گۇندىخانىسىدىن ئا جراپ قالماساق» دېگەن مەسىلەتىنى تۈزۈشۈپ پاششاپقا مەسىلەت ساپتا. پاششاپ نەچە ۋاقتىن بېرى بۇلارغا قوشۇلۇش نىيتىنىڭ بارلىقىنى، لېكىن بۇنى ئېيتىشقا پېتىنالىمغا نىلىقىنى ئېيتىشىپتۇ. باقلار پاششاپنىڭ بۇ پىكىرىنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنى ئۆز سېپىگە قوشۇپ ئوغرى بېگى قىلىپ تەينلەپ، بۇ ئۆج كىشى پاششاپقا بويسۇنىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. پاششاپ خۇشاللىقىدىن ئۆزبىچە مەن ئەمدى نۇرغۇن مال - دۇنياغا ئىگە بولىدىغان بولىدۇم، دەپ ماختىنىپتۇ. شۇنداق قىلىپ بۇلار سودىگەرنىڭ ئۆيىنى قۇرۇقدىماقچى بوبىتۇ. تۇن يېرىم بولغاندا پاششاپ باقلارنى باشلاپ سودىگەرنىڭ ئۆيىگە قاراپ مېڭىپتۇ. كېلىپ قارىسا، سودىگەرنىڭ ئۆيى باشقىلارنىڭ ئۆيىگە پەقهت ئوخشىمايدىكەن، تاملىرى ناھايىتى ئېگىز ھەم قېلىن بولۇپ، ئۆي ئەتراپلىرىدا سۈڭگۈچ دەيدىغان ھېچقانداق يوچۇق تېپىلماپتۇ. باقلار مۇنداق ئېگىز تاملارغا تۈز يولدا

ماڭغاندەك چىقالايدىكەن، لېكىن پاششانپىنىڭ مۇنداق
 ماھارىتىنىڭ بار - يوقلۇقىنى بىلمەيدىكەن. شۇڭا يېشى
 ئوغىرىنىڭ بۇلارغا ماسلىشالماي تەمتىرەپ تۇتۇلۇپ
 قېلىشىدىن قورقۇپ تۈرۈپ قاپتۇ. بۇلار ئۇزاق ئوپلىنىپ
 تۈرماستىن، ئۆزلىرىنىڭ ماھارىتىنى ئىشقا سېلىپ تامغا
 يامشىپ ئۆگزىگە چىقىپتۇ. بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ
 قارىسا، پاششاب تامغا قانچە قىلىپيمۇ چىقالماتپۇ. ئاخىر
 باقلار ئارغامچا سېلىپ، پاششانپىنىڭ بېلىدىن ئارغامچا بىلەن
 تارتىپ ئۆگزىگە چىقىرپىتۇ ۋە سودىگەرنىڭ هوپلىسىغا
 چوشۇرۇپتۇ. باقلار هوپلىدا ئۆز قائىدىسى بويىچە جۇۋىسىنى
 تەتۈر كىيىپ، خۇددى ياؤايى ھايۋان سىياقىغا كىرىپ،
 خىربىلدىشىپ، مىياۋلىشىپ غەلۋە - غۇۋغا چىقىرىشقا
 باشلاپتۇ. پاششاب بۇ ئەھۋالدىن قورقۇپ ئەتراپقا قارىغانىكەن،
 سۇپىدا بىر دانە كىچىك ساندۇق تۇرغۇدەك، ئۇ ساندۇقنىڭ
 ئىچىگە يوشۇرۇنۇڭ الماقچى بولۇپ كىرىپ باققانىكەن، ساندۇققا
 پاتماپتۇ. دەرھال ئۇستىدىكى كىيمىلىرىنى سېلىپ تاشلاپ
 يالىڭاچ بولۇپ كىرگەنلىكەن، تەستىرەك پېتىپتۇ ۋە كۆڭلى
 سەل ئارام تېپىپتۇ.

باقلار بۇرۇنقىدەكلا غۇۋغا قىلىشىپ هويلا ئىچىنى چاڭ
 كەلتۈرۈپتۇ، سودىگەر ئۇيقوسىدىن ئوبىغىنىپ هوپلىغا
 چىققانىكەن، باقلار تاراق - تۇرۇق قىلىپ، تام تۆپىگە
 چىقىپ زوڭزىيىپ ئولتۇرۇشۇپتۇ. سودىگەر بۇنى كۆرۈپ قورقۇپ،
 تىتىرەك بېسىپ ئىشىكلىرىنى مەھكەم ئېتىپ ئۆيگە
 كىرىۋاپتۇ. باقلار يەنە هوپلىغا كىرىپ غۇۋغا كۆتۈرگىلى
 تۇرۇپتۇ. سودىگەر ئۆيىدە تۇرالماي چىراغ ئېلىپ چىقىپتۇ.

كەنجى باقى ئىشىك تۈۋىدە تۇرۇپ چىragنى پۈزۈلەپ
 ئۆچۈرۈۋېتىپتۇ. سودىگەر ئۆيىگە چىrag ياندۇرغىلى كىرىشىگە
 پەم بىلەن كەينىدىن بىللىك كىرىپ ئۆينىڭ بولۇڭىغا
 بېرىۋاپتۇ. سودىگەر چىragنى ياندۇرۇشىغىلا كەنجى ئوغرى بىر
 چوقان سالغانىكەن، سودىگەرنىڭ قولىدىن چىrag يەرگە
 چۈشۈپ كېتىپتۇ. ئاڭغىچە ئۇ پەملەپ تۇرۇپ سودىگەرنىڭ
 بېشىدا قويۇپ ياتقان جاۋاھەرات ساندۇقىنى قولىغا ئېلىپ
 هويلىغا چىقىپتۇ، سودىگەر ئەر - خوتۇن ئوپۇل - توپۇل
 چىragنى ياندۇرۇپ، قولىغا پالتا - كەن ئېلىپ هويلىغا
 چىقىپتۇ. قارىسا، هويلىدا ساندۇق تۇرغۇدەك، ئۇنىڭدىن باشقا
 ھېچقانداق نەرسە كۆرۈنمەپتۇ. سودىگەر ئېغىلغىغا كىرىپ قاراپ
 بېقىپتۇ. ئېغىل ئىچىمۇ جىمجىت، ئۇ چىragنى خوتۇنغا
 بېرىپ، ھېلىقى پاششاپ مۆكۈۋالغان ساندۇقىنى تەسلىكتە
 كۆتۈرۈپ ئۆيىگە ئەكىرىپ، ئىشىكىنى مەھكەم قولۇپلاپ
 يېتىپتۇ. باقلىار بولسا ئۆيىدىن ئوغىرىلىغان جاۋاھەرات
 ساندۇقىنى كۆتۈرۈپ ئۆيلىرىگە قايتىپتۇ. ئەتسىسى تالىڭ ئاتقاندا
 سودىگەر ساندۇقىنى يوقلاپ بېقىش ئۈچۈن قارىغانىكەن،
 ساندۇقنىڭ ئىچىدە پۇل - يامبۇلار ئورنىدا پاششاپ تىترەپ
 ياتقۇدەك، سودىگەر بۇنى كۆرۈپ ھالىڭ - تالىڭ قاپىتۇ ۋە
 پاششاپتن سوراپتۇ. پاششاپ بولغان ئەھەنلىنى يوشۇرۇشقا
 بولمايدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ ھەممىنى سۆزلىپ بېرىپتۇ.
 سودىگەر بولغان ۋەقەنى خانغا مەلۇم قىپتۇ. خان ئۇزاق ئويلاپ
 ئولتۇرماسىتن دەرھال بەگىنى چاقىرتىپ، بەگلىك
 ۋەزپىسىدىن ئېلىپ تاشلاپ ئوغىرىلىغانلىڭ ئورنىدا بەگىنى

قاماپتۇ، پاششاپ خان ئالدىدا شەرمەنде بولۇپ، پاششاپلىق ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلىنىپتۇ. شۇڭا «قازانغا يولۇقساڭ قارىسى يۇقار، يامانغا يولۇقساڭ يالىسى» دېگەن تەمىسىل شۇنىڭدىن قالغانىكەن^①.

قاغا بالام ئاپئاق، كىرپە بالام يۇمىشاق

بۇرۇنقى زاماندا بىر پادشاھ ئۆتكەنىكەن. ئۇ پادشاھ كۆپ قېتىم ئۆيلهنگەن بولسىمۇ، باللىق بولمىغانىكەن. پادشاھنىڭ ياشلىق دەۋرى ئاخىرلىشىپ، قىرانلىق دەۋرىمۇ بىر يەركە بېرىپ قاپتۇ. لېكىن، بىرەر پەرزەتنى بولمىغىنى ئۈچۈن تولىمۇ پەرىشان يۈرىدىكەن. بۇ ئىش توغرۇلۇق ئوردىدىكى ئۆلما، مەسلىھەتچىلەر ھەر تەرەپتىن باش قاتۇرۇپ، تۈرلۈك ئاماللارنى قىلغان بولسىمۇ ھېچبىر ئۇنۇمى بولماپتۇ.

بۇ ئىشنى كۆڭلىگە پوكۇپ يۈرگەن ئوڭ قول ۋەزىر يۇرت ئارىلاپ پۇقرالار ئارىسغا بېرىپ يۈرۈپ، بىر يېزىدا بىر باللىق بولۇپ، ئېرىدىن ئاجرىشىپ كەتكەن بىر تۈل چوکاننىڭ بارلىقىنى ئائىلاپ قاپتۇ. ئوڭ قول ۋەزىر ئۇدۇل شۇ يېزىغا بېرىپ، ھېلىقى چوکاننىڭ ئۆيىنى تېپىپتۇ. ئەسلىدە بۇ تۈل چوکاننىڭ ئاتا - ئانىسى تۇرمۇشنىڭ

^① «يەكەن خەلق چۆچەكلەرى» دىن ئېلىنىدى، 1989 - يىل 9 - ئاي نەشرى. ئېيتىپ بەرگۈچى: ئابدۇراخمان تۈنباي خاتىرىلىگۈچى: ئابدۇقادىر سەمتى

قىيىنچىلىقى بىلەن قىزىنى بەك كىچكلا ياتلىق
قىلغانىكەن. كىچك باللىق بولغان بۇ قىز بالسىنى
ئوڭشاد باقالمىغاچقا، بالسى بېقىش تاپىماي، ئۆلۈپ
كېتىپتۇ. ئېرى: «بىر بالىنى ئوڭلاب باقالمىغان خوتۇنى
قانداقمۇ خوتۇن قىلىمەن» دەپ قويۇۋەتكەنىكەن. ئېرىدىن
تۈل قالغان بۇ چوکان ئاتا - ئانسىنىڭ يېنىدا
تۇرۇۋاتقانىكەن. ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقان ۋەزىر قىزىنىڭ تەقى -
تۇرقىنى، چىراينىڭ جايىدا ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ، پادشاھ
خالىسا، بولىدىغان لايق ئىكەن دەپ كۆڭلىدىن ئۆتكۈزۈپ،
ئوردىغا قايتىپ بارغاندىن كېيىن پادشاھقا كۆرگەنلىرىنى
مهلۇم قىپتۇ.

پەزەنت كۆرۈشنى كېچە - كۈندۈز ئاززو قىلىپ يۈرگەن
پادشاھقا ئوڭ قول ۋەزىرنىڭ گېپى ياغىدەك يېقىپتۇ. بىر
نەرسىنى ئوپلىغان پادشاھ بۇ ئىشنى يوشۇرۇن قىلىشنى
مهسلىھەت قىپتۇ.

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ ئوڭ قول ۋەزىر، — ئالدى
بىلەن ئۇ قىزىنىڭ ئاتا - ئانسىنى رازى قىلىپ، ئۇ چوکاننى
ئوردىغا ئالدۇرۇپ كېلىپ، تولا داۋرالىڭ قىلمايلا نىكاھ ئوقۇتۇپ،
ئەمرلىرىگە ئالسلا. ناۋادا پەزەنلىك بولۇپ قالسلا، قالغان
ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلارمىز.

پادشاھ ئوڭ قول ۋەزىرنىڭ گېپىنى توغرا تېپىپتۇ.
شۇنداق قىلىپ بۇ نامرات چوکان ئوردىغا كەلتۈرۈلۈپتۇ.
ئۆمرىدە بۇ دۇنيانىڭ راھىتىنى تۈزۈكىرەك كۆرمىگەن بۇ تۈل
چوکان بىر نەچچە ئاي ئىچىدىلا چىرايى تۈزۈلۈپ، گۈلدەك

ئېچىلىپتۇ ھەم ئېغىر ئاياغ بولۇپ پادشاھنى ئىنتايىن خۇشال قىلىۋېتىپتۇ. ئاي - كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن كېچىك خانىشنىڭ ۋاقتى - سائىتى توشۇپ بۇدۇرۇققىنە بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ.

بالا مېھرىنىڭ ئىسىقلقىدىن تۇنجى قېتىم ھۇزۇرلانغان پادشاھ نۇرغۇن تەييارلىق قىلىپ، قىرقى كېچە - كۈندۈز توي - تاماشا قىلىپ، يۇرتقا ئاش تارتىپ، شاهزادىنىڭ كەلگۈسى بەخت - سائىدەتى ۋە ئۆزۈن ئۆمۈر كۆرۈشى ئۆچۈن قۇرئان تىلاۋەت قىلدۇرۇپ، كېچىك خانىش بىلەن ئۆزىنىڭ نېسى قالغان توينىمۇ مۇشۇ مۇناسىۋەت بىلەن بىرگە ئۆتكۈزۈپتۇ.

كۆكۈل قويۇپ تەربىيەلەنگەن شاهزادە بەكمۇ ئەركە، ئەمما تەرتىپلىك، ئەقىللەق ھەم زىرەك چوڭ بولۇشقا باشلاپتۇ. بۇنىڭدىن بەكمۇ سۆيۈنگەن پادشاھ شاهزادىنىڭ كۈندىن - كۈنگە چوڭ بولۇپ ئوقۇش يېشىغا توشقانلىقىنى كۆرۈپ، كەلگۈسى ۋارىسىنى قەلمەدىمۇ، ئەلمەدىمۇ كامالەتكە يەتكەن قىلىپ تەربىيەش مەقسىتىدە، ئالدى بىلەن خەت - ساۋاتىنى چىقىرىش ئۆچۈن مەدرىسىگە بېرىپتۇ. پادشاھ شاهزادىگە بەك ئامراق بولغاچقا، ئۇنى مەدرىسىگە ئاپىرىپ - ئەكىلىش، تامىقىنى ئاپىرىشنىمۇ ئۆزى قىلىدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە پادشاھ شاهزادىنىڭ چۈشلۈك تامىقىنى ئاپىرىش ئۆچۈن ئوردا ئالدىغا چىقىنىدا، ئىنتايىن جىددىي بىر ئىشى چىقىپ قىلىپ، قانداق قىلىشنى بىلەمىي تۇرغىنىدا، كېتىۋاتقان بىر خوتۇنغا كۆزى چۈشۈپتۇ. پادشاھ

ھېلىقى خوتۇندىن نەگە ماڭغانلىقىنى سورىغانىكەن، ئۇ خوتۇن مەدرىسىگە ماڭغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. پادشاھ:

— ئۇنداق بولسا، ئىككىمىزنىڭ يولى بىر ئىكەن. مېنىڭ مۇھىم ئىشىم چىقىپ قالدى. مەن بارالمىغۇدەكىمەن. مۇنۇ تاماقنى سىز ئاپرىپ، مېنىڭ بالامغا يېڭۈزۈپ قويىسىڭىز، — دەپتۇ. ھېلىقى خوتۇن:

— مەن شاهزادىنى تونۇمسام، — دەپتۇ. پادشاھ:

— سىز مەدرىسىگە بېرىپ قارىسىڭىز، ھەممە بالىدىن كاتتا ھەم چىرايلىق كۆزۈنگەن بالا مېنىڭ بالام بولىدۇ. ئەنە شۇ بالىغا يېڭۈزۈپ قويىسىڭىز بولىدۇ، — دەپ يېنىدىن بىر تىللانى ئېلىپ ئۇ خوتۇنغا بېرىپتۇ. ئۇ ئايال خۇشاللىق بىلەن پادشاھنىڭ قولىدىكى تاماقنى ئېلىپ مەدرىسىگە قاراپ مېڭىپتۇ.

بۇ ئايال ئېرىدىن تۈل قالغان بولۇپ، ئۇنىڭ بىر بالىسى بار ئىكەن. ئۆزى جاپا تارتىسىمۇ، تاپقان - تەركىنىنى خىراجەت قىلىپ بالىسىنى مەدرىسىدە ئوقۇتۇۋاتقانىكەن. «بار - يوقى بىر بالام، باش - كۆزى تاز بالام» دېگەنەك، بۇ بالىنىڭ بېشى تاز، ئۆزى سەت ئىكەن. بۇ ئايال پادشاھتن ئالغان تاماقنى ئۆزۈنىڭ ئاشۇ بالىسىغا يېڭۈزۈپ قويغاندىن كېيىن ئۆيگە كېتىپتۇ.

كەچكىچە قورسىقى ئېچىپ دادىسىنىڭ تاماق ئېلىپ كېلىشىنى توت كۆزى بىلەن كۈتكەن شاھزادە بىر كۈنلۈك دەرسكىمۇ تۈزۈكىرەك كۆڭۈل بۇلمەي، يولغا قاراپ ھالىدىن كېتەيلا دەپتۇ. ئاران دېگەنە ئۆيگە بارغان شاھزادە شاھ

دادىسىنى كۆرۈپلا يىغلاپ كېتىپتۇ. ئەھۋالنى خوققان پادشاھ دەرغەزەپ بولۇپ، ھېلىقى تۈل خوتۇنى پۇت - قولىنى يەركە تەگكۈزمىي ئوردىغا ئەكەلدۈرۈپتۇ. ئۇ خوتۇن ھېچقانداق ئىش بولمىغاندەك ئېگىلىپ تۇرۇپ ھۆرمەت بىلەن پادشاھقا تەزىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن:

— ئۇلغۇ شاھىم، قانداق ئىلتىپاتلىرى مېنى ھۇزۇرلىرىغا قەدهم تەشرىپ قىلىشقا بۇيرۇغاندۇ؟ — دەپتۇن. غەزىپىنى باسالماي تۈرغان پادشاھ:

— قانداق ئىلتىپات دېگىننى قارا تېخى. سەن نېمە ئۈچۈن تاماقنى مېنىڭ بالامغا بەرمىسىەن؟ ئۇ تاماقنى نەگە ئېلىپ باردىڭ؟ ئەگە راستىنى ئېيتىمساڭ، كاللاڭنى ئالىمەن! — دەپتۇن.

— ھە، مۇنداق دېسىلە، ئۇلغۇ شاھىم، مەن تېخى قانداق ئىنئاھلىرى بارئىكىن دەپ، چوڭ تەمەدە كەپتىمەن، — دەپتۇن خوتۇن پادشاھنىڭ ھەيۋىسىگە پەرۋا قىلىمای تۇرۇپ، — سىلى ماڭا «تاماقنى ئەڭ كاتتا، چىرايلىق بالىغا بەرگىن» دېگەندىلە ئەمەسمۇ، مەن گەدىنىمىدىكى قەرزىنى ئادا قىلىدىم. چۈنكى، مەدرىسىگە بېرىپ قارىسام، مېنىڭ ئوغلۇم ھەممە بالىدىن كاتتا ھەم چىرايلىق ئولتۇرۇپتۇ. تېخى ماڭا سالام قىلىپ ئالدىمغا كەلدى. مەن دەرھال سىلىنىڭ گەپلىرىنى ئېسىمگە ئېلىپ، شاھىمنىڭ ئېيتقان گېپىگە قارىغاندا، مۇشۇ بالىغا بەرسەم بولغۇدەك دەپ ئويلاپ، تاماقنى ئوغلۇمغا يېڭۈزۈپ، قورسىقىنى راسا توېغۇزۇپ، شۇنداق مەزىلىك تاماق ئەۋەتكەنلىرىگە مىڭ مەرتىۋە رەھمەت

ئېيتىپ ئۆيۈمگە كەتتىم.

غەزىپىنى باسالماي ئولتۇرغان پادشاھ تېرىكىپ: «مۇنۇ خوتۇنىڭ بالىسىنى ئېلىپ كېلىڭلار!» دەپ بۇيرۇق قېپتۇ. ھەش - ھەش دېگۈچە ياساۋۇللار بېشى تاز، ئۆزى سەت، كۆرۈمىسىز بىر بالىنى پادشاھنىڭ ئالدىغا سۆرەشتۈرۈپ ئېلىپ كەپتۇ. بۇنى كۆرگەن پادشاھ ئۆزىنىڭ بالىسىنى ئەكەلدۈرۈپتۇ - دە:

— ھەي گاداي، قاراپ باققىنا، كىمنىڭ بالىسى كاتتا، چرايلىق ئىكەن؟ — دەپ مەغۇر ھالدا شاهزادىنى كۆرسىتىپتۇ. يوقسۇللوقنىڭ دەردىنى يەتكۈچە تارتقان بۇ ئانا ئۆزىنىڭ يۈرەك پارسى، جان - جىڭىرىنىڭ قاتىق خورلانغانلىقىنى ھېس قىلىپ، بالىسىنى باغريغا بېسىپ، باش - كۆزىنى سىلاپ تۇرۇپ:

— «قاغا بالام ئاپئاق، كىرىپە بالام يۇمىشاق» دەپتىكەن. مەن بىر ئىنسان بولغاندىكىن ئەلۋەتتە بالام ئۆزۈمگە كاتتا، چرايلىق كۆزۈندۇ - دە، بۇ بالامغا قارىسلا، ئۆلۈغ شاھىم، بۇ بالا چوڭ بولغاندا كاتتا بىر يىگىت بولىدۇ، ئۇ چاغدا سىلىنىڭ خىزمەتلەرنى قىلىدۇ ئەمەسمۇ، — دەپتۇ. پادشاھ لام - جىم دېيەلمەي بىر ھازا جىمبىپ كېتىپتۇ. كېيىن ئويلىنىپ، بۇ تۈل خوتۇنىڭ ئۆز پەرزەنتىنى ياخشى كۆرۈپ بۇگەپلەرنى ئېيتىۋاتقانلىقىنى چۈشىنىپتۇ - دە، خىجىل بولغانلىقىنى يوشۇرۇش ئۈچۈن قاتىق كۈلۈپ كېتىپتۇ. مېنى مەسخىرە قىلىۋاتقان ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپ قالغان ئانا بېشىنى كۆتۈرۈپ پادشاھقا قارىغانىكەن، چرايدا

خاپىلىقتىن ئەسەرمۇ قالىغان پادشاھ خەزىچىنى
چاقىرىپ: «مۇنۇ ئايالغا بىر ئاز ئالتۇن - كۈمۈش بىرگەن،
تۇرمۇشىنى ياخشى ئوتكۈزسۈن» دەپتۇ.
شۇنىڭدىن كېيىن «قاغا بالام ئاپئاق، كىرپە بالام
يۇمىشاق» دېگەن بۇ تەمسىل خەلق ئارسىغا كەڭ تارقىلىپ،
ئۆزىنىڭ سەۋەنلىكىنى باشقىلارغا ئىتتىرىپ قويۇپ، ئۆزىدىن
كۆرمەيدىغانلارنى قامچىلايدىغان دەستۇرغا ئايلاڭانىكەن^①.

بالا - قازا كۆرۈنۈپ كەلمەس،
پۇت - قولىنى ساڭگىلىتىپ

بۇنىڭدىن ئۇزۇن زامانلار ئىلگىرى بىزدىن يىراق ماكاندا
بىر يۇرت بولغانىكەن. ئاشۇ يۇرت پادشاھنىڭ بىر
شاھزادىسى بولۇپ، ئۇ ئۆغىا تولىمۇ ھېرسىمن ئىكەن.
كۈنلەرنىڭ بىرىدە شاھزادە ئۆغىا چىقىپتۇ. ئۇ ئۆ ئۆۋلەپ
يۇرۇپ ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ ئاجايىپ گۈزەل بىر باغقا
كېلىپ قاپتۇ. ئۇ باغانىڭ گۈزەل مەنزىرسىنى تاماشا
قىلىۋىتىپ، ئىنتايىن يېقىمىلىق سايرايدىغان ھەم ئادەمگە
ئوخشاش سۆزلىيەلەيدىغان بىر تۇتىنى بايقاپتۇ. بۇ ئاجايىپ
كارامەتكە ھەيران بولغان شاھزادە تۇتىغا ئاشق بولۇپ قاپتۇ -
دە، ئۇنى بىر ئامال قىلىپ تۇتۇش نىيتىگە كەپتۇ. شاھزادە

^① «ئۇرمۇچى تىاشان رايون خەلق چۈچەكلەرى» دىن ئېلىنىدى، 1994 - يىل 10 - ئاي نەشرى.

ئېيتىپ بىرگۈچى: ئابدۇقىبىيۇم ئاخۇن خاتىرىلىكۈچى: ئابدۇرەھىم بارى

تۇتى قونغان هەرقانداق جايغا سىرتماق قويۇپ بىرقانچە كۈن
ھەپىلەشكەن بولسىمۇ ئۇنى تۇتالماپتۇ. تۇتى بولسا ئۆزىنىڭ
يېقىملەق سايراشلىرى بىلەن شاھزادىنى ئورىگە تېخىمۇ
مەپتۇن قېپتۇ.

شۇ تەرىقىدە ئۇن نەچە كۈن ئۆتۈپ كېتىپتۇ. بىر كۈنى
شاھزادە بىر دەرەختە تۇتىنىڭ ئۆسسى بارلىقىنى بىلىپ
قېلىپ، ئۇنغا قىلتاق ئورۇنلاشتۇرۇپ، ئۆزى دەرەخ تۇزىگە
مۆكۈنۈپتۇ. تۇتى ئۆسسىغا يېقىن دەرەخنىڭ شېخىدا
شاھزادىنىڭ ھەربىكىتىنى كۆزىتىپ تۇرغانىكەن. تۇتى:
بۇ بىچارە مېنىڭ پېيىمدا يۈرگىلى خېلى كۈن بولدى. مېنىڭ
خۇش ئاۋازىمدىن ھۆزۈرلەنگىنىغا قانائىت قىلماي مېنىڭ
ئۇۋامغا قىلتاق قويۇۋاتقىنى قارىمامدىغان، مەن قاراپ
تۇرۇپ ئۇنىڭ قىلتىقىغا چۈشەرمەنمۇ؟ دەپ ئويلاپ ئىچىدە
كۈلۈپتۇ.

ئارىدىن خېلى ۋاقتى ئۆتكەندىن كېيىن تۇتىنى غەپلەت
ئۇيقوسى بېسىپ قاپتۇ. تۇتى ناھايىتى قورقۇنچىلۇق چۈش
كۆرۈپتۇ. ئۇ چۆچۈپ ئويغىنىپلا ئۆسسىغا قاراپ ئۆچۈپتۇ ۋە
ئۆسسىغا چۈشۈپلا قىلتاققا ئىلىنىپ قاپتۇ. تۇتىنىڭ ئۆز
ئۆسسىدا قىلتاققا چۈشكەنلىكىدىن خۇشال بولغان شاھزادە
ئۇنى دەرەحال ئاللىۇن قەپەسکە بەند قىلىپ، كۈلۈپ تۇرۇپ:

— ھەي جانۋار، ھەي جانۋار، ساڭا ھەر قېتىم قىلتاق
قويغىنىمدا، سەن ھەر قېتىم تۇيۇپ قالاتتىڭ ياكى قېچىپ
قۇتۇلاتتىڭ، بۇگۈن سەن قانداق قىلىپ سىرتماققا چۈشۈپ
قالدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ. تۇتى ھەسرەتلەنىپ:

— ئەي شاهزاده، مەن سېنىڭ ئۇۋامغا قىلىتاق
 قويۇۋا تىقىنىڭنى كۆرگەن ۋە سېنىڭ ئەخمىدلىقىدىن كۈلپ
 ئولتۇرغان ئىدىم. بىراق، بىر چاغادا مۇگەپ قاپتىمەن.
 بىرىدىلا جاھانى ئوت يالقۇنى قاپلاپ گۈل - گىياھلار
 لاۋۇلداب كۆيۈشكە باشلىدى. قارىسام پەقەت ئۇۋاملا ئوت
 يالقۇنىدىن خالىي كۆرۈندى. شۇڭا مەن پاناه تارتىپ ئۇۋامغا
 قاراپ ئۈچتۈم. ئەسلىدە غەپلىت ئۈيقۇسىدا چۈش
 كۆزۈپتىكەنمەن، بۇ مېنىڭ تارتۇلۇقۇم ئوخشايدۇ، — دەپتۇ.
 شاهزادە ئوردىسىغا قايتىپ بۇ ئىشنى باشقىلارغا ھېكايدە
 قىلىپ ئېيتىپ بېرىپتۇ. بۇ ئىش يۈرت ئىچىگە كەڭ
 تارقىلىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن يۈرت ئىچىدە: «بالا - قازا
 كۆرۈنۈپ كەلمەس، پۇت - قولىنى سائىگىلىتىپ» دېگەن
 تەمىسىل پەيدا بولۇپ بىزگىچە يېتىپ كەپتۇ^①.

بۈلبۈلغا گۈل ياخشى، تورغا ياخشى چۆل ياخشى

بۇنىڭدىن ئۆزۈن زامانلار ئىلگىرى، رەڭگارەڭ گۈللەر ھەر
 دائىم ئېچىلىپ تۇرىدىغان، بۈك - باراقسان دەرخلىرى يىل
 بويى كۆكىرىپ تۇرىدىغان ئاجايىپ گۈزەل بىر باغ بولغانىكەن.
 ئاشۇ باغدا بىر بۈلبۈل خۇشال - خۇرام ياشايىدىكەن.
 كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ بۈلبۈلنىڭ تېخىمۇ كەڭ، تېخىمۇ گۈزەل
 باغقا يۆتكىلىپ بارغۇسى كەپتۇ - دە، شۇ كۈنىلا جەنۇبقا قاراپ

^① ئېتىپ بىرگۈچى: تۈزىان ئىلايەتلىك سىياسىي مەكتەپتىن رىشت قۇربان.

سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. ئۇ جەننەتتەمەك گۈزەل باغ ئىزدەش
 سەپەریدە پايانسىز چۆل - جەزىرىلىرىدىن ئۇچۇپ ئوتۇشكە
 مەجبۇر بويپتۇ. شۇنداقتىمۇ، ئۇ ئۆز مەنزىلىگە يېتىش
 نىيتىدىن يانماپتۇ. بىر كۇنى بۇلبۇل چۆل - باياۋاندا ئۇچۇپ
 كېتىۋېتىپ ييراقتنى كىچىككىنە بىر نەرسىنىڭ مىدىرىلىغان
 گەۋدىسىنى كۆرۈپتۇ ۋە شۇ يەرگە قاراپ ئۇچۇپتۇ. بۇلبۇل
 يېقىن بىرىپ قارىغۇدەك بولسا، ئۇ كىچىككىنە بىر قوش
 بالىسى ئىكەن. بۇلبۇل: بۇ ماڭا ئوخشاش يول يۈرۈپ ھېرىپ
 ھالىدىن كېتىپ بۇ يەرگە چۈشۈپ ئارام ئىلىشقا مەجبۇر
 بولغان بىچارە ئوخشايدۇ. ئۇنىڭدىن ئەھۋال سوراپ كۆرەي،
 مۇبادا سەپەرىمىز ئوخشاش بولۇپ قالسا ھەمراھ بولارمىز،
 ئۇنداق بولمىسا بىردهم سۆھبەتلەشكەندىن كېيىن يولۇمغا
 ماڭارەمن! دەپ ئويلاپتۇ.

بۇلبۇل ھېلىقى قۇشنىڭ يېنىغا قونۇپتۇ. بۇلبۇل ئۇنى
 ئەزەلدىن كۆرۈپ باقىغانىكەن، لېكىن بىر قاراپلا ئۇنىڭ
 مۇلايمىم، ياؤاش بىر قوش ئىكەنلىكىنى بىلىۋاپتۇ ۋە ئۇنىڭدىن:
 — بۇرادر، ئۆزۈڭ كىم بولىسىم؟ — دەپ سوراپتۇ.
 — مەن تورغاي بولىمەن، — دەپتۇ ھېلىقى قوش.
 — ماكانىڭ نەدە?
 — ماكانىم مۇشۇ...

تورغاينىڭ بۇ ماكانى بۇللىنى ھەيران قالدۇرۇپتۇ. بۇ
 يەرde قانداقمۇ تىرىكچىلىك قىلغىلى بولار؟ بەلكىم ئۇ مېنى
 گوللاۋاتقاندۇ؟! دەپ ئويلاپتۇ بۇلبۇل. ئەمما تورغاينىڭ
 تۇرقىدىن يالغانچىلىق ئالامتى كۆرۈنەپتۇ، بۇلبۇل يەنە

سوراشقا باشلاپتۇ.

— راستىمۇ؟

— راست بولمايچۇ؟

— بۇراىدەر، مەن بۇلبۇل بولىمەن، — دەپتۇ بۇلبۇل ئۆزىنى تونۇشتۇرۇپ، — باغۇ بۇستانلاردا ياشايىمەن، گۈللەرنىڭ كۈچىسى بولىمەن، تۇرمۇشۇم راھەت - پاراغەتتە ئۆتىدۇ. گەپنىڭ راستىنى ئېيتسام، سېنىڭ مۇشۇ يەردە ياشىغىنىڭغا بەك ئىچىم سىيرلىمۇاتىدۇ، ماقول كۆرسەڭ مېنىڭ بىلەن يۇر، باغۇ گۈلشەن ئىچىدە ياشاپ، راھەت - پاراغەتتە بىلەن ئۆتەيلى، — دەپتۇ.

تورغاي بۇلۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ تېڭىرقاپ قاپتۇ. بۇلبۇل ئۇنى دەپ، بۇنى دەپ ئاخىرى تورغايىنى بىلە كېتىشكە كۆندۈرۈپتۇ. ئۇلار بىرگە سەپەرگە ئاتلىنىپ ئۈچۈپتۇ، ئۈچۈپتۇ، جەننەت كەبى گۈزەل بىر بااغنى تېپىپ ماكانلىشىپتۇ. بۇ يەردە بۇلبۇل بىلەن تورغاي بىر تۇغقاندەك ئىناق ئۆتۈپ، بىر - بىرىنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىنى قىلىشىپ، كۈنلەرنى خۇشال - خۇرام ئۆتكۈزۈشكە باشلاپتۇ. ئەمما، بۇنداق كۈنلەر ئۇزاققا بارماپتۇ. بىر كۈنى تورغاي ئۆزىچىلا شۈكلىشىپ ياسايرىماس، ياكەپ قىلماس بولۇۋاپتۇ. — تورغايجان، نېمە بولدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ بۇلبۇل تورغايدىن ئەنسىرەپ.

تورغاي جاۋاب بەرمەپتۇ، كۆزلىرىدىن تارام - تارام ياش توکۈپتۇ. بۇلبۇل تېخىمۇ تىت - تىت بولۇپ تورغايدىن ئەھۋالنى كوچىلاپ سوراپتۇ. تورغاي ئىلاجىسىز حالدا: — مەن بۇ يەركە پەقەتلا كۆنەلمىدىم، — دەپتۇ.

— بۇ يەر ئۆز ماكانىڭدىن نەچە ھەسىسە گۈزەل ھەم
 ياخشىغۇ؟ — دەپتۇ بۈلبۈل ھەيران بولۇپ .

— ئەمما، ئەسلامىدىكى ئۆز ماكانىم كۆزۈمگە بۇ يەردىن
 نەچە ھەسىسە گۈزەل كۆرۈنۈپ، مېنى سېغىندۇرۇپ كېتىپ
 بارىدۇ، يۇرتۇمغا قايتىشقا رۇخسەت قىلسالاڭ، — دەپتۇ تورغاي .
 بۈلبۈل بۇ سۆزنى ئائلاپ، ئۇنى يەنە تۇتۇپ قالسا
 بولمايدىغانلىقىنى بىلىپ، تورغاينىڭ ئۆز ماكانىغا قايتىشىغا
 قوشۇلۇپتۇ. ئۇلار دوستلىقىنى مەڭگۈ ئەسلەپ تۇرۇشقا
 ۋەدىلىشىپ خوشلىشىپتۇ. ئەنە شۇنىڭدىن باشلاپ: «بۈلبۈلغا
 گۈل ياخشى، تورغاىغا چۆل ياخشى» دېگەن تەمىسىل ئەل
 ئىچىگە تارقىلىپ بىزگىچە يېتىپ كەپتۇ^①.

ئەقلسىز سەركە ئېزىقتۇرار

بۇنىڭدىن ئۆزۈن زامانلار ئىلگىرى چەكسىز كەتكەن بىر
 كاتتا يايلاق بولغانىكەن. ئاشۇ يايلاقتا ئوتلاۋاتقان قوي، ئۆچكە
 پادىلىرى قىن - قىنىغا پاتماي ئەركىلىشىپ يايلاپ يۈرگەن
 كۈنلەرنىڭ بىرىدە، توساتىن يايلاقنىڭ ھاۋاسى ئۆزگىرىپ
 يامغۇز ئارىلاش قارىيەغىپ، سوغۇق چۈشۈپ كېتىپتۇ.
 ئەھۋالنىڭ خەتلەرىك ئىكەنلىكىنى ھېس قىلغان قوي
 پادىسىنىڭ باشلىقى قوچقارجان بىلەن ئۆچكە پادىسىنىڭ
 باشلىقى سەركىجانلار دەرھال كېڭەش ئۆتكۈزۈپ، كۆپچىلىكىنى

^① ئېتىپ بىرگۈچى: ئىسرىپ مۇسا

قەيەرگە ئۇزۇنلاشتۇرۇش لازىمىلىقىنى كېڭىشىپتۇ
 — ئېڭىزلىكتە تۈزايلى، چۈنكى «يەل كەينىدىن سەل»
 دېگەن گەپ بار، — دەپتۇ قوچقار.
 — بولمايدۇ، مېنىڭچە ئېڭىز يارنىڭ ئاستىخا
 پاناھلىنىايلى، چۈنكى كىيم - كېچەكلىرىمىز بىرئاز
 يېلىڭىزەك، سوغۇقتىن ئۆلۈپ قالىمىز، — دەپتۇ سەركە.
 — بولمايدۇ، — دەپتۇ قوچقار مېھربانلىق بىلەن
 چوشەندۈرۈپ، — چۈنكى ھاۋانىڭ سوغۇقلقى ۋاقتىلىق،
 بىرئاز غەيرەت قىلساق ئۆڭشىلىپ قالىدۇ، ئەگەر سېنىڭ
 دېگىنىڭچە بولۇپ يار ئاستىغا پاناھلانساق دەھشەتلىك
 كەلકۈن كېلىپ قالسا بىر يوللا تۈگىشىدىغان گەپ.
 بىراق سەركە ئۆز گېپىدە چىڭ تۇرۇپ:
 — بولدى، ئاغىنە، سىناب كۆرەيلى، سەن قوي پادىسىنى
 ئېڭىزلىكتە تۇرغۇزغىن، مەن ئۆچكە پادامنى يار تۈۋىدە
 پاناھلاندۇرای، كېيىن كۆرۈشەرمىز، — دەپتۇ.
 ئۇلار ئايىرم - ئايىرم ئۆز پاناھ جايىلىرىنى تېپىشىپتۇ.
 قوي پادىسى ھەرقانچە توڭلاب تىتىرىسىمۇ بىرداشلىق
 بېرىپتۇ. ئارىدىن ئانچە ئۇزاق ۋاقت ئۆتىمەي، تاغ
 جىلغىلىرىدىن يىغىلغان سەل سۈيى ھەيۋەت بىلەن
 گۈركىرەپ كەپتۇ - دە، يارنىڭ لېۋىگە دەھشت بىلەن ئۇرۇلۇپ،
 قورقۇنچىلۇق ئاۋاز چىقىرىپ ئېقىشقا باشلاپتۇ. يار ئاستىدا
 پاناھلىنىۋاتقان ئۆچكە پادىسى قېچىشقا ئولگۈرەلمەي
 بىرددە مدلا ھەيۋەتلىك ئېقىنىڭ قۇربانى بولۇپ كېتىپتۇ.

بىرقانچە كۈندىن كېيىن ھاۋا ئېچىلىپ گۈزەل يايلاق
قۇياشنىڭ ئىللەق نۇرى بىلەن ئاۋۇالقىدىنمۇ گۈزەل توشكە
كىرىپتۇ. قوي پادىسىنىڭ ئەزىمەتلەرى يار لېۋىگە كېلىپ
دائىم بىرگە ئۆتىدىغان ئۆچكە پادىسىدىكى دوست -
يارانلىرىنى ئىزدەپتۇ. ئەمما، يار تۇۋىدە بىرمۇ ئۆچكە يوق،
ھەممىسى دېگۈدەك كەلكۈن سۈيىدە ئېقىپ ئاللىبۇرۇن
ئۆلگەنىكەن. قوچقار ئۆچكىلەرنىڭ ئاقىۋىتىگە ئېچىنىپ
ھەسرەت بىلەن:

— ئىسىت، قەدىرىلىك ئۆچكە تۇغقانلار، سىلەر سەركىدەك
ئەخەمەق سەركەردە گۈلەرنىڭ كاساپتىدىن تامامەن ھالاڭ
بۇلدۇڭلار، — دەپتۇ.

بۇ ئىش ئەل ئىچىدە ھېكايدەت بولۇپ تارقىلىپ ئەل
ئارىسىدا: «ئەقىلىسىز سەركە ئېزىقتۇرار» دېگەن تەمىسىل پەيدا
بوبىتۇ ھەم بىزگىچە يېتىپ كەپتۇ^①.

مەڭ سەرنى يوقاتقان بىر سەر

بۇرۇنقى زاماندا ئاق كۆڭۈل، ساددا بىر ئوتۇنچى بۇۋا يى
ئۆتكەنىكەن. ئەمما، ئۇنىڭ ناھايىتى ئەقىلىق، چېچەن بىر
قىزى بار ئىكەن. بىر كۈنى بۇۋا يى ئادىتى بويىچە تۆگىسىگە
ئوتۇن ئارتىپ بازارغا مېڭىپتۇ. ئۇ بازاردا بىر ئالدامچىغا

^① ئېتىپ بىرگۈچى: نىسۇللا ئابىدەت

يولۇقۇپ قاپتۇ. ئالدامچى ئوتۇنچى بۇۋايىنىڭ ئالدىغا كېلىپ
ھېجىيپ تۇرۇپ:

— ھېي بۇۋا، ئوتۇننى ساتامسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ساتىمەن، — دەپتۇ بۇۋايى.
— ئوتۇنۇڭ ھەممىسى بىلەن قانچە پۇل؟ — دەپ
سوراپتۇ ئالدامچى.

ساددا بۇۋايى گەپنىڭ تېگىدە گەپ بارلىقىنى چۈشەنمەي:
— ئون تەڭگە، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئالدامچى
بۇۋايىنىڭ ئالدانغانلىقىنى پەملەپ:

— بولىدۇ، مەن ئالدىم، — دەپتۇ — دە، بۇۋايىنى ئۆيىگە¹
باشلاپتۇ. ئالدامچى ئوتۇنلارنى چۈشۈرۈپ تۈگىنى ئېغىلىغا
سولاپ قويۇپتۇ. بۇۋايى بۇنىڭغا ھەيران بولۇپ:
— مەن ساشا ئوتۇننى تۆگە بىلەن ساتىمىدىم، — دەپتۇ.
ئالدامچى ئۆكتەملىك قىلىپ:

— «ئوتۇنۇڭ ھەممىسى بىلەن قانچە پۇل؟» دەپ
ئالدىمغۇ؟ ھەممىسى بولغاندىكىن تۆكىمۇ بار - دە!
دەپتۇ.

ئۇلار بىر - بىرىنى قايىل قىلالماي قازىنىڭ ئالدىغا
بېرىپتۇ. قازى ئۇلارنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلاپ بۇۋايدىن:
— ئۇ راستىنلا «ئوتۇنۇڭ ھەممىسى بىلەن قانچە
پۇل؟» دېگەننىدى؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ھەئە، بىراق...

بۇۋايى سۆزىنى توڭەتمەي تۇرۇپلا قازى ھۆكۈم چىقىرىپتۇ:

— ئۇنداق بولسا تۆكەڭ بىلەن قوشۇپ ئالدىو.
ئالدامچى ئوتۇنچى بۇۋايغا ئون تەڭگە بېرىپ قۇتۇلۇپتۇ.
بۇۋاي تۆگىسىدىن ئايرىلىپ، ئاچقىق ئەلەم بىلەن ئۆيگە
قايتىپتۇ. بۇۋاينىڭ غەمكىن ھالىنى كۆرگەن ئەقلەلىق
قىزى ئۇنىڭدىن نېمە ئىش بولغانلىقىنى سوراپتۇ. بۇۋاي
بولغان ئىشلارنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. قىز ئاتىسىنىڭ
ئېيتقانلىرىنى ئاڭلاپ ئاچقىقى كېلىپ:

— بولدى، ئەتە ئوتۇننى ئۆزۈم ساتاي، — دەپتۇ.
ئەتسى قىز بىر ئىشەككە ئوتۇن ئارتىپ بازارغا كېرىپتۇ.
ھېلىقى ئالدامچى قىزنىڭ ئالدىغا كېلىپ:
— ئوتۇنۇڭ ھەممىسى بىلەن قانچە پۇل؟ — دەپ
سوراپتۇ.

قىز ئۇنىڭ ئەنلىكىنى بىلەن ئاتىسىنى ئالدىغان ئالدامچى
ئىكەنلىكىنى بىلەن:
— پۇلۇڭنىڭ ھەممىسى بىلەن بىر تەڭگە، — دەپتۇ.
بۇ نۇۋەت ئالدامچى گەپكە دىققەت قىلماي:
— مەن ئالىمەن، — دەپ قىزنى ئۆيگە باشلاپ مېڭىپتۇ.
ئالدامچى ئوتۇننى چۈشۈرۈپ، ئىشەكىنى ئېغىلغىغا سولاب، قىزغا
بىر تەڭگە بېرىپتۇ. قىز بۇنىڭغا رازى بولماپتۇ.
— ئۆزۈڭ بىر تەڭگە دېدىڭ، مانا بۇ بىر تەڭگىغۇ؟ —
دەپتۇ ئالدامچى جىددىيەلىشىپ.
— مەن «پۇلۇڭنىڭ ھەممىسى بىلەن بىر تەڭگە»
دېدىم، — دەپتۇ قىزچاق.

ئۇلار ئەنە شۇنداق جىدەللېشىپ قازىنىڭ ئالدىمچى بېرىپتۇ. قازى ئۇلارنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ ئالدامچىدىن سەن نېمە دەپ سورىغان؟ — دەپ سوراپتۇ. — «ئۇتۇنىنىڭ ھەممىسى بىلەن قانچە پۇل؟» دەپ سورىغان، — دەپتۇ ئالدامچى. قازى يەنە قىزدىن: — سەن نېمە دەپ جاۋاب بەرگەن؟ — دەپ سوراپتۇ. قىز: — «بۇلۇڭنىڭ ھەممىسى بىلەن بىر تەڭگە» دېدىم، دەپتۇ.

قازى ئالدامچىغا: — قىزنىڭ گېپى توغرا، سەن بۇلۇڭنىڭ ھەممىسىنى بېرىپ، يەنە بىر كىمىدىن بىر تەڭگە قەرز ئېلىپ بېرىسەن، — دەپ ھۆكۈم قىپتۇ. ئالدامچى يېڭىلگىنىڭە تەن بەرمەي: — ئۇنداق بولسا يالغان ئېيتىشايلى، كىم يېڭىۋالسا شۇنىڭ توغرا بولسۇن، — دەپتۇ.

قازى ماقول بوبتۇ. ئالدامچى ئاۋۇال سۆز باشلاپ: — بىر كۈنى مېنىڭ ئايالىم مانتا ئەتمەكچى بولۇپ كاۋا توغرىدى، ئۇرۇقىنى پىشۇرۇپ چاقتۇق. ئاخىرىدا بىر تال كاۋا ئۇرۇقى ئېشىپ قاپتىكەن، ئۇنى ئېتىزغا تېرىدىم، راسا يوغان بىر كاۋا چۈشتى. بىر كۈنى قارىسام موزىيىم يىتىپ كەتتى، «نەگە كەتكەندۇ؟» دەپ ئىزدەپ بارسام، ھېلىقى كاۋىنىنىڭ ئىچىگە كىرىپ يېتىپتۇ، ئۇ موزايى تېخىچە ھېلىقى كاۋىنى

دەپ تۈگىتەلمىدى.

— ۋاي، بۇنداق ئىشلار ناھايىتى نۇرغۇن، — دەپتۇ قىز، —
بىر كۈنى ئاپام پولۇ ئەنتى. پولۇنى يەپ بىر تال گۈرۈچ يېرگە
چۈشۈپ كەتكەن، ئۇنى قورۇغا تېرىپ قويسام ناھايىتى ئېگىز
كېۋەز ئۇنۇپ چىقتى. كۆزدە شەھەردىن يىگىرمە قىز، يىگىرمە
يىگىتنى ئاچىقىپ پاختىسىنى تېرىگۈزۈدۈم. ئۈچ ئاكام قىرقى
ئېشەككە پاختا ئاراتىپ ساتقىلى باشقا شەھەرگە كەتكىلى ئۈچ
يىل بولدى، تېخى قايتىپ كەلمىدى. قارىسام چوڭ ئاكامنىڭ
چاپىنى سېنىڭ ئۇستۇڭدە تۇرىدۇ، سەن ئاكىلىرىمىنى ئۆلتۈرۈپ
پاختىلىرىنى ئېلىۋالغان ئوخشایسەن.

ئالدامچى بۇ گەپنى راست دەي دېسە، قىزنىڭ ئاكىسىنى
ئۆلتۈرگەن قاتىل بولۇپ قالغاندىن باشقا، قىرقى ئېشەك ۋە
پاختىنى تۆلىشى كېرەك. شۇڭا، ئۇ ئاخىر يېڭىلگىنىگە تەن
بېرىپ ئۆيىدىكى بارلىق بۇلنى بۇ ئەقىللەق قىزغا بېرىشكە
مەجبۇر بوبۇتۇ. قىز ئۆز ئەقىل - پاراسىتى بىلەن دادسىنىڭ
تارتاقان زىيىننى ئالدامچىدىن تۆلىتىۋاپتۇ. بۇ ئىش ئەتراپقا
تارقىلىپتۇ، شۇنىڭ بىلەن: «مىڭ سەرنى يوقاتقان بىر سەر»
دېگەن تەمسىل ئىبرەت بولۇپ بىزگىچە يېتىپ كەپتۇ.^①.

بۆرىنىڭ تاپقىنى تەڭ ئورتاق،
قاغىنىڭ تاپقىنى دەرەخ بېشىدا

بۇنىڭدىن ئۇزۇن زامانلار ئىلگىرى، بىزدىن ييراق ماكاندا،

^① ئېتىپ بىرگۈچى: بىچان ناھىيىسى چىقىتم بازىرىدىن بىكىرى ئىمدىن

ئېگىز تاغنىڭ بېرسىدا، پاكار تاغنىڭ نېرسىدا بىر قۇيۇق ئورمان بولغانىكەن. ئاشۇ ئورماندا ھەر خىل ھايۋانلار بىرگە ياشайдىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە قاغا ئوزۇقلۇق تاپالماي قاقىلداب يۈرۈپ، بۆرىنىڭ بىر ئىشەكىنى ئوۋلاپ يەۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قاپتۇ. قاغا كۆڭلىگە بىر ئويىنى پۈكۈپتۇ - دە، بۆرىنىڭ يېنىغا ئۇچۇپ كېلىپ:

— بۇرە ئاكا، بىز يېقىن دوستلاردىن بولساق، بۇنىڭدىن كېيىن تاپقاننى تەڭ يەپ، داۋاملىق ياخشى ئۆتسەك قانداق دەيسەن؟ — دەپتۇ.

بۇرە ئالدىدىكى يېمەكلىك ئېشىپ - تېشىپ تۇرغاغقا قاغنىڭ تەكلىپىگە ماقول بولۇپتۇ. قاغا بىلەن بۇرە ئىشەكىنىڭ گۆشىنى تەڭ يەپ، بىرقانچە كۈنىنى ياخشى ئۆتكۈزۈپتۇ. ئىشەك گۆشى توڭىشىگە قاغا ئۇچۇپ كېتىپتۇ. كېيىنلىك كۈنلەرنىڭ بىرىدە بۇرە بىرەر نەرسە ئوژلىيالماي قاپتۇ. ئۇنىڭ قورسقى تازا ئېچىپتۇ، ئۇ ئىزدەپ يۈرۈپ ھالىمۇ قالماپتۇ. بۇرە بىرئاز ئارام ئېلىش ئۇچۇن بىر توب دەرەخ تۈۋىگە كېلىپ يېتىشىغا دەرەخ ئۆستىدىن بىر نەرسە چۈشۈپتۇ. بۇرە قارىسا ئۆزى بىلەن دوست بولغان قاغا دەرەخ ئۆستىدە بىر نەرسە يەۋاتقانىكەن. بۇنى كۆرگەن بۇرە زور ئۆمىد بىلەن:

— جېنىم دوستۇم، يەۋاتقانىڭ نېمە؟ قورسىقىم بىدك ئېچىپ كەتتى، تەڭ يېسەك بولاتتى، — دەپتۇ.
قاغا بۆرىنىڭ سۆزىنى ئاڭلىمغان قىياپەتتە شاختا پەرۋاسىز ئولتۇرۇپ ئولجىسىنى يەۋېرىپتۇ. بۇرە قاغنىڭ

بۇنداق شەخسىيە تىچىلىكىدىن دىلى رەنجىپ كېتىپ قاپتۇ.
 بۇرە بۇ ئىشنى ئەتراپتىكىلەرگە سۆزلەپ بېرىپتۇ. شۇ ئىشتىن
 كېيىن ھېچكىم قاغا بىلەن دوست بولماس بولۇپ قاپتۇ.
 ئېيتىشلارغا قارىغاندا: «بۇرۇنىڭ تاپقىنى تەڭ ئورتاق،
 قاغىنىڭ تاپقىنى دەرەخ بېشىدا» دېگەن تەمىسىل بۇرە بىلەن
 قاغىنىڭ ئاشۇ كەچۈرمىشىدىن قېلىپ بىزگىچە يېتىپ
 كەلگەنلىكەن^①.

① ئېتىپ بىرگۈچى: بىچان ناھىيە چىقتىم بېزسى قۇىكارىز كەنتىدىن ئېلى
 ئىسمايىل